

شما به اندازه سلامت

ستون فقرات خود

سالم هستید

با نام و یاد آرامبخش دلها

با حمد و سپاس خداوند سبحان و سلام و صلوات بر محمد مصطفی و عرض ارادت پاک بر سرو شهدا برگزاری با شکوه یازدهمین سمینار فیزیوتراپی تخصصی ستون فقرات، مقارن ایام ذکر و نیایش و رسا و نیز پیگیریهای مستمر احراق حقوق فیزیوتراپی جهت اعتلای شایستگی های این رشته ، شورانگیزترین لحظه های تاریخ فیزیوتراپی را در سینه های این قشر خدوم و زحمتکش و بسیار بسیار مهم در عرصه سلامت و توسعه ملی به بار نشانده و سبب شده است تا یک بار دیگر فیزیوتراپیست های عزیز کشور گردهم آمده و عهد و پیمان ببنندن تا آخرین دست آوردهای علمی جهان را برای درمان آلام هموطنان بکار خواهند بست و نیز ذره ای از تلاش برای ارتقاء رشته خود فروگذار نخواهند کرد.

یازدهمین تکرار سمینار فیزیوتراپی تخصصی ستون فقرات تنها یکی از گوشه های کوچک فعالیت شاخه های مختلف می باشد . سمیناری که با تلاش مسئول برگزاری آن بی وقفه حتی بدون تغییر روزهای آن طی یازده سال هر سال پرشکوه تراز قبل برگزار شده و همه ساله افتخار میزبانی شایسته ترین متخصصین دنیا را دارد . و صد البته فعالیت علمی سایر شاخه های فیزیوتراپی با همت دیگر همکاران موجب آن شده است که قابلیت این رشته را در کشور به سر حد کمال ارتقاء داده و به جرات می توان گفت توانمندی فیزیوتراپی در ایران جزو ده کشور اول دنیاست . توجه مسئولانه دولت برای کمک به ارتقاء رشته فیزیوتراپی بویژه در عصر صنعتی شدن کشور و تغییر ترکیب گروه های سنی و افزایش شمار سالماندان و نیز تغییر رویکردهای درمانی و پیشگیرانه در عرصه بین المللی یک ضرورت بوده و چنانچه نقش این رشته در تولید علم کشور مدنظر باشد در راستای آرمانها و اهداف توسعه ملی و سند چشم انداز به یک مسئله راهبردی گره می خورد . از اینروست که عقل جمعی همکاران فیزیوتراپیست با درک این مهم، مجدانه پیگیر ارتقاء رشته بوده و دلسوزانه و با تعهد ایفای نقش می کنند اما انتظار دارد برای تصمیم گیری در مسائل این رشته اعم از کلی و جزئی دوراندیشی لازم معمول گردد . فیزیوتراپیست های عزیز حق خود نمی دانند که در امور غیر تخصص خود دخالت کنند و نیز شایسته نمی دانند که توانمندی آنها در عرصه های تصمیم سازی و اجرا نادیده گرفته شود مضمون یکی از توصیه های اخیر مقام معظم رهبری در راستای تحقق سند چشم انداز ناظر بر این است که چنانچه کسی توان و شایستگی و صلاحیت لازم برای اجرای نقشی را ندارد قبول و ماندن در آن مسئولیت صلاح نیست .

دروド بر سرور و سالار شهیدان حضرت امام حسین (ع) پرچمدار آزادگی و وارستگی و سلام بر دانشمندان آزاده و رهبران وارسته

فیزیوتراپیست دکتر نورالدین کریمی

نایب رئیس انجمن فیزیوتراپی ایران

سرپرست مرکز جامع توانبخشی ، پزشکی اخوان

مسئول کلینیک فیزیوتراپی تخصصی ستون فقرات

مدیر گروه آموزشی فیزیوتراپی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

مسئول برگزاری یازدهمین سمینار فیزیوتراپی تخصصی ستون فقرات

به نام خدا

یازدهمین سمینار فیزیوتراپی تخصصی ستون فقرات از سری همایش‌های سالیانه می‌باشد که از طرف کلینیک فیزیوتراپی تخصصی ستون فقرات دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی طی یازده سال گذشته با تلاش مستمر و خستگی ناپذیر دوست و برادر بسیار گرامی جناب آقا دکتر نورالدین کریمی بی وقفه حتی بدون تغییر روزهای آن هر سال پرشکوه تر از سال قبل برگزار شده و همه ساله افتخار میزبانی فیزیوتراپیستهای عزیز و سایر متخصصین مرتبط با ستون فقرات از داخل و خارج کشور عزیzman را دارد. ارسال مقالات متعدد نه تنها توسط فیزیوتراپیستها بلکه توسط متخصصین گروههای دیگر پزشکی و مهندسی گواه این مطلب است که این سمینار به خوبی توانسته است در زمینه ارائه تحقیقات و تکنیکهای درمانی نظر متخصصین مرتبط با ستون فقرات را به خود جلب کند.

این سمینار که با همکاری معاونت تحقیقات و فن آوری دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی و انجمن فیزیوتراپی ایران برگزار می‌گردد دارای امتیاز آموزش مدون برای همکاران فیزیوتراپیست و سایر گروههای شرکت کننده می‌باشد. در این سمینار از میان ۹۲ مقاله رسیده به دبیرخانه سمینار ۳۶ مقاله به عنوان سخنرانی و تعدادی نیز به صورت پوستر مورد پذیرش قرار گرفت که در کتابچه خلاصه مقالات چاپ شده است. از نکات در خور توجه می‌توان به این اشاره کرد که مقالات ارسال شده از کلیه دانشگاههای مختلف کشور عزیzman اعم از دانشگاههای علوم پزشکی تهران، شهریبد بهشتی، اهواز، سمنان، زاهدان، تبریز، شیراز، کرمان و علوم بهزیستی و توانبخشی و نیز دانشگاههای صنعتی اعم از صنعتی شریف، امیرکبیر و دانشگاه آزاد اسلامی می‌باشد. همچنین دو تن از اساتید گرانقدر دانشگاههای آمریکا و استرالیا به عنوان سخنران مهمان در این سمینار شرکت دارند و چند تن از دانشجویان مقطع دکتری از دانشگاههای سوئد نیز مقالات خود را ارائه خواهند داد. علاوه بر این کارگاههای آموزشی تخصصی متعددی نیز بصورت تئوری و عملی توسط اساتید بر جسته داخل و خارج کشور برگزار خواهد شد. طبق سنت این گذشته نیز در حاشیه سمینار نمایشگاه تجهیزات پزشکی و توانبخشی و انتشارات علمی برگزار خواهد شد.

در پایان ضمن تسلیت ایام شهادت سرور و سالار شهیدان حضرت اباعبدالله الحسین (ع) آرزومند تعالی و رشد و شکوفایی هر چه بیشتر رشته فیزیوتراپی بوده و برای کلیه همکاران فیزیوتراپیست و سایر متخصصین ارجمند آرزوی سلامتی و تندرستی دارم.

دکتر امیر مسعود عرب

استادیار دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

دبیر علمی یازدهمین سمینار فیزیوتراپی تخصصی ستون فقرات

مسئول برگزاری سمینار:

دکتر نورالدین کریمی

دبیر علمی سمینار:

دکتر امیر مسعود عرب

اعضای کمیته علمی:

دکتر اسماعیل ابراهیمی تکامجانی فیزیوتراپیست استاد دانشگاه علوم پزشکی ایران

دکتر نورالدین کریمی فیزیوتراپیست استادیار دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

دکتر محمدرضا نوربخش فیزیوتراپیست استاد دانشگاه ایالتی جورجیا

دکتر محمد تقی پور درزی فیزیوتراپیست استاد یار دانشگاه علوم پزشکی بابل

دکتر محمد جمالی دکترای حرفه ای فیزیوتراپی استاد دانشگاه بوستن آمریکا

دکتر محمد جعفر شاطرزاده فیزیوتراپیست استاد یار دانشگاه علوم پزشکی اهواز

زهرا مصلی نژاد فیزیوتراپیست ، کارشناس ارشد دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

دکتر مریم مقصودی پور متخصص طب کار استاد یار دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

دکتر سید جواد موسوی فیزیوتراپیست استاد یار دانشگاه علوم پزشکی تهران

دکتر نادر معروفی فیزیوتراپیست استادیار دانشگاه علوم پزشکی تهران

دکتر مهیار صلواتی فیزیوتراپیست دانشیار دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

دکتر بهرام مبینی موسوی متخصص ارتوپدی دانشیار دانشگاه علوم پزشکی ایران

دکتر اصغر رضا سلطانی فیزیوتراپیست دانشیار دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

دکتر سید مجید حسینی فیزیوتراپیست استادیار دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

دکتر محمد پرنیان پور استاد دانشگاه صنعتی شریف

دکتر محمد رستمیان متخصص روماتولوژی دانشیار دانشگاه علوم پزشکی ایران

دبير اجرائي سمینار:
احمدرضا فيروزى

اعضای کمیته اجرایی:

صغری آهی
مریم ابوطالبی
عاطفه اونق
مرتضی تقی پور
علی اکبر صنعتی
علی مصدق
مهدی رحمتی یامی
فاطمه رجب زاده
راضیه عابدی
مرضیه سپهرنیا
محمد خلیقی
فرانک زینعلی
زهراء محمدی
کامران عزتی
زهره گلچین
کامران نجف زاده

مسئول کارگاه های آموزشی : فیزیوتراپیست زهرا مصلی نژاد
مسئول اجرایی کارگاه های آموزشی : فیزیوتراپیست نگار اخوان

رابط DPT : حسن شیرازی دانشجو کارشناسی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

اعضا کمیته رابط دانشگاه ها :

دانشگاه علوم پزشکی تهران : جناب آقای دکتر حمید ابوالحسنی
دانشگاه علوم پزشکی ایران : جناب آقای دکتر حسن جعفری
دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی : سرکار خانم دکتر لیلا رهنما
دانشگاه علوم پزشکی سمنان : سرکار خانم دکتر رزیتا هدایتی
دانشگاه علوم پزشکی اهواز : جناب آقای دکتر مجید روانبخش
دانشگاه علوم پزشکی زاهدان : جناب آقای دکتر عسکری آشتیانی
دانشگاه علوم پزشکی بابل : جناب آقای دکتر محمد تقی پور درزی
دانشگاه علوم پزشکی تبریز : جناب آقای دکتر قدمعلی طالبی
دانشگاه علوم پزشکی اصفهان : جناب آقای دکتر مسعود مظاہری
دانشگاه تربیت مدرس : سرکار خانم دکتر صدیقه کهریزی

سئولین برگزاری سمینار برخود لازم می‌دانند از خدمات بی‌دریغ کلیه عزیزانی که در اجرای این همایش علمی تلاش و کمک نموده‌اند صمیمانه تشکر نمایند. به ویژه:

- ❖ ریاست دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی و همکاران محترم دفتر
- ❖ معاونت محترم تحقیقات و فن آوری و همکاران محترم معاونت
- ❖ معاونت محترم آموزشی و همکاران دفتر و خدمات دانشجویی
- ❖ ریاست محترم روابط عمومی دانشگاه و کارشناسان روابط عمومی (الفت مهر، عزیزان، قنبری، دخیلی)
- ❖ مسئول محترم سمعی و بصیری آمفى تاتر دانشگاه
- ❖ مدیریت محترم درمان و توانبخشی
- ❖ ریاست محترم انجمن فیزیوتراپی ایران و دبیر بورد توانبخشی وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی
- ❖ معاونت محترم توانبخشی سازمان بهزیستی کشور
- ❖ نهاد محترم نمایندگی ولی فقیه در دانشگاه و بسیج دانشجویی و بسیج جامعه پزشکی

برنامه روز اول سمینار (چهارشنبه ۱ دی ماه ۱۳۸۹)	
افتتاحیه تلاوت قرآن و پخش سرود جمهوری اسلامی ایران خیر مقدم	۸ - ۸/۱۵
رویکردهای نوین فیزیوتراپی (دکترای حرفه ای فیزیوتراپی)	۸/۱۵ - ۹/۱۵
جلسه اول رئیس جلسه: دکتر اسماعیل ابراهیمی دبیران جلسه: دکتر مهیار صلواتی / دکتر جواد صراف زاده / دکتر بهنام اخباری	
Safety of Manual Therapy Techniques Following Cervical Trauma دکتر محمد جمالی، بوستن، آمریکا	۹/۱۵ - ۹/۳۰
Chronic LBP and Control of Paraspinal Muscles دکتر شاپور جابرزاده، دانشگاه Monash، ملبورن، استرالیا	۹/۳۰ - ۹/۴۵
Core Stability دکتر اسماعیل ابراهیمی، استاد، دانشگاه علوم پزشکی تهران (ریاست محترم انجمن فیزیوتراپی ایران)	۹/۴۵ - ۱۰
تغییرات نرخ بکارگیری واحدهای حرکتی بدنبال بروز خستگی در اکسنسورهای کمری دکتر سعید طالبیان ، دانشگاه علوم پزشکی تهران	۱۰ - ۱۰/۱۵
تغییرپوسچر لگن در وضعیت ایستاده و تاثیر آن بر شاخصهای کمی اولتراسونیک در دو گروه زنان با و بدون بی اختیاری استرسی ادرار دکتر فریده دهقان منشادی، استادیار دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی	۱۰/۱۵ - ۱۰/۳۰
مقایسه تأثیر عوامل خستگی و بی ثباتی سطح اتکا بر کینتیک سامانه کنترل وضعیتی در افراد سالم و مبتلا به کمردرد مزمن غیراختصاصی امیرحسین کهلاجی، دانشجوی دکترای تخصصی فیزیوتراپی، دانشگاه تربیت مدرس	۱۰/۳۰ - ۱۰/۴۵
استراحت و پذیرایی	۱۰/۴۵ - ۱۱/۱۵
جلسه دوم رئیس جلسه: دکتر محسن امیری دبیران جلسه: دکتر ایرج عبداللهی / دکتر صدیقه کهربیزی / فیزیوتراپیست موذن زاده	
باز وضعیتی عضلانی : رویکردی نوین مبتنی بر روش آزادسازی عضلانی-غشاوی- عصبی دکتر بهنام اخباری ، دانشیار دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی	۱۱/۱۵ - ۱۱/۳۰
Spine Decompression Therapy with traction units (DRX9000) اشکان حیدریان ، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات	۱۱/۳۰ - ۱۱/۴۵

تأثیر متقابل مشکلات ستون فقرات و اختلالات الگوی تنفس نگاهی بر بیوشیمی تنفس مجید روانبخش، دانشجوی دکترای فیزیوتراپی، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی	۱۱/۴۵ - ۱۲
بررسی مقایسه ای تعییرپذیری زمانبندی تنظیمات وضعیتی پیش بینانه در بیماران مبتلا به کمردرد غیراختصاصی تکرارشونده و افراد سالم دکتر رزیتا هدایتی ، استادیار دانشگاه علوم پزشکی سمنان	۱۲ - ۱۲/۱۵
Designing and Fabrication of a ۳ Dimentional Accelerometer for Detecting Gait Disorders Resultant from Cervical Vertebrae Injuries یاشار سرباز، دانشگاه صنعتی امیرکبیر	۱۲/۱۵ - ۱۲/۳۰
اثربخشی تمرين‌های اختصاصی ثبات دهنده عضلات گردن نسبت به تمرين‌های دینامیک در بهبود ناتوانی و درد مزمن گردن: مطالعه تصادفی کنترل شده دکتر اصغر اکبری ، دانشیار دانشگاه علوم پزشکی زاهدان	۱۲/۳۰ - ۱۲/۴۵
Effectiveness of Different Techniques in Physiotherapy Management of Pelvic Floor Pain and Dysfunctions, Case Study Report زهرا مصلی نژاد ، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی	۱۲/۴۵ - ۱۳
پیش گویی سطح مقطع عضله مولتی فیدوس بوسیله اندازه گیری خطی توسط تکنیک سونوگرافی مریم سادات لاری بقال ، دانشجوی کارشناسی ارشد ، دانشگاه علوم پزشکی سمنان	۱۳ - ۱۳/۱۵
پانل آزاد فیزیوتراپیست محسن هاشمی / فیزیوتراپیست اکبر همتی / فیزیوتراپیست وحدت محمدی / فیزیوتراپیست انوشیروان محمدی / فیزیوتراپیست علی السستی / فیزیوتراپیست بحیرابی	۱۳/۱۵ - ۱۳/۴۵
ناهار و نماز	۱۳/۴۵ - ۱۴/۴۵
جلسه سوم رئیس جلسه : دکتر نورالدین کریمی دبیران جلسه: دکتر محمد اکبری / دکتر علیرضا سرمدی / فیزیوتراپیست اکبر همتی	
بررسی تأثیر تمرينات عملکردی فشرده و تحت نظر ثبات دهنده ستون فقرات روی علائم باليني، دامنه حرکتی و تحمل عضلات ستون فقرات در زنان مبتلا به کمر درد مزمن غیر اختصاصي دکتر نورالدین کریمی ، استادیار دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی	۱۴/۴۵ - ۱۵
اعتبار سنجی روش مارکر گذاري حرکات بين سگمانی ناحيه کمری در خم شدن به يك طرف در افراد سالم بشری هاتف ، دانشگاه تربیت مدرس	۱۵ - ۱۵/۱۵
مقایسه توانبخشی با دو بعد روانی - اجتماعی و درمان معمول در بیماران مبتلا به کمر درد مزمن : مرور سیستماتیک روشنک کشاورز ، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی	۱۵/۱۵ - ۱۵/۳۰

<p>The Janda Approach to Choronic Musculoskeletal Pain رویا خان محمدی، دانشجوی دکترای فیزیوتراپی، دانشگاه علوم پزشکی تهران</p>	۱۵/۳۰-۱۵/۴۵
<p>مقایسه قدرت و استقامت عضلات کف لگن در بیماران مبتلا به کمردرد مزمن و افراد سالم ناهید رحمانی ، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی</p>	۱۵/۴۵-۱۶
<p>پدیده مرکزی شدن در علائم ستون فقرات مهدى صادقى ، عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی کرمان</p>	۱۶-۱۶/۱۵
<p>پذیرایی و بازدید از نمایشگاه</p>	
<p>برنامه روز دوم سمینار(پنج شنبه ۲۶ ماه ۹۳) (۱۳۸۹)</p>	
<p>تلاوت قرآن و پخش سرود جمهوری اسلامی ایران</p>	۸-۸/۱۵
<p>جلسه اول رئیس جلسه: دکتر محمدرضا هادیان دبیران جلسه: دکتر اصغر نورسته / دکتر محمد تقی پور / دکتر سید جواد موسوی</p>	
<p>بررسی مقایسه ای "فعال شدن اتوماتیک" و "فعال شدن ارادی" عضله عرضی شکم در افراد سالم و افراد مبتلا به کمردرد غیر اختصاصی فاطمه میرزایی ، دانشجوی کارشناسی ارشد فیزیوتراپی دانشگاه تربیت مدرس</p>	۸/۱۵ - ۸/۳۰
<p>مقایسه پدیده‌ی فلکشن ریلکسیشن در افراد سالم و بیماران گردن درد مزمن رقیه موسوی خطیر، دانشجوی کارشناسی ارشد ، دانشگاه علوم پزشکی تهران</p>	۸/۳۰ - ۸/۴۵
<p>الگوی تغییر یافته فعالیت عضلات کمربند شانه‌ای در افراد مبتلا به گردن درد مزمن دکتر فربیا قادری ، استادیار دانشگاه علوم پزشکی تبریز</p>	۸/۴۵ - ۹
<p>Why We Need to Categorization Why We need to Specific Terminology دکتر محمد جعفر شاطرزاده، استادیار دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز</p>	۹ - ۹/۴۵
<p>مکانیسم‌های اثر بخشی منوال تراپی در درمان دردهای عضلانی - اسکلتی دکتر مهد تقی پور درزی ، استادیار دانشگاه علوم پزشکی بابل</p>	۹/۴۵ - ۱۰
<p>استراحت و پذیرایی</p>	۱۰ - ۱۰/۳۰
<p>جلسه دوم رئیس جلسه: دکتر محمد جعفر شاطرزاده دبیران جلسه: دکتر مینو خلخالی / دکتر حسن جعفری / فیزیوتراپیست زهرا مصلی نژاد /</p>	

بررسی الگوی فعالیت عضلات اکستانسور ناحیه کمری - لگنی در حین انجام اکستنشن هیپ در وضعیت دم را زنان مبتلا به کمردرد مزمن لیلا غمخوار ، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی	۱۰/۳۰-۱۰/۴۵
پیشگیری و توانبخشی شکستگی های استئوپروتیک مهره : مروری بر آخرین شواهد در دسترس دکتر سید جواد موسوی، استادیار دانشگاه علوم پزشکی تهران	۱۰/۴۵-۱۱
کنترل سینرجی عضلات کمر برای حفظ پایداری و تعادل دکتر محمد پرنیان پور ، استاد دانشگاه صنعتی شریف و Hanyang کره جنوبی	۱۱-۱۱/۴۵
الگوی بکارگیری واحدهای حرکتی بدنبال اعمال مقاومت در حرکات ترکیبی ستون فقرات دکتر سعید طالبیان ، دانشگاه علوم پزشکی تهران	۱۱/۴۵-۱۲
کمر درد کودکان دکتر ناصر جانمحمدی ، دانشیار ارتوبپدی دانشگاه علوم پزشکی بابل	۱۲-۱۲/۱۵
دیسفنکشن های دنده ای دکتر سید مجید حسینی ، استادیار دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی	۱۲/۱۵-۱۲/۳۰
اندازه گیری میزان تعادل ستون فقرات با استفاده از Wobble Chair و تحلیل دینامیکی غیرخطی دکتر فرهاد طباطبائی ، استادیار دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی	۱۲/۳۰-۱۲/۴۵
ناهار و نماز	۱۲/۴۵-۱۳/۴۵
جلسه سوم رئیس جلسه: دکتر سید مجید حسینی دبیران جلسه: دکتر حسین نگهبان / دکتر فرهاد طباطبائی / دکتر فربیا قادری	
Variability in Kinematic Patterns During Sit to Stand Task in People with Non-Specific Chronic Low Back Pain شیرین تجلی ، دانشگاه علوم پزشکی اهواز	۱۳/۴۵-۱۴
Physiotherapy Algorithmic Diagnosis in LBP حمید رضا اشرافی	۱۴-۱۴/۱۵
تأثیر تمرینات یوگا و ثبات دهنده در بهبود درد و ناتوانی در زنان مبتلا به فقط دیسک مژمن کمر دکتر اصغر اکبری ، دانشیار دانشگاه علوم پزشکی زاهدان	۱۴/۱۵-۱۴/۳۰
مقایسه انواع تمرینات زنجیره بسته و زنجیره باز، در ایجاد Core Stability مریم مقدم سلیمانی ، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی	۱۴/۳۰-۱۴/۴۵

بررسی علته از هل دادن و کشیدن مرتبط با کار و بروز LBP امیرحسین داودیان طلب، دانشجوی کارشناس ارشد ارگونومی،دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی	۱۴/۴۵ - ۱۵
DPT جلسه دانشجویی	۱۵ - ۱۶
پذیرایی و بازدید از نمایشگاه	

کارگاه های آموزشی جنب سینه

ردیف	عنوان	مدرس	زمان	ساعت	مکان
۱	چهل و هشتمین کارگاه: Taping	فیزیوتراپیست بیزان یوسفی کارشناس فیزیوتراپی	سه شنبه ۸۹ آذر ماه	۸-۱۶	سالن اساتید
۲	چهل و نهمین کارگاه: لیزر	گروه سینایی کارشناس فیزیوتراپی و گروه مهندسی مربوطه	چهارشنبه ۸۹ دی ماه	۱۰-۱۳	سالن شاملو
۳	پنجاهمین کارگاه: Shock Wave	گروه سینایی کارشناس فیزیوتراپی و گروه مهندسی مربوطه	چهارشنبه ۸۹ دی ماه	۱۴-۱۶	سالن شاملو
۴	پنجاه و پنجمین کارگاه: Core stability exercise & Musculoskeletal landmarks	دکتر سید مجید حسینی، دکترا تخصصی فیزیوتراپی، استادیار دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی	چهارشنبه ۸۹ دی ماه	۹-۱۲	سالن اساتید
۵	پنجاه و دومین کارگاه: Muscle Imbalance	فیزیوتراپیست زهرا مصلی نژاد دانشجوی دکترا تخصصی فیزیوتراپی از سوئد، مدرس دانشگاه علوم بهزیستی و توابع خشی	چهارشنبه ۸۹ دی ماه	۱۳-۱۷	سالن اساتید
۶	پنجاه و سومین کارگاه: درمان های دستی ستون فقرات سینه ای و گردنی (مقدماتی)	دکتر محمد جمالی دکترا تخصصی آناتومی و دکترا حرفة ای فیزیوتراپی از بوستون آمریکا، مدرس دانشگاههای ایالتی آمریکا	پنج شنبه و جمعه ۸۹ دی ۲-۳	۸-۱۶	سالن اساتید
۷	پنجاه و چهارمین کارگاه: تفسیر یافته های رادیولوژی	دکتر شاهین گوهری، دکترا تخصصی فیزیوتراپی، استادیار دانشگاه علوم پزشکی اهواز	جمعه ۳ دی ماه	۹-۱۳	سالن شاملو
۸	پنجاه و پنجمین کارگاه: درمان های دستی ستون فقرات سینه ای و گردنی (پیشرفته)	دکتر محمد جمالی دکترا تخصصی آناتومی و دکترا حرفة ای فیزیوتراپی از بوستون آمریکا، مدرس دانشگاههای ایالتی آمریکا	شنبه ۸۹ دی ماه	۸-۱۶	سالن اساتید

خلاصه مقالات

ایمنی در استعمال تکنیکهای دستی متعاقب تروما گردن

دکتر محمد جمالی، بوستن، آمریکا

درد و اختلال در فانکشن گردن پدیده شایعه ای است عوامل متعددی از جمله استئوآرتراپتیس گردن ، اختلالات مربوط به دیسک بین مهره ای ، عفونت ، میوفشیال پین سیندروم ، تورتیکولی و تروما به گردن ، می تواند باعث درد و دیسفنکشن گردن شود . تروما گردن می تواند به دنبال تصادف با اتوموبیل ، آسیب های ورزشی ، خشونت های فیزیکی ، ضربات کششی یا فشاری سریع به اندام های فوقانی ، سوانح شوکی و یا در اثر زمین خوردن رخ دهد . متعاقب تروما گردن علاوه بر درد گردن که مشکل بسیار شایه ای است عده زیادی از بیماران متحمل آسیب به بافت های نرم از جمله عضلات ، لیگامان ها ، عناصر عصبی و عروقی می شود . بعضی آمار نشان می دهد که ۸۲٪ این بیماران دچار سر درد های بعد تروما می شود تعدادی از سر گیجه مزمن شکایت می کنند و عده ای بی ثباتی مهره های گردنی پیدا می کنند . به استثنای بیمارانی که شکستگی ها و ضایعات وخیم قابل تشخیص دارند تکنیک های تشخیصی موجود مانند رادیولوژی و ... دریافتند ایتیولوژی درد و دیسفنکشن گردنی بیمار نتوانند . عدم تشخیص دقیق انتخاب تکنیک های درمانی مناسب در این گروه از بیماران برای فیزیکال تراپیست مشکل تر از معمول می کنند . استفاده از درمان های دستی در مراحل مختلف بعد از تروما برای بهبود فانکشن این بیماران نه تنها مفید بلکه در مواردی بهترین راه برای رهایی از شکایت آنهاست . پیش از استفاده از این تکنیک ها فیزیکال تراپیست باید مطمئن گردد که استعمال آنها بر روی بیمار با خطر جدی همراه نیست . یکی از مهمترین سوالاتی که فیزیکال تراپیست خود را با آن مواجه میبیند این است : " چطور می توان ایمنی بیمار را به هنگام استفاده از تکنیک های دستی گردن ارزیابی کرد ؟ " در این مقاله - سخنرانی سعی می شود که با مراجعته به یافته ها و شواهد کلینیکی موجود دستورالعمل کاربردی برای پاسخ به این سوال و راهنمای فیزیکال تراپیست ارائه گردد .

تأثیر تمرینات یوگا و ثبات دهنده در بهبود درد و ناتوانی در زنان مبتلا به فتق دیسک مزمن کمر

دکتر اصغر اکبری، دانشیار گروه فیزیوتراپی، دانشگاه علوم پزشکی Zahedan
صدیقه رضائی، کارشناس فیزیوتراپی، دانشگاه علوم پزشکی Zahedan.

چکیده:

زمینه و هدف: یکی از مشکلات مهم و شایع جوامع صنعتی و علت مهم ناتوانی افراد کمر درد می باشد. تمرین یکی از مهم ترین درمان های توصیه شده به بیماران با کمر درد مزمن می باشد. هدف از این مطالعه بررسی تاثیر تمرینات یوگا و ثبات دهنده در بهبود عملکرد و درد در بیماران مبتلا به فتق مزمن دیسک کمر بود.

مواد و روش ها: این کارآزمایی بالینی تصادفی دوسو کور در سال ۸۹ در دانشگاه علوم پزشکی Zahedan انجام شد. ۱۸ بیمار با فتق دیسک مزمن کمر به صورت تصادفی در یکی از دو گروه ثبات دهنده (۹ نفر) و یوگا (۹ نفر) قرار گرفتند. درد (رتبه ای) با پرسشنامه McGill، عملکرد با شاخص ناتوانی Oswestry، لوردوز کمری با خط کش انعطاف پذیر و میزان تحرک فقرات کمری با آزمون تغییر یافته شوبر قابل و پس از درمان اندازه گیری گردیدند. برنامه تمرین برای هر دو گروه شامل ۱۲ جلسه تمرین طی ۴ هفته، هر هفته ۳ جلسه و هر جلسه حدود ۴۵ دقیقه بود. از آزمون های t مستقل، من ویتنی، آزوچ و ویلکاکسون به ترتیب برای مقایسه نتایج بین گروهی و درون گروهی استفاده گردید.

یافته ها: در گروه تمرینات ثبات دهنده میانگین درد کمر (VAS) از $۳۳/۲۰ \pm ۸/۴$ به $۱۱/۵ \pm ۳/۰$ و میزان عملکرد کمر (Oswestry) از $۴/۷ \pm ۲۲ \pm ۴/۴$ به $۱۶/۱۱ \pm ۱۶/۱۰$ کاهش یافت ($P < 0.05$). میزان تحرک ستون فقرات کمری بعد از این تمرینات از ۱۱۶ ± ۹۱ به ۹۸.۳ ± ۹.۸ افزایش یافت ($P < 0.05$). کاهش میانگین درد کمر و عملکرد کمر و همچنین افزایش تحرک ستون فقرات کمری در گروه تمرینات ثبات دهنده نسبت به گروه تمرینات یوگا قابل توجه بود ($P < 0.05$).

نتیجه گیری: نتایج مطالعه نشان داد که تمرینات ثبات دهنده سبب افزایش تحرک کمر، کاهش درد و بهبود عملکرد در بیماران مبتلا به فتق دیسک مزمن کمر می شوند.

واژگان کلیدی: کمر درد، تمرین ثبات دهنده، تمرین یوگا، فتق مزمن دیسک کمر

اثربخشی تمرین‌های اختصاصی ثبات دهنده عضلات گردن نسبت به تمرین‌های دینامیک در بهبود ناتوانی و درد مزمن گردن: مطالعه تصادفی کنترل شده

دکتر اصغر اکبری، دانشیار گروه فیزیوتراپی، دانشگاه علوم پزشکی زاهدان
محمد رضا عرب کنگان، کارشناس فیزیوتراپی، دانشگاه علوم پزشکی زاهدان

چکیده

زمینه و هدف: تمرین ثبات‌دهنده گردن مشابه همتای خود در کمر روشی است که برای بهبود مکانیسم‌های درونی ستون فقرات طراحی شده است که توسط آن مکانیسم‌ها، فقرات گردن با ثبات و آسیب ناپذیر باقی می‌ماند. مطالعه به منظور مقایسه تاثیر تمرین‌های اختصاصی ثبات‌دهنده عضلات گردن با تمرین‌های دینامیک در بهبود ناتوانی و درد مزمن گردن انجام شد.

روش بررسی: برای این کارآزمایی بالینی تصادفی دو سوکور ۲۶ بیمار با تشخیص درد مزمن گردن از طریق نمونه گیری در دسترس مورد مطالعه قرار گرفتند. بیماران به صورت تصادفی در دو گروه تمرین‌های ثبات‌دهنده (۱۳ نفر) و دینامیک (۱۳ نفر) قرار گرفتند. درد (رتبه‌ای) با مقیاس اندازه‌گیری دیداری درد و Northwick Park Neck قدرت، Neck Disability Index (NDI)، Pain Questionnaire (NPNPQ)، شدت ناتوانی (رتبه‌ای) با Dynatest عضلات گردن (بار) توسط و دامنه‌های حرکتی (درجه) با گونیامتر مخصوص گردن قبل و پس از درمان ارزیابی شدند. برنامه درمان برای هر دو گروه شامل ۲۴ جلسه تمرین طی ۱۲ هفته، هر هفته ۲ جلسه و هر جلسه حدود ۴۵ دقیقه بود. از آزمون‌های t مستقل، منویتنی، t زوج و ویلکاکسون به ترتیب برای مقایسه نتایج قبل و بعد درمان بین‌گروهی و درون‌گروهی استفاده گردید.

یافته‌ها: میانگین درد گردن (NPNPQ) در گروه ثبات‌دهنده از $18/23 \pm 0/0$ به $7/54 \pm 4/39$ ($P=0/001$) در گروه دینامیک از $11/85 \pm 3/89$ به $18/31 \pm 3/99$ کاهش یافت ($P=0/001$). میانگین ناتوانی (NDI) در گروه ثبات‌دهنده از $22/69 \pm 4/99$ به $8/23 \pm 4/09$ و در گروه دینامیک از $14/92 \pm 5/54$ به $22/23 \pm 4/88$ کاهش یافت ($P=0/001$). افزایش قدرت عضلات، دامنه‌ی حرکتی اکستنسیون و کاهش میانگین درد و ناتوانی بعد از درمان در گروه ثبات‌دهنده نسبت به گروه دینامیک بیشتر بود ($P<0/05$). ولی اختلافی بین دو گروه از نظر قدرت عضلات فلکسور و فلکسور طرفی چپ و نیز دامنه‌ی فلکسیون و فلکسیون طرفی راست و چپ بعد از درمان وجود نداشت ($P>0/05$). نتیجه گیری: هر دو نوع تمرین‌های ثبات‌دهنده و دینامیک گردن در بیماران با درد مزمن گردن سبب افزایش قدرت عضلات سطحی و عمقی گردند، افزایش دامنه‌های حرکتی آن، کاهش درد و ناتوانی می‌شوند. لکن، به نظر می‌رسد که استفاده از تمرین‌های ثبات‌دهنده در کاهش درد و ناتوانی و افزایش قدرت موثرتر از تمرین‌های دینامیک باشد.

کلید واژه‌ها: درد مزمن گردن، تمرین ثبات‌دهنده، تمرین دینامیک، پرسشنامه NDI، پرسشنامه NPNPQ

بررسی مقایسه ای الگوی فعالیت عضلات کمربند شانه‌ای در افراد مبتلا به گردن درد مزمن و افراد سالم

فریبا قادری : استادیار گروه فیزیوتراپی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز
afsoun noudhi مقدم : استادیار گروه فیزیوتراپی، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی
امیر مسعود عرب : استادیار گروه فیزیوتراپی، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی
مهندی رهگذر : استادیار گروه آمارحیاتی ، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

چکیده

اهداف: هدف این مطالعه بررسی تاثیر گردن درد غیر اختصاصی مزمن بر الگوی فعالیت عضلات کمربند شانه‌ای بود.
مواد و روش‌ها: ویژگیهای زمانی و شدت فعالیت عضلات شانه در حین حرکت الویشن در صفحه اسکاپولا در دو گروه با و بدون گردن درد غیر اختصاصی مزمن مورد مقایسه قرار گرفت. یکی از گروها شامل ۲۰ بیمار مبتلا به گردن درد غیر اختصاصی مزمن (سن $30/90 \pm 8/91$) بود و گروه دیگر شامل ۲۰ فرد سالم بدون علامت (سن $31/25 \pm 8/92$) بود که از نظر سن و جنس و سمت غالب با افراد بیمار جور شده بودند.
فعالیت الکترومیوگرافی سطحی از عضلات دلتoid قدامی و میانی و تراپزیوس فوقانی و تحتانی با فرکанс نمونه برداری 1500 هرتز در 10 ثانیه ثبت شد. هر آزمودنی 3 بار حرکت الویشن دینامیک را با وزنهای معادل -30 ٪ 25 ٪ حداکثر نیروی عضلانی اندام فوقانی انجام می‌داد.

یافته‌ها: با استفاده از آزمون تحلیل چند متغیره مشخص شد که بجز در مورد زمان تاخیری شروع فعالیت عضله دلتoid میانی که در گروه بیماران بطور معنی داری بیشتر بود و زمان تاخیری حداکثر فعالیت عضله تراپزیوس فوقانی که در بیماران بطور معنی داری کمتر بود، در بقیه موارد تفاوت آماری معنی داری بین دو گروه وجود ندارد. ولی تفاوت‌های موجود بین دو گروه برقی بود بطوریکه در افراد با علامت گردن درد در غیر اختصاصی مزمن زمان تاخیری شروع فعالیت عضله و لحظه به حداکثر رسیدن فعالیت عضلات مورد بررسی افزایش یافته بود و سطح فعالیت دینامیکی عضلات که با حداکثر انقباض ارادی عضله نرمال‌سازی شده بود کاهش یافته بود.

نتیجه‌گیری: از نتایج ذکر شده چنین بر می‌آید که گردن درد غیر اختصاصی مزمن الگوی فعالیت عضلات شانه را تغییر می‌دهد ، بخصوص در مورد عضله تراپزیوس فوقانی که با قرار گرفتن در طول کوتاه در بیماران گردن درد مزمن بر حرکت اسکاپولوهومرال موثر است . ولی احتمالاً با حجم نمونه بزرگ‌تر این تفاوت‌ها از نظر آماری معنی دار خواهد شد.

کلمات کلیدی: گردن درد مزمن- شانه- الکترومیوگرافی سطحی - الگوی فعالیت عضلات

بررسی الگوی فعالیت عضلات اکستنسور ناحیه کمری - لگنی در حین انجام اکستنشن هیپ در وضعیت دمر در زنان مبتلا به کمردرد مزمن

لیلا غمخوار ، کارشناس ارشد فیزیوتراپی، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی
دکتر امیر مسعود عرب، استادیار گروه فیزیوتراپی ، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

خلاصه

اخيراً تغير در الگوی حرکتی عضلات ناحیه کمری - لگنی به عنوان یکی از علل اصلی کمردرد مزمن مطرح شده است. هدف اصلی اين مطالعه بررسی الگوی فعالیت عضلات ارکترو اسپاین همان سمت، سمت مقابل، گلوتنوس ماگزیموس و همسترینگ در حین انجام اکستنشن هیپ در وضعیت دمر در زنان سالم و مبتلا به کمردرد مزمن می باشد.

جهت انجام اين مطالعه ۲۰ زن، بعد از بررسی کلیه معیارهای حذف و ورود انتخاب شدند که به دو گروه تقسیم شدند: زنان سالم (۱۰ نفر)، زنان مبتلا به کمردرد مزمن (۱۰). با استفاده از دستگاه الکترو میوگرافی سیگنال میزان فعالیت عضلات مذکور در حین انجام اکستنشن هیپ در وضعیت دمر که به ماکزیمم میزان فعالیت همان عضله نرمالایز شده بود در اندام تحتانی غالب همه افراد اندازه گیری شد.

با بررسی نتایج آماری بدست آمده، مشخص شد که میزان فعالیت نرمالایز شده کلیه عضلات در زنان بیمار بیشتر از زنان سالم می باشد. با آنکه میزان فعالیت عضلات ارکترو اسپاین همان سمت ($P=0,03$) و سمت مقابل ($P=0,03$) بین دو گروه سالم و بیمار از اختلاف معناداری برخوردار بود ولی میزان فعالیت الکترو میوگرافی دو عضله گلوتنوس ماگزیموس و همسترینگ در بین دو گروه اختلاف معناداری نداشت ($P>0,05$). یافته های بدست آمده از مطالعه حاضر موید تغییر الگوی فعالیت عضلات اکستنسور ناحیه کمری - لگنی در حین انجام اکستنشن هیپ در وضعیت دمر در زنان مبتلا به کمردرد مزمن می باشد. بدین ترتیب به نظر می رسد که بررسی الگوی حرکتی عضلات ناحیه کمری - لگنی یکی از بخشهای اصلی در ارزیابی و خصوصاً درمان مبتلایان به کمردرد مزمن می باشد.

واژگان کلیدی: الکترو میوگرافی؛ کمردرد مزمن؛ الگوی حرکتی؛ اکستنشن هیپ در وضعیت دمر

VARIABILITY IN KINEMATIC PATTERNS DURING SIT TO STAND TASK IN PEOPLE WITH NON-SPECIFIC CHRONIC LOW BACK PAIN

Shirin Tajali, Department of Physical therapy, School of Rehabilitation Sciences,
Ahvaz Jundishapur University of Medical Sciences, Ahvaz, Iran

Mohammad Mehravar, Faculty of Mechanical Engineering, Sharif University of
Technology, Tehran, Iran

Hossein Negahban, Department of Physical therapy, School of Rehabilitation
Sciences, Ahvaz Jundishapur University of Medical Sciences, Ahvaz, Iran

Mohamad Parnianpour, Faculty of Mechanical Engineering, Sharif University of
Technology, Tehran, Iran

Mohammad Jafar Shaterzadeh Yazdi, Department of Physical therapy, School of
Rehabilitation Sciences, Ahvaz Jundishapur University of Medical Sciences, Ahvaz,
Iran

Reza Salehi Department of Physical therapy, School of Rehabilitation Sciences,
Ahvaz Jundishapur University of Medical Sciences, Ahvaz, Iran

Absract

Sit to stand (STS) is one of the most important activities of daily living that is shown to be affected in low back pain (LBP) patients. It requires a fundamental coordination action among all segments (DOFs) of the body in order to control important performance variables such as body's center of mass (CM) within base of support (BOS). In this study, possible differences in joint coordinations and variability patterns between chronic LBP and healthy control subjects were investigated during STS task. Eleven adults with nonspecific chronic LBP and 12 healthy controls were recruited in the study. The participants performed the task in 4 experimental conditions including: rigid surface, open eyes (RO), rigid surface, close eyes (RC) and narrow surface, close eyes (NC). The variability of 4 segment motions and also CM positions were calculated across 15 trials in these conditions. A mixed model analysis of variance showed that both LBP and control groups could coordinate their DOFs in order to stabilize body CM position, although elemental variability (segment motion variability) was totally higher in LBPs than controls, especially trunk and head segment variability. These findings confirm the existence of fundamental coordination strategies in deep lying structures of control systems which help the system to maintain its functions despite possible impairments in elements. Overall, this study supports the view that information about the structures of movement variability should be considered in evaluating LBP patients since most spine dysfunctions occur due to increased spine flexibility.

Keywords: Low back pain, Sit to stand, Kinematic variability

بررسی دامنه نرمال قوس کایفوز سینه‌ای دانش آموزان ۱۳ تا ۱۸ سال سالم شهر کرمانشاه در سال ۱۳۸۷

محمد باقر شمسی، دانشجوی دکترای فیزیوتراپی و عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه
لقمان کریمی، کارشناس ارشد حرکات اصلاحی و آسیب شناسی ورزشی
کورش ویسی، کارشناس ارشد تربیت بدنی
دکتر فرید نجفی، استادیار دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه

چکیده

زمینه: افزایش بیشتر از حد طبیعی قوس‌های کایفوز سینه‌ای در سطح ساجیتال ناهنجاری می‌باشد. اما حد طبیعی یا دامنه نرمال قوس کایفوز سینه‌ای در رده‌های سنی مختلف در کشورمان تعیین نشده است. هدف تحقیق حاضر بررسی دامنه نرمال قوس کایفوز سینه‌ای دانش آموزان ۱۳ تا ۱۸ سال شهر کرمانشاه بود تا براساس این دامنه نرمال به تشخیص ناهنجاری کایفوزیس بپردازند.

روش‌ها: ابتدا موافقت آموزش و پرورش شهر کرمانشاه حاصل شد. سپس با مراجعه به دو مدرسه راهنمایی و دو دبیرستان در هر یک از نواحی آموزشی شهر کرمانشاه، ۹۷ آزمودنی سالم در هر رده سنی انتخاب شدند و با استفاده از شیوه خطکش منعطف، قوس‌های کایفوز ۵۸۲ دانش آموز پسر اندازه‌گیری شد. با بکارگیری آمار توصیفی (میانگین و انحراف معیار)، دامنه نرمال (محدوده بین دو انحراف معیار بیشتر و کمتر از میانگین) قوس کایفوز سینه‌ای دانش آموزان تعیین شد.

یافته‌ها: دامنه نرمال قوس کایفوز سینه‌ای دانش آموزان پسر ۱۳ تا ۱۸ سال سالم شهر کرمانشاه، بین ۱۸/۲۹-۵۲/۵ درجه بدست آمد.

بحث و نتیجه گیری: نتایج تحقیق حاضر، اختلاف جزئی با نتایج دیگر تحقیقات قبلی (به لحاظ دامنه قابل قبول به عنوان دامنه نرمال) نشان می‌دهد که ممکن است به دلیل ابزارها و شیوه اندازه گیری متفاوت با آنها و یا به دلیل تفاوت در شرایط نمونه‌ها (سن، نژاد و) باشد. استفاده از این نتایج به عنوان ملاک و معیار در دیگر شهرها که دارای شرایط نژادی و فرهنگی و جغرافیایی مشابه نیستند، پیشنهاد نمی‌شود.

وازگان کلیدی: دامنه نرمال، قوس کایفوز سینه‌ای، شیوه خطکش منعطف

تأثیر متقابل مشکلات ستون فقرات و اختلالات الگوی تنفس نگاهی بر بیوشیمی تنفس

مجید روانبخش، عضوهایات علمی دانشگاه جندی شاپور اهواز و دانشجوی دکترای تخصصی فیزیوتراپی

دکتر مهیار صلوتی، دانشیار گروه فیزیوتراپی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

دکتر بهنام اخباری، دانشیار گروه فیزیوتراپی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

کنترل حرکت یکی از اساسی ترین عوامل برای جلوگیری از آسیب است، و فقدان کنترل حرکت مناسب باعث اختلال در روند کنترل حرکتی مفاصل بدنی ایجاد عدم هماهنگی در عملکرد همزمان و هماهنگ عضلات و پاره ای مشکلات دیگر میگردد. مستندات و مدارک زیادی وجود دارد که حاکی از تأثیر اختلالات الگوی تنفس(BPD)، خصوصاً سندروم هایپرونوتیلاسیون (HVS) بر روی کنترل حرکتی است و ایجاد نتایجی نظیر تأثیرات منفی سایکولوژیکی، بیوشیمیابی، نورولوژیکی و بیومکانیکال و تعامل بین اینها به روی کنترل حرکت وجود دارد. از طرفی اصلی ترین عامل کنترل تنفس کنترل شیمیابی است و مهمترین فاکتور برای این کنترل ، فشار دی اکسید کربن شریانی (PaCO_2) و یون H^+ می باشد. در واقع اسیدیته طبیعی بدن که دامنه ای در حدود ۷/۴۵ تا ۷/۳۵ دارد ، بعنوان اصلی ترین عامل کنترل تنفس مطرح است. هموستاز طبیعی بدن در شرایطی برقرار است که pH طبیعی داشته باشیم و هر گونه انحراف در میزان طبیعی این شاخص، چه به طرف اسیدیز و چه به طرف آکالاوز، میتواند موجب خروج بدن از وضعیت هموستاز وایجاد زمینه برای بروز مشکلات متعدد در سیستمهای مختلف بدن باشد.

از طرفی هرگونه اختلال در روند طبیعی تنفس، مثل ورزش و فعالیت بدنی که منجر به افزایش Drive تنفس گردد می تواند باعث افزایش تعداد تنفس در دقیقه گردد که این قضیه با میزان عمق تنفس در هر نفس نسبت عکس داشته و علاوه بر اینکه میتواند تا حدودی منجر به کاهش اکسیژن ورودی بدن گردد به طور خیلی شدید تر منجر به دفع CO_2 توسط روند تنفس از بدن شده و در نهایت بدن به طرف آکالاوز تنفسی می رود.

میزان طبیعی CO_2 علاوه بر طبیعی نگهداشتن pH در حد طبیعی، مهم ترین تنظیم کننده میزان تنفس و اسکولار و میزان دیلاتاسیون عروقی در بدن و بخصوص در مغز است. کاهش فشار P_{aCO_2} خیلی سریع باعث تنگی عروق مغزی و کاهش شرب مغز و درنهایت Hypoxia در مغز و بروز مشکلاتی نظیر کاهش تمرکز و توجه و نابسامانیهای دیگر موثر بر کنترل حرکتی ستون فقرات و همچنین بسیاری از اختلالات در سیستمهای دیگر بدن می گردد که این نتیجه مستقیم pH افزایش یافته در اثر آکالاوز تنفسی است.

علاوه بر موارد فوق آکالاوز تنفسی و افزایش pH در بدن منجر به تغییر در میزان کلسیم سرم و میزان فسفات سلول های قرمز شده و در نهایت منجر به شیفت سیستم متابولیسمی بدن از سیستم هوازی به سیستم غیرهوازی می گردد و همین مسئله باعث تجمع اسیدلاکتیک در بدن شده و باعث بروز خستگی عضلانی و ایجاد مشکلات و Dysfunction های عضلانی نظیر گرفتگی ماهیچه ای شده و تشکیل نقاط ماشه ای (TrP) در بدن را تشید می کند و باعث افزایش تحريك پذیری Corticospinal System و همچنین افزایش سرعت رفلکس های اسپانیال و افزایش تحريك پذیری آکسون های حرکتی و حسی میگردد.

بنظر میرسد تنفس طبیعی نقش بسزایی در سلامت بیومکانیکی و بهداشت بدنی خصوصاً در منطقه کمر داشته و توانبخشی تنفسی و اصلاح الگوی تنفس از طریق تمرینات فیزیوتراپی همراه با سایر درمانهای رایج میتواند تأثیرات منفی ناشی از BPD را از بین ببرد و درمانی موثر تر و کارآمدتر برای کمربند را در پی داشته باشد.

تمهیدات درمانی برای چرخانده Extensor coxae brevis های خارجی عمقی در pelvic tilt

محمد خلیقی ، علی مصدق دانشجویان کارشناسی فیزیوتراپی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی ، دکتر بهنام اخباری دانشیار گروه فیزیوتراپی داشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، آرزو جعفری ، فهیمه خالقی ، فاطمه رجب زاده ، مرضیه سپهرنیا ، راضیه عابدی دانشجویان کارشناسی فیزیوتراپی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی و فرانک زینعلی کارشناس ارشد مدیریت توانبخشی .

کلیات :

گروهی از مایوفشیها به عنوان hip extention شناخته شده اند که نقش پاسچرال deep lateral rotators را بعده دارند. عملکرد این عضلات و تشخیص آن ها به وسیله ای لمس ، در حالت طبیعی pelvic قابل ارزیابی بوده و بدین ترتیب می توان در مورد درمان آن در حالت posterior tilt و anterior tilt بحث کرد. این عضلات شامل : gluteus medius , piriformis , obturator internus , obturator externus ، quadratus femoris می باشند.

مبدا pelvical rotator از عضلات hip در صورت ثابت بوده و مقصد آن ها در تروکانتر بزرگ فمور و به صورت متحرک می باشد. دو عمل lat.rot hip. ext و hip. ext با هم در ارتباطند و هر دو در نگه داشتن hip در حالت ext نقش پاسچرال دارند.

در ant. pelvic tilt و flex.hip عضلات سعی می کنند به صورت eccentric load ایجاد نموده در نتیجه نمی توانند انقباض قوی تولید کرده و در post.pelvic tilt و exthip و concentric عمل نموده و سبب می شوند تا عضله نتواند در وضعیت relaxation قرار گیرد.

دو نوع ارزیابی برای pelvic tilt وجود دارد :

۱. نظریه ای Ida Rolf می گوید اگر سطح فوقانی استخوان پوییک و سر کاکسیس در horizontal alignment باشند ، pelvis در وضعیت طبیعی خود می باشد .

۲. نظریه Hiramoto و Kendall و Mc Creary می گوید : هنگامی که ASIS و سطح قدامی استخوان پوییک در صفحه coronal باشند وضعیت طبیعی pelvic می باشد .

درمان :

در Ant. tilt : هنگامی که Ant. tilt در hip قرار می گیرد طول عضلات خلف ران و هیپ زیاد می شود و ایجاد active trigger point می کند. در این حالت باید با انواع تکنیک های فعال کردن عضلات مثل MET و PNF این عضلات را در طول کوتاه خود برد و منقبض نمود.

در Post. Tilt : هنگامی که هیپ در post. Tilt قرار می گیرد طول عضلات کوتاه شده و ایجاد passive trigger point می کنند. در این حالت باید tension در وضعیت ایستادن آن را تسهیل نموده که این امر با روشهای درمانی عصبی عضلانی نظیر PNF و strain – counter strain و active isolated stretching صورت می گیرد ، تکنیک های آزادسازی فاشیا از مبدا pelvic به سمت مقصد فمور هم موثر است .

متدهای Educational kinesiology و Qi gong,Feldenkrais و تاثیرات درمانی آنها

آرزو جعفری، مرضیه سپهرنیا دانشجویان مقطع کارشناسی رشته‌ی فیزیوتراپی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، دکتر بهنام اخباری دانشیار دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، فاطمه رجب زاده، راضیه عابدی، فهیمه خالقی، محمد خلیقی و علی مصدق دانشجویان مقطع کارشناسی رشته‌ی فیزیوتراپی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی و فرانک زینعلی کارشناس ارشد مدیریت توانبخشی

مختصری از هر یک آورده شده است:

Qi gong: این روش درمانی از کشور چین منشأ گرفته است. در زبان چینی "Qi" به معنای "انرژی حیاتی" و "gong" به معنای "مهارت" است. تمرینات Qi gong ترکیبی از meditation و تنفس کنترل شده است که با حرکات خاص فیزیکی همراه می‌شود. اثرات فیزیولوژیک تمرینات Qi gong شامل افزایش گردش خون، کاهش فشار خون و PH بدن، کاهش تعداد ضربان قلب و درجه حرارت بدن و ... می‌باشد. کم کردن استرس، به تعادل رساندن و ثابت کردن حالات احساسی مثبت و کمک به توانبخشی افراد معتاد به مواد مخدر از اثرات روانی Qi gong محسوب می‌شوند. این روش کاربردهای کلینیکی بسیاری دارد، از جمله: افزایش QOL در افراد مبتلا به مشکلات قلبی، تغییر میزان TG و کلسترول HDL، افزایش ظرفیت راههای هوایی در افراد مبتلا به آسم، کم کردن سایز تومورها و ...

(EK)Educational kinesiology: روش اجرای EK بر پایه‌ی استفاده از حرکات خاص که موجب یکپارچگی ذهن و جسم می‌گردد، استوار است. کاربردهای اصلی EK شامل مواردی چون ارتقاء حرکات ارادی، تاثیر بر کیفیت مهارت‌های حرکتی و غیره است.

Feldenkrais: این روش نوعی سیستم آموزشی بوده که از حرکت، آگاهی و ادراک خود فرد برای بهبود عملکردش استفاده نموده و در حقیقت باعث Self- organization می‌شود. Functional Integration (FI) از ابعاد مهم در این روش بوده که موجب بهبود همانگی و Awareness Through movement (ATM) از ابعادی دیگری (ROM) و انعطاف پذیری بافت نرم می‌شوند. از فواید سازمان دهنده سیستم عصبی عضلانی، دامنه حرکتی (ROM) Feldenkrais Therapy می‌توان به تاثیرات مثبتی که روی اعتماد به نفس بیماران گذاشته و باعث کاهش درد، اضطراب و علائم افسردگی می‌شود اشاره کرد.

تمرینات حسی-حرکتی در حیطه‌ی درمان‌های دستی

فهیمه خالقی ، دانشجوی کارشناسی فیزیوتراپی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، دکتر بهنام اخباری دانشیار گروه فیزیوتراپی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، آرزو جعفری ، فاطمه رجب زاده ، مرضیه سپهرنیا ، راضیه عابدی محمد خلیقی ، علی مصدق دانشجویان کارشناسی فیزیوتراپی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

درمان مناسبی دربهبود "تعادل"قدرت "تحمل" و انعطاف پذیری "Sensory motor training" محسوب گشته واز تمرینات ایستا آغاز شده و به سمت ورزشهای پویا پیشرفت میکند.

حفظ وضعیت قائم چالشی بحث برانگیز بوده و ادواتی نظیر صندلی ها و میزهای کامپیوتر در جهت ایجاد بدشکلی های پاسچرال نظیر Rounded Shoulder و وضعیت رو به جلوی سر نقش شایانی را ایفا می نماید. بدشکلی های پاسچرال نظیر Slouching و Stooping بعنوان عادت برنامه ریزی شده در فعالیتهای روزمره زندگی به وفور به چشم می خورد. تمرینات بروی Foam Roll به منظور کمک به جبران و درمان بدشکلی های ناشی از محیط بدنیال نشستن های طولانی طرح ریزی شده اند. این تمرینات مشابه یک ویروس کش رایانه ای عمل می کند.

اصول این تمرینات شامل: این بودن، پیشرفت آرام تمرینات و حفظ تنفس طبیعی می باشند. در ضمن انجام ورزشهای مذبور ممکن است بیمار ناراحتی مختصری حس نموده اما در زمان بروز درد شدید متوقف می گردد. تعداد انجام تمرینات دو بار در روز توصیه می شود. تمرینات یاد شده به همراه تصاویر مناسب و تمهدیات مربوطه به صورت پوستر ارائه خواهد شد.

ارزیابی و درمان اختلال مکانیکی مفصل خاجی لگنی (SIJ)

فاطمه رجب زاده ، راضیه عابدی : دانشجویان مقطع کارشناسی رشته‌ی فیزیوتراپی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی ، دکتر بهنام اخباری دانشیار دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، آرزو جعفری ، مرضیه سپهرنیا، فهیمه خالقی، محمد خلیقی و علی مصدق دانشجویان مقطع کارشناسی رشته‌ی فیزیوتراپی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

SIJ بخش مهمی از ستون فقرات کمری و کمربند لگنی بوده و منبع مهم دردهای این ناحیه محسوب می‌شود. Lumbosacral spinal column به صورت یک مجموعه یکپارچه نقش کلیدی در انتقال وزن از اندام فوکانی به اندام تحتانی دارد. کمربند لگنی یک حلقه استخوانی-غضروفی بوده که از ارگان‌های لگنی و شکمی حمایت می‌کند.

LBP شامل درد در ناحیه‌ی کمری و خاجی می‌باشد. Pelvic Girdle Pain نوع خاصی از LBP می‌باشد که با تروما و حاملگی و استئوارتروزیس در ارتباط است.

دو سازوکار برای جلوگیری از نیروی برشی در SIJ وجود دارد. Form closure و Force closure: سازوکار پایانی ایجاد نیروی compressive در صفحه‌ی عمودی گشته در حالیکه در Force closure سطوح مفصلی در وضعیت مناسب قرار می‌گیرد.

با توجه به تاریخچه بیمار و آزمونهای بالینی و کلیشه‌های رادیوگرافی می‌توان به تشخیص رسید. تمهیدات درمانی شامل Exercise therapy و Prolotherapy و Surgery می‌باشند.

تمرین درمانی شامل سه مرحله Functional Combination، Isolation و Combination بوده که به تفصیل مورد بررسی قرار خواهند گرفت.

Spine Decompression Therapy with traction units (DRX9000)

اشکان حیدریان، دانشجوی مهندسی پزشکی (بیومکانیک) دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات
نرگس متین آزاد، دانشجوی مهندسی پزشکی (بیومکانیک) دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات
سارا حیدریان ، فیزیوتراپیست

دکتر فرهاد طباطبایی، دانشیار دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

جراحی روشنی است تهاجمی که لزوماً همواره جواب مطلوب را نمی دهد، لذا افزایش انگیزه برای استفاده از روش‌های غیرتهاجمی را سبب می شود.

"Spine Decompression Therapy" به درمان آن دسته از کمردردهایی که با گذر زمان ثابت شده، معمولاً بیش از ۱۲ هفته بطول می انجامند و بطور مرسوم برای درمان با عمل جراحی کاندید خواهند شد، می پردازد. هدف کلی این روش، کاهش فشار روی مهره ها و دیسک تحت فشار است که سبب کاهش درد، اسپاسم و نهایتاً ثابت سازی مهره های کمری می شود.

Degeneration کار این دستگاه، کاهش و حذف درد در مشکلات کمری، از جمله Herniated Disc و Post Surgical Pain و Posterior Facet Syndrome، Disc

در این روش درمانی، بیمار به حالت Supine می خوابد طوریکه مهره هدف روی شکاف تحت قرار میگیرد. زانوی فرد بصورت خمیده، Shoulder و Pelvis به تحت فیکس می شوند.

در فیکسچر بیمار به تحت، ناحیه Belt با Pelvis به تحت مخصوص Traction فیکس شده و از Shoulder به حالت Scapula spine Axillia یا طوری قرار می گیرد که خارهای مهره های T₁ تا T₇ به صورت ثابت می شوند.

با بر میزان انحراف، شدت تغییر فرم و محدوده آناتومیکی در حال درمان، نیروی کششی اعمالی از حد اکثر تا حداقل، متغیر و هر جلسه درمانی نهایتاً ۳۰ دقیقه خواهد بود.

Traction با نیروی کششی اعمالی خود، به مخالفت با نیروی عضلانی Paraspinal Muscle که سبب تشديد Bodget و Degeneration در دیسک منحرف شده می شود، می پردازد.

دستگاه Traction مجهز به سیستم کامپیوتری و Monitoring برای کنترل لحظه ای Feedback سیستم کشش می باشد و در صورت لزوم اتوماتیک سیستم کشش خود را اصلاح می نماید.

Clinical Results

-رضایتمندی ۸۵٪ بیماران پس از درمان توسط این روش و عدم وجود درد در ناحیه کمری -اثبات صحت درمان فوق، توسط تصاویر رادیولوژی

اعتبار سنجی روش مارکر گذاری حرکات بین سگمانی ناحیه کمری در خم شدن به یک طرف در افراد سالم

بشری هاتف، دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده پزشکی، گروه فیزیوتراپی
فهیمه هاشمی راد، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، درمانگاه اخوان
نسرین آل آقا، کلینیک سعادت آباد

چکیده - آنالیز رفتار کینماتیکی ستون فقرات روشنی موثر در شناخت عوامل کمردرد و پیگیری درمان است. از میان روش‌های مختلف بررسی حرکات سگمانی ستون فقرات فیلمبرداری از مارکرهایی که بروی مهره از روی پوست چسبانده می‌شود، روشنی غیر تهاجمی و ساده می‌باشد و مطالعات مختلف اعتبار این روش در حرکت خم شدن بجلو و عقب را تائید کرده‌اند. هدف این مطالعه تعیین اعتبار روش مارکر گذاری در مقایسه با روش فلوروسکوپی در بررسی اختلاف زاویه سگمانهای L_2-L_3 و L_3-L_4 در خم شدن به سمت راست و نوترال در افراد سالم بود. بدین ترتیب نتایج بروی ۱۲ فرد سالم حاکی از ارتباط خوب تا عالی در اختلاف زاویه‌ای بین نوترال و وضعیت خم شده به راست توسط دو روش ذکر شده، بود. همچنین بعنوان یک متغیر گلوبال در بررسی قوس کمری نیز ارتباط عالی معنادار بین روش مارکر گذاری و تصاویر فلوروسکوپی دیده شد. چنانچه میزان اعتبار و تکرار پذیری روش مارکر گذاری در شرایط مختلف و در بیماران قبل استناد باشد بسادگی می‌توان رفتار سگمنتال ستون فقرات را در شرایط کلینیکی و بدون محدودیت مکانی و حرکتی مورد ارزیابی قرار داد.

کلید واژه- اعتبار، حرکت سگمنتال، فلوروسکوپی، قوس کمری، مارکر گذاری،

Designing and Fabrication of a 3 Dimensional Accelerometer for Detecting Gait Disorders Resultant from Cervical Vertebrae Injuries

Yashar Sarbaz*, Javad Razjouyan*, Shahriyar Gharibzadeh*, Farzad Towhidkhah*, Ali Fallah*

*Neuromuscular Lab., Faculty of Biomedical Engineering, Amirkabir University of Technology.

Abstract

Cervical vertebrae injuries demonstrate their effects on the gait of subjects. It is shown that studying the gait parameters may help clinicians to diagnose various disorders. In this paper, we design the wireless hardware and software of three-dimensional accelerometer based on MEMs technology. We take the advantageous of RF transmitter and receiver parts to send the accelerometer sensor data at 100Hz sampling rate. The software will read the data through the USB port and save them in an excel file for further assessing. The acceleration data of the three dimension(X, Y,& Z) and the sampling time are available in this file. It is possible to extract gait dynamic parameters like stride time intervals. Finally, the overall instrument is tested on several healthy subjects and their reports are altered elaborately. As far as the stride time intervals characteristics are important in analyzing and diagnosing various diseases (MS, Parkinson ...), we extract stride time intervals from acceleration data. Our results were verified with handy stopwatch to assess the validity of the instrument and the results are promising. This system may be used for analyzing and diagnosing cervical vertebrae injuries.

Keywords-three dimensional accelerrometer, instrument, stride time intervals, diagnosing

Physiotherapy Algorithmic Diagnosis in LBP

فیزیوتراپیست حمید رضا اشرفی

مقدمه: رسیدن به تشخیص دقیق (**Diagnosis**) یکی از مراحل مهم در امر درمان است و چنانچه این امر محقق نشود، بصورت عملی درمان با کیفیتی مناسب اجرا نخواهد شد. در اجرای کار تشخیص در هزاران سال گذشته تا کنون تغییرات و تحولات و ابداعات زیادی داشته است که در نهایت الگوریتم تشخیصی (**Algorithmic Diagnosis**) توسط ایرانی‌ها ابداع شد که این ابداع به پزشکی مدرن (**Medicine**) راه یافت و اکنون توسط پزشک آلوپاتیک (**Allopathic Physician**) اجرا می‌شود. این سیستم تشخیصی در کمر درد و مشکلات این ناحیه نیز توسط متخصصین مربوطه بکار گرفته می‌شود. روش الگوریتم تشخیصی کمر درد در فیزیوتراپی نیز بصورت اختصاصی وجود دارد که تا حدودی با روش آلوپاتیک متفاوت است. این مقاله سعی بر آشنایی با این تفاوت‌ها دارد.

بحث: الگوریتم تشخیصی در کمردرد در نوع آلوپاتیک دارای روش صفر و یک یا همان بله و خیر است. در این روش بیماریها توسط پزشک در بالینی بیمار به چند دسته بزرگ تقسیم می‌گردد که هر گروه دارای یک ویژه‌گی مشترک و خاص است علامتی مانند تب (**Fever**) یا تصاویر رادیوگرافیک و پزشک با سوالات خاص اقدام به حذف گزینه‌های موجود می‌نماید. روشهایی ساده مانند بله و خیر یا روشهای پیچیده مانند **false-negative** و **false-positive** گروه‌های مختلف حذف شده تا یک گروه بیماری باقی بماند و این گروه نیز به گروه‌های کوچکتر تقسیم شده و در نهایت یک یا چند تشخیص مشخص باقی مانده که با عناصر بالینی یا غیر بالینی تشخیص نهایی تعیین و تایید (**Confirm**) می‌گردد. البته در این پروسه تجربه پزشک و ضعیت اپیدمیولوژیک (**Epidemiology**) مورد نظر قرار می‌گیرد نکته اساسی پزشک آلوپاتیک در هزاره گذشته پاییند بودن به تغییرات پاتولوژیک بافتی (**Histology**) بوده است که موقوفیت بزرگی نصیب این گروه کرده است. آسیب دیسک، آسیب بافت‌های نرم از این قسم می‌باشد.

الگوریتم تشخیصی فیزیوتراپی در کمردرد: فیزیوتراپیست نیز در اجرای الگوریتم مانند پزشک آلوپاتیک پیش می‌رود ولی محدود به دید آلوپاتیک نیست. یعنی در صورت رسیدن یا نرسیدن به تشخیص نهایی با منشاء بافتی کار متوقف نمی‌گردد و عناصر کینزیولوژیک (**Kinesiology**) و حرکت (**Movement**) که این محدوده اضافه می‌گردد. فیزیوتراپیست قادر است که عناصر تشخیصی غیر آلوپاتیک را بر این مجموعه بیافزاید مانند دیگاه‌های کایروپردازی (**Chiropractic**) یا استئوپاتیها و دیگر عناصر هالوستیک (**Holistic**) نیز مد نظر قرار می‌گیرد. در فیزیوتراپی توانایی بیمار (**Ability**) و سبک زندگی بیمار (**Life Style**) نیز مد نظر قرار داده می‌شود. وابستگی و استقلال نیز مورد نظر قرار می‌گیرد. در خاتمه تابلویزگی از وضعیت بیمار بوجود می‌آید که میتواند برای درمان بسیار مهم باشد. یک نکته اساسی در فیزیوتراپی مشارکت بیمار در تیم درمانی و تشکیل تیم درمانی بر اساس (**Interdisciplinary team**) است. همچنین چنانچه بیمار فقط به خدمت آلوپاتیک مانند عفونت‌ها یا جراحی نیاز داشته باشد بیمار به سیکل آلوپاتیک ارجاع می‌گردد.

نتیجه: بسیاری از کمردردها منشاء پاتوفیزیولوژی بافتی ندارند بلکه بسیاری از آنها از عناصری مانند میزان و نوع تحرک و کیفیت زندگی و عناصر شهرنشینی سرچشمه می‌گیرند. حتی ابزارهای مورد استفاده‌در زندگی نیز در این مورد نقش دارند. شناخت حرکت، ابزارها و مشکلات پیشگفت در سیطره فیزیوتراپیست است. تفکری که فقط به تشخیص ختم نمی‌گردد.

بررسی مقایسه‌ای "فعال شدن اتوماتیک" و "فعال شدن ارادی" عضله عرضی شکم در افراد سالم و افراد مبتلا به کمردرد غیر اختصاصی

فاطمه میرزایی، دانشجوی کارشناسی ارشد فیزیوتراپی دانشگاه تربیت مدرس

صدیقه کهریزی، استادیار گروه فیزیوتراپی دانشگاه تربیت مدرس

منیژه مختاری دیزجی، استاد گروه فیزیک پزشکی دانشگاه تربیت مدرس

فریده دهقان منشادی استادیار گروه فیزیوتراپی دانشگاه شهید بهشتی

چکیده- اختلال در عملکرد عضله TrA (Transverse Abdominis) با کمردرد ارتباط دارد. گرچه در مورد فعالیت ارادی عضله TrA مطالعات زیادی صورت گرفته است؛ ولی در مورد فعالیت اتوماتیک این عضله ، چه در افراد سالم و چه در افراد مبتلا به کمردرد مطالعات چندانی صورت نگرفته است. از آنجا که با تکنیک Rehabilitative RUSI (Ultrasound Imaging) می توان فعالیت عضلات شکم را مورد بررسی قرار داد ؛ هدف این مطالعه بررسی فعالیت عضله TrA در طی ASLR (Active Straight Leg Raising) بعنوان یک عملکرد اتوماتیک و طی ADIM (Abdominal Drawing In Maneuver) بعنوان یک عملکرد ارادی در فعال نمودن عضله TrA در دو گروه افراد سالم و بیمار بود . بیست فرد مبتلا به کمردرد غیر اختصاصی و ده فرد سالم مورد مطالعه قرار گرفتند . تغییر ضخامت عضله در هنگام انجام ASLR و ADIM در دو گروه اندازه گیری شد .

عضله TrA در این دو وضعیت در هر دو گروه سالم و بیمار تغییر معنی داری نسبت به وضعیت Rest نشان داد ($P \leq 0,05$) . همچنین نتایج نشان داد که در هر دو گروه ، تغییر ضخامت عضله TrA در وضعیت ASLR نسبت به ADIM دارای تغییر معنی دار می باشد ($P \leq 0,05$). اما هیچ اختلاف معنی داری در فعال شدن این عضله بین افراد سالم و کمردرد مشاهده نشد . بنابراین می توان نتیجه گرفت انجام ASLR می تواند همانند ADIM موجب فعال شدن عضله TrA گردد ؛ با این تفاوت که در ASLR فعال شدن عضله TrA به صورت اتوماتیک و غیررادی است . بنابراین به نظر می رسد ؛ ASLR تمرین موثری جهت فعال کردن عضله TrA در افرادی است که قادر به انجام ADIM نمی باشند .

واژگان کلیدی: RUSI ، ADIM ، ASLR ، TrA ، فعال شدن ارادی ، فعال شدن اتوماتیک

دیسفانکشن های دنده ای

دکتر سید مجید حسینی، استادیار گروه فیزیوتراپی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

یکی از عواملی که می تواند موجب بروز درد و محدودیت حرکتی در ناحیه اسکاپولا، شانه و اندام فوقانی شود اختلالات عملکردی دنده ها است. در اغلب موارد نقش دنده ها در هنگام ارزیابی و درمان بیماران کمتر مورد توجه قرار می گیرد. شناخت حرکات دنده و انواع دیسفانکشن های دنده ای زمینه مناسبی را برای درمان این اختلالات فراهم می آورد.

حرکات دنده ها:

حرکت دنده مانند اهرم نوع سوم می باشد که یک جایجایی مختصر در یک انتهای موجب جایجایی قابل توجهی در انتهای دیگر می شود. به علت اختلاف در بازو های اهرم، یک حرکت خفیف در انتهای خلفی دنده تبدیل به یک حرکت پر دامنه در انتهای قدامی دنده می شود. این مطلب به ویژه در تکنیک های درمانی ماسل انرژی کاربرد دارد. با توجه به این که دنده ها به طرف پایین و جلو شیب دار هستند و انتهای قدامی دنده ها پایین تر از انتهای خلفی آن می باشد، همچنانکه تنه دنده به طرف بالا حرکت می کند انتهای قدامی دنده به طرف جلو رانده می شود.

انواع اختلال عملکردی دنده:

اختلالات دنده ای به انواع **respiratory** و **structural** تقسیم شده است. هر یک از این دیسفانکشن های دنده ای شامل زیر گروه هایی می باشد.

اختلالات استراکچرال دنده ها شامل نیمه دررفتگی های قدامی و خلفی (ant and post subluxation)، کامپرسن دنده (rib compression) و چرخش دنده (rib torsion) می باشد. در دیسفانکشن چرخشی دنده، ستون فقرات توراسیک هم درگیر است. زیرا دنده با مهره های توراسیک مفصل می شود و چرخش مهره می تواند روی عملکرد دنده اثر بگذارد. در این نوع دیسفانکشن معمولاً وقتی مشکل مهره اصلاح شود، چرخش دنده هم برطرف می گردد.

اختلالات تنفسی دنده ها که می تواند یک یا چند دنده را درگیر نماید شامل اختلالات دمی و بازدمی است. در این نوع دیسفانکشن، دنده ها در هنگام دم یا بازدم ڈچار محدودیت حرکتی می شوند و در وضعیت دم یا بازدم باقی می مانند و نمی توانند از آن وضعیت خارج شوند. در اختلالات تنفسی دنده ها باید به دنبال دنده کلیدی (key rib) بود یعنی دنده ای که بیشترین محدودیت حرکتی را در طی دم یا بازدم دارد. دنده کلیدی معمولاً مشکل استراکچرال دارد و دنده ای است که برای سایر دنده ها مشکل ایجاد کرده است. لازم است قبل از شروع درمان نوع دیسفانکشن دمی یا بازدمی را مشخص کرد.

رونده درمان:

تکنیک های درمانی برای دنده ها ترکیبی از ماسل انرژی و تلاش تنفسی فرد بیمار است که همراه با جهت دهی و هماهنگی تراپیست انجام می شود. برای درمان موقیت امیز اختلالات دنده ای باید توالی درمان را رعایت کنیم. قانون کلی این است که درمان ستون فقرات توراسیک قبل از درمان دنده ها انجام شود. دیسفانکشن های چرخشی دنده با این کار اصلاح می شوند. قانون دیگر این است که اختلالات استراکچرال قبل از اختلالات تنفسی درمان شوند و پس از آن اختلالات دنده ای تنفسی با هدف برگرداندن دامنه حرکتی کامل به حرکات دم و بازدم به صورت متقارن انجام شود.

پیش گویی سطح مقطع عضله مولتی فیدوس بوسیله اندازه گیری خطی توسط تکنیک سونوگرافی

مریم سادات لاری بقال، دانشجوی کارشناسی ارشد فیزیوتراپی، دانشگاه علوم پزشکی سمنان
دکتر امیر هوشنگ بختیاری، دانشیار گروه فیزیوتراپی، دانشگاه علوم پزشکی سمنان

سابقه و هدف: عضله مولتی فیدوس موضوع تحقیق بسیاری از مطالعات است در حالی که از تکنیک های تصویر برداری مختلف شامل سی تی اسکن، امواج رزونانس مغناطیسی، سونوگرافی جهت ارزیابی و اختلال عملکردی آن استفاده می شود. سونوگرافی وسیله ای غیر تهاجمی و ارزان برای تشخیص و ارزیابی اختلالات عضلانی اسکلتی است. با توجه به مشکل بودن تعیین سطح مقطع مولتی فیدوس بوسیله تکنیک حاشیه زدن دور آن، لذا در این مطالعه از روش اندازه گیری قطرها برای برآورد سطح مقطع مولتی فیدوس استفاده شد.

مواد و روش ها: این مطالعه با طراحی کارآزمایی بالینی در دو روز متوالی روی ۱۶ زن سالم با میانگین سنی ۲۸-۱۹ سال انجام شد. جهت اندازه گیری سطح مقطع مولتی فیدوس در سطوح مهره ای L۵، L۴، L۳، L۲ و L۱ از دستگاه سونوگرافی در وضعیت به شکم خوابیده به دو روش ۱: حاشیه زدن دور عضله و محاسبه سطح داخل حاشیه، ۲: تعیین قطر های قدامی-خلفی و داخلی-خارجی و ضرب دو قطر استفاده شد. از آزمون های کلموگرف اسمیرنوف و رگرسیون خطی برای تجزیه و تحلیل داده ها استفاده شد و مقادیر $p < 0.05$ به عنوان سطح معنی داری در نظر گرفته شد.

یافته ها: نتایج تجزیه و تحلیل داده های سطح مقطع عضله مولتی فیدوس نشان داد که همبستگی بسیار خوبی بین سطح مقطع عضله از طریق حاشیه زدن دور آن با ضرب اقطار قدامی-خلفی در داخلی-خارجی در تمام سطوح مهره ای وجود دارد که برای L۱ ($r = 0.93$), L۲ ($r = 0.97$), L۳ ($r = 0.93$) با سطح معنی داری $P < 0.0001$ است. همچنین ارتباط بین سطح مقطع عضله از طریق حاشیه زدن دور آن با قطر قدامی-خلفی همبستگی خوبی در کلیه سطوح مهره ای نشان داد که برای L۲ ($r = 0.69$, $p = 0.003$), L۳ ($r = 0.81$, $p = 0.001$), L۴ ($r = 0.71$, $p = 0.002$) و L۵ ($r = 0.87$, $p < 0.0001$) می باشد.

نتیجه گیری: با توجه به اینکه تعیین سطح مقطع مولتی فیدوس بوسیله حاشیه زدن دور آن به مهارت زیادی نیاز دارد و از طرفی بعضی از دستگاه های سونوگرافی پرتابل قادر به تعیین سطح مقطع عضله از طریق حاشیه زدن دور آن نیستند و همچنین استفاده از اندازه گیری های خطی بسیار سریع است و به مهارت زیادی نیاز ندارد، به نظر می رسد استفاده از روش ضرب اقطار قدامی-خلفی در داخلی-خارجی و روش قطر قدامی-خلفی برای پیشگویی سطح مقطع عضله مولتی فیدوس روش جایگزین مناسبی باشد.

واژه های کلیدی: مولتی فیدوس، سونوگرافی، سطح مقطع، اندازه گیری خطی

پدیده مرکزی شدن در علائم ستون فقرات

فیزیوتراپیست مهدی صادقی، کارشناس ارشد فیزیوتراپی، عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی کرمان
فیزیوتراپیست وحید صمدی، کارشناس ارشد فیزیوتراپی، دانشگاه علوم پزشکی تهران
فیزیوتراپیست احسان آقایی، کارشناس ارشد فیزیوتراپی، دانشگاه علوم پزشکی تهران

مقدمه

پدیده centralization برای اولین بار توسط روبین مکنزی در سال ۱۹۵۶ شناخته شد و پس از تحقیق و آزمایش بسیار در سال ۱۹۸۱ توسط خود مکنزی در مقاله ای ارائه گردید. این پدیده می‌تواند در نواحی مختلف ستون فقرات شامل : کمر ،توراسیک ، یا گردن رخ بدهد.

تعریف centralization

پدیده centralization معمولاً در طی ارزیابی بیماران مبتلا به کمر درد با استفاده از حرکات مکرر دامنه‌ی انتهایی لومبار اتفاق می‌افتد. به هنگام رخداد پدیده centralization ، دیستال ترین حد درد رادیکولار یا ریفرال ، حتی اگر درد تنها تا سمت خارج کمر توزیع شده باشد خیلی سریع به سمت خط میانی لومبار عقب نشینی می‌کند، و در نهایت دردی که به ناحیه خط میانی کمر عقب نشینی کرده می‌تواند به دنبال انجام همین حرکات مکرر دامنه‌ی انتهایی، کاملاً از بین برود (directional preference) . پریفرالیزیشن معکوس این پدیده است، یعنی افزایش حوزه انتشار دردی که از ناحیه کمر منشاء گرفته و به سمت دیستال پیشروعی می‌نماید (directional vulnerability) .

(Mechanical diagnosis & treatment) تشخیص و درمان مکانیکی

معاینه مکانیکی، توالی از حرکات اکتیو است که به وسیله بیمار انجام می‌شود و همچنین موبیلیزاسیون پسیو که توسط تراپیست صورت می‌گیرد. ارزیابی تراپیست در طی این حرکات بر حسب دامنه حرکتی ، شدت و محل علائم بیمار است. مخصوصاً تغییرات در پارامترهای فوق در پاسخ به حرکات مکرر بیمار خیلی با ارزش است. برای مثال بیماری که با انجام حرکات اکتیو اکستنشن درد کمرش افزایش پیدا کرده، مشاهده می‌کنیم با تکرار چندین حرکت فلکشن به صورت پیشرونده دامنه حرکتی افزایش و دردش کاهش می‌یابد، در این مثال حرکت فلکشن مفید واقع شده و از آن تحت عنوان directional preference نام می‌برند.

بیومکانیک ستون فقرات در مشاغل

فیزیوتراپیست مهدی صادقی، کارشناس ارشد فیزیوتراپی، عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی کرمان، گروه فیزیوتراپی فیزیوتراپیست وحید صمدی، کارشناس ارشد فیزیوتراپی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، دانشکده توانبخشی، گروه فیزیوتراپی فیزیوتراپیست احسان افضل آقایی، کارشناس ارشد فیزیوتراپی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، دانشکده توانبخشی، گروه فیزیوتراپی

مقدمه

آسیب بخش پایینی ستون فقرات (lower back) در محیط کار بسیار شایع است. هدف بسیاری از محققین در زمینه بیومکانیک مشاغل، افزایش آگاهی ما از خصوصیات مکانیکی ستون فقرات در حین حمل دستی اجسام (Manual Material Handling) و مکانیزم های آسیب حاصل از این فعالیتها می باشد. در این مقاله سعی بر آن است که خلاصه ای از مباحث مختلف بیومکانیک ستون فقرات در زمینه مشاغل ذکر شود.
(Lifting& Lowering)

از اوایل دهه ۱۹۵۰، Lifting & Lowering موضوع بسیاری از تحقیقات بوده است. در عمدۀ تحقیقات انجام شده در این زمینه ترکیبی از فرکانس لیفتینگ، فاصله لود از بدن، سایز لود و ارتفاع آن از زمین به کار برده شده است. Garg (۱۹۷۴) و همکاران، اولین کسانی بودند که پیشنهاد دادند لیفتینگ با زانوهای خم شده (squat lifting) نسبت به لیفتینگ با زانوهای صاف (stoop lifting) خطر کمتری دارد. Van Dieen (۱۹۹۹) در یک مقاله مروری این نظریه را رد کرد. توافق نظر کلی مقالات بر این است که کاهش نامتقارنی پاسچرال ستون فقرات، کنترل سرعت ، بهینه سازی ارتفاع لود و کاهش میزان لود و فاصله افقی آن از بدن از مهمترین عوامل در کاهش خطرات ناشی از Lifting& Lowering اجسام است.

هل دادن و کشیدن (pushing & pulling)

به رغم اینکه داده های اپیدمیولوژیک بیان می کند، بین ۹ تا ۲۰ درصد کمردردها مرتبط با فعالیتهایی است که مثل هل دادن و کشیدن نیاز به نیروهای افقی دارند. در بسیاری از تحقیقات مرتبط با Manual Material Handling این مبحث کمتر مورد توجه قرار گرفته شده است. عمدتاً در مقالات این مبحث، فشارهای داخل شکمی و توراسیک که به دنبال هل دادن و کشیدن ایجاد می شود مورد بررسی قرار گرفته شده است. مباحث دیگری که در زمینه بیومکانیک فقرات در محیطهای شغلی مطرح است عبارتند از: بارگذاری مکرر یا طولانی مدت ستون فقرات (prolonged or repetitive spinal loading)، بارگذاری فزاینده ستون فقرات (cumulative spinal loading)، بارگذاری دوره ای بافت‌های پسیو ستون فقرات (cyclic passive spine tissue loading).

آسیب‌های واردہ به جمجمه در ورزش

زهرا آذری ، کارشناس ارشد فیزیوتراپی

مقدمه:

بیشتر آسیب‌های ورزشی عضلانی اسکلتی هستند که به تنہ واندامها وارد می‌شوند. آسیب به سر نیز در بسیاری از ورزشها رخ دهد وغیر از بوکس بقیه تصادفی هستند. برخلاف سایر ضایعات که اثرات انها در ابتدای آسیب بیشتر ند ضایعه در سر می‌تواند فرایند اختلال در جمجمه را فعال کند گه یک آسیب خفیف اولیه را به مشکلات ثانویه حیاتی تبدیل کند.

آسیب به مغز :

در ضربه به سر در واقع مساله مهم آسیب به مغز است. آسیب به مغز به دو صورت اولیه و ثانویه می‌باشد آسیب ثانویه ممکن است منتشر یا موضعی باشد که تظاهرات بالینی انها متفاوت خواهد بود.

آسیب‌های اولیه دو نوع اند:

۱-کوفتنگی مغز ناشی از فشار جمجمه بر مغز که شایعترین نوع آسیب اولیه می‌باشد. کوفتنگی به خودی خود حتماً منجر به اختلال هوشیاری یا علایم نورولوژیک نمی‌شود اهمیت انها بیشتر به این دلیل است که باعث اغاز ادم ثانویه موضعی گشته خونریزی ممتد باعث هماتوم داخل دوراً گردد.

۲-آسیب اکسونال منتشر پارگی منتشر فیبرهای ماده سفید در نواحی مغز. معمولاً منجر به بیهوشی فوری می‌گردد.

آسیب‌های ثانویه مغز: ناشی از سه مکانیسم اصلی است

۱-افزایش فشار داخل جمجمه ناشی از هماتوم یا ادم مغزی واغلب هر دو

۲-هیپوکسی وایسکمی

۳-عفونت مغزی (منژیت یا ابسه مغزی)

علایم بالینی

اختلال هوشیاری علامت اصلی آسیب منتشر مغزی است. معیار کومای گلاسکو روشی مورد قبول برای ارزیابی بیماران با آسیب سری است که مواردی را که نیاز به اقدام فوری دارند را مشخص می‌کند.

پیشگیری از آسیب

قوانین مناسب در ورزش‌های مبارزه‌ای و محدود کردن تعداد مسابقات، استفاده از کلاه محافظ مناسب برای سر در رشته‌هایی مثل سوارکاری دوچرخه سواری و... و زمین مناسب برای هر ورزش مانع از آسیب‌های جدی می‌شود.

CHRONIC LBP AND CONTROL OF PARASPINAL MUSCLES

Shapour Jaberzadeh^a, Maryam Zoghi^b

a: Department of Physiotherapy, School of Primary Health Care, Monash University,
Melbourne, Australia.

b: Rehabilitation Sciences Research Centre, Royal Talbot Rehabilitation Centre,
University of Melbourne, Melbourne, Australia.

Our understanding of the motor control of the human lumbar paraspinal muscles is limited due to the lack of objective techniques for the measurement of their cortical excitability. Thus, the development and application of novel methods for studying the neurophysiologic properties of the human lumbar paraspinal muscles is of critical importance, particularly if we aim to develop a better understanding of; the basic control of the lumbar musculature, the pathology of LBP, and also the mechanisms behind certain therapeutic interventions. The primary aim in this presentation is to describe transcranial magnetic stimulation (TMS) as an objective technique for the quantification of the level of cortical excitability (intracortical facilitation and intracortical inhibition) of the lumbar paraspinal muscles.

Over the past decade TMS—a noninvasive and safe method of activating neurons of the cortex—has become a popular experimental tool for assessment of brain excitability and neuroplasticity. Recently, this device was also used to elicit motor evoked potentials (MEPs) from the lumbar paraspinal muscles for assessment of chronic pain-induced changes in the motor control of these muscles. Therefore, the secondary aim in this presentation is to summarise some of my TMS experiments carried out in the “Neural Control of Human Movement Laboratory” in the Department of Physiotherapy, Monash University, Melbourne, Australia. A review of the relevant experiments published by others will also be presented.

مقایسه پدیده فلکشن ریلکسیشن گردن در افراد سالم و بیماران گردن درد مزمن

رقیه موسوی خطیر، دانشجوی کارشناسی ارشد فیزیوتراپی دانشگاه تهران

دکتر امیر احمدی، استادیار دانشکده توانبخشی دانشگاه تهران

دکتر نادر معروفی، استادیار دانشکده توانبخشی دانشگاه تهران

مقدمه: پدیده فلکشن ریلکسیشن به کاهش یا عدم فعالیت میوالکتریک عضلات ارکتوراسپاین ستون فقرات در طی حرکت فلکشن کامل گفته می‌شود. این پدیده یک پاسخ عصبی عضلانی است که در گردن و کمر رخ می‌دهد. هدف این مطالعه بررسی پدیده فلکشن ریلکسیشن گردن در بیماران گردن درد مزمن غیراختصاصی و مقایسه با گروه کنترل سالم می‌باشد.

مواد و روش‌ها: بیست و دو بیمار دارای سابقه گردن درد مزمن ($23\pm1,8$ سال) و بیست و یک فرد سالم ($23\pm2,6$ سال) که با بیماران یکسان سازی شده بودند، در این مطالعه شرکت داشتند. این افراد فلکشن گردن را از یک پوزیشن نشسته‌ی نوترال طی چهار مرحله انجام دادند. به این ترتیب که ابتدا پوسچر اولیه را ۵ ثانیه حفظ کردند سپس در طی ۵ ثانیه به فلکشن کامل گردن رفتند، ۵ ثانیه این پوزیشن را حفظ کردند و در طی ۵ ثانیه به وضعیت اول برگشتند. در تمام این مراحل سرعت حرکت توسط مترونوم کنترل گردید. فعالیت میوالکتریک عضلات ارکتوراسپاین گردن و تراپزیوس فوکانی توسط دستگاه الکترومیوگرافی و همچنین زاویه توسط الکتروگونیامتر ثبت گردید.

یافته‌ها: نتایج مطالعه حاکی از وجود تفاوت معناداری در وقوع پدیده فلکشن ریلکسیشن عضلات ارکتور اسپاین در بین دو گروه بوده است ($p=0,02$). به این صورت که این پدیده در ۴۰ درصد از افراد گردن درد مزمن و ۸۶ درصد افراد سالم مشاهده شده است. همچنین نتایج نشان داد که در آن دسته از افراد گردن درد که پدیده مذکور رخ داده بود، خاموشی فعالیت عضلات ارکتور اسپاین در حین حرکت فلکشن به تاخیر افتاد، همچنین در حین حرکت برگشت از فلکشن عضلات ارکتور اسپاین زودتر شروع به فعالیت نمودند و دوره ریلکسیشن در این افراد کوتاه‌تر بوده است که تفاوت از لحاظ آماری بین دو گروه معنادار بوده است ($p=0,000$). در عضله تراپز فوکانی این پدیده مشاهده نشد. ماکزیموم قدرت ایزومتریک عضلات ارکتور اسپاین نیز در گروه گردن درد به طور معنی داری از گروه سالم کمتر بوده است ($p=0,006$).

بحث: نتایج این مطالعه نشان داد که پدیده فلکشن ریلکسیشن در بیماران کمتر از افراد سالم وجود دارد و در عین حال در آن دسته از بیماران گردن دردی که این پدیده دیده می‌شود، دوره کوتاه‌تری دارد. یکی از دلایل احتمالی برای این تفاوت شاید این نکته باشد که سیستم نوروپلاکتیک در بیماران گردن درد مجبور است جهت حفظ ثبات بیشتر، از انقباض عضلانی در دامنه بیشتری استفاده نمایند.

واژگان کلیدی: فلکشن ریلکسیشن، گردن، الکترومیوگرافی، گردن درد، الکتروگونیامتر

پاسخ عضلات شکمی به انقباض عضلات کف لگن در زنان سالم و مبتلا به بی اختیاری ادرار استرسی با استفاده از سونوگرافی

دکتر امیر مسعود عرب ، استادیار گروه فیزیوتراپی ، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی
فیزیوتراپیست مهشید چهره راضی ، دانشجو دکترا تخصصی فیزیوتراپی ، دانشگاه علوم پزشکی تهران
فیزیوتراپیست بهروز پرهاشم پور

هدف: مطالعات الکتروموگرافی نشان دهنده وجود اختلاف در استراتژی های کنترل حرکتی در طول انقباضات ارادی عضلات کف لگن می باشد. هدف از انجام این مطالعه بررسی تغییرات در ضخامت عضلات شکمی در پاسخ به انقباضات ارادی عضلات کف لگن، با استفاده از سونوگرافی، در زنان سالم و زنان مبتلا به بی اختیاری ادرار استرسی بود.

مواد و روش ها: در این مطالعه ۱۰ زن سالم و ۱۰ زن مبتلا به بی اختیاری ادرار استرسی با میانکین سنی به ترتیب $38,47 \pm 5,23$ و $41,66 \pm 6,44$ و با داشتن شرایط ورود به مطالعه شرکت کردند. تغییر در ضخامت عضلات عرضی شکمی و مایل داخلی در سمت راست در طول انقباض ارادی عضلات کف لگن با استفاده از سونوگرافی، پس از آموزش و ارزیابی انقباض صحیح عضلات کف لگن و مانور گود کردن شکم با هدف انقباض عضلات عرضی شکمی و مایل داخلی، اندازه گیری شد.

نتایج: در این مطالعه افزایش ضخامت عضلات عرضی شکم و مایل داخلی در طول انقباض ارادی عضلات کف لگن در هر دو گروه زنان سالم و مبتلا به بی اختیاری ادرار استرسی مشاهده شد. تفاوت معنا داری بین دو گروه در تغییر ضخامت عضلات عرضی شکمی ($43,0$) و عضله مایل داخلی ($72,0$) در پاسخ به انقباض عضلات کف لگن مشاهده نشد.

نتیجه گیری: در این مطالعه نشان داده شد که انقباض همزمان عضلات عمقی شکمی و عضلات کف لگن در زنان سالم و مبتلا به بی اختیاری ادرار استرسی وجود دارد و به نظر می رسد تفاوت معنا داری در تغییر ضخامت عضلات شکمی در پاسخ به انقباض ارادی عضلات کف لگن بین زنان سالم و زنان مبتلا به بی اختیاری ادرار استرسی وجود ندارد.

واژگان کلیدی: عضلات شکمی، عضلات کف لگن، سونوگرافی، بی اختیاری ادرار استرسی

بررسی مقایسه ای تغییرپذیری زمانبندی تنظیمات وضعیتی پیش بینانه در بیماران مبتلا به کمر درد غیر اختصاصی تکرار شونده و افراد سالم

رژیتا هدایتی، دانشجوی دکترای فیزیوتراپی دانشگاه تربیت مدرس
صدیقه کهریزی، دکترای فیزیوتراپی، استادیار دانشگاه تربیت مدرس
محمد پرنیانپور، دکترای بیومکانیک، استادیار دانشگاه صنعتی شریف
فریبا بهرامی، دکترای برق، استادیار دانشگاه تهران
انوشیروان کاظم نژاد، دکترای آمار زیستی، استاد دانشگاه تربیت مدرس
بهرام مبینی، ارتودپ، استادیار دانشگاه ایران
سارا طاهریان، دانشجوی کارشناسی ارشد فیزیوتراپی دانشگاه تربیت مدرس

هدف: تغییرپذیری در اجزای تشکیل دهنده حرکت لازمه حفظ پروفورمنس ایده آل است. هدف از این مطالعه بررسی تغییرپذیری استراتژی های کنترل وضعیت در بیماران مبتلا به کمردرد، به عنوان شاخصی در ارزیابی قابلیت تطابق این سیستم به نیازهای محیطی می باشد. از طرفی نقش عوامل روانشناسی همراه با درد به عنوان یک عامل تاثیرگذار در اختلال وضعیت نیز مورد سوال این تحقیق می باشد. دستیابی به این اهداف میتواند روند ارزیابی و درمان این بیماران را بهبود بخشد.

روش بررسی: این تحقیق به صورت موردنی- شاهدی و مقطعی بر روی ۲۱ بیمار (۱۵ مرد و ۶ زن) مبتلا به کمردرد غیر اختصاصی تکرار شونده که با روش نمونه گیری غیر احتمالی ساده انتخاب شدند و ۲۱ فرد سالم انجام شد. فعالیت الکتروموگرافی عضلات دلتoid، مایل خارجی و مایل داخلی/ عرضی شکم و ارکتور اسپین در طی حرکت پرتابی فلکشن بازو با حداقل شتاب به تعداد ۷۵ مرتبه در هر فرد ثبت گردید. جهت بررسی باورهای اجتنابی افراد، از پرسشنامه استاندارد باورهای اجتنابی ناشی از ترس و جهت ارزیابی ناتوانی ناشی از کمر درد از پرسشنامه رولند- موریس استفاده گردید. انحراف معیار زمان تاخیر پاسخ عضلات تنہ نسبت به عضله دلتوبید در دو گروه و ارتباط آن با نمره پرسشنامه های ذکر شده با استفاده از تحلیل واریانس چندگانه و ضریب همبستگی پیرسون مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت.

یافته ها: بررسی نتایج نشان داد که افراد مبتلا به کمر درد مزمن تغییرپذیری کمتری را در زمانبندی تنظیمات وضعیتی پیش بینانه عضله عرضی شکم / مایل داخلی نسبت به افراد گروه کنترل نشان می دهند. ($p=0.047$) در حالی که کاهش تغییرپذیری در عضلات مایل خارجی ($p=0.045$) و ارکتور اسپین ($p=0.06$) این بیماران مشاهده نگردید. بین تغییرپذیری زمانبندی تنظیمات وضعیتی پیش بینانه و نمره پرسشنامه ترس از درد ($p=0.006$) ارتباط معنی داری وجود داشت، هرچند ارتباط معنی داری بین این متغیر و ناتوانی ($p=0.09$) در بیماران مشاهده نگردید.

نتیجه گیری: کاهش تغییر پذیری در سیستم کنترل وضعیت بیماران مبتلا به کمر درد غیر اختصاصی تکرار شونده وجود دارد که می تواند با کاهش قدرت تطابق به نیازهای محیطی موجود به تداوم کمردرد و مزمن شدن آن بیانجامد. بهتر است باز گرداندن تغییر پذیری به سیستم کنترل وضعیت نیز در توانبخشی این گروه بیماران مد نظر قرار گیرد.

کلیدواژه ها: تغییرپذیری - وضعیت - باورهای اجتنابی ناشی از ترس - ناتوانی - کمر درد

تغییرات نرخ بکارگیری واحدهای حرکتی بدنیال بروز خستگی در اکستانسورهای کمری

دکتر سعید طالبیان، دکتر غلامرضا علیایی، دکتر حسین باقری، دکترسید مجید حسینی، مریم عباس زاده،

پریسا کاظمی

دانشکده توانبخشی دانشگاه علوم پزشکی تهران

مقدمه: الکترومویوگرافی سطحی در طی انجام حرکت ارادی استفاده می‌شود و یک روش غیر تهاجمی و نسبتاً آسان است که بطور کمی اطلاعاتی در مورد خروجی سیستم عصبی مرکزی به عضلات فراهم می‌آورد. هدف این مطالعه بررسی تغییرات میزان بسیج واحدهای حرکتی متعاقب خستگی با شاخص انگرال الکترومویوگرافی است.

روش تحقیق: تعداد ۱۵ مرد سالم در این تحقیق شرکت کردند. افراد حرکات فلکشن و اکستنشن را با اعمال ۵۰ درصد حداکثر تلاش عضلات اکستانسور تنہ رسانیدن به خستگی کامل انجام می‌دادند. با دستگاه ایزواینترشیال تغییرات در سرعت حرکت و دامنه حرکتی تا عدم توانایی در انجام حرکت کنترل می‌شد و بعنوان رسانیدن به خستگی تعیین می‌گردید. همزمان ثبت الکترومویوگرافی سطحی از عضلات اکستانسور (مولتی فیدوس، ایلیوکوستالیس لامبروم و لانجیسموس) و فلکسور (اکسترناł اوبلیک و رکتوس) تنہ بعمل می‌آمد. شبیه انگرال الکترومویوگرافی در مرحله اکستنشن فقرات کمری برای عضلات در سومین تکرار اول و آخر از کل سیکل بعنوان شاخص بکارگیری واحد حرکتی در قبل و بعد از خستگی محاسبه و مقایسه شدند.

نتایج: بدنیال خستگی میانه طیف فرکانس در همه عضلات کاهش یافت. نتایج نشان داد میزان بکارگیری واحدهای حرکتی در عضلات اکستانسور در حین حرکت اکستنشن افزایش معنی‌داری می‌یابد در حالیکه این قرایند برای عضلات فلکسور در همین حرکت افزایش معنی‌داری را نشان نداد. همچنان در بررسی میزان فعالیت مشاهده شد که افزایش معنی‌داری در عضلات اکستانسور بدنیال خستگی بوجود می‌آید.

نتیجه گیری: افزایش بکارگیری واحدهای حرکتی در سطح کنترل اسپینال بدنیال خستگی یک رفتار جبرانی به منظور انجام یک وظیفه اتفاق می‌افتد و این فرایند در عضلات اصلی بیشتر می‌باشد. لذا انجام تمرین‌های منتج به خستگی می‌تواند مکانیسم تغییرات نورال را فعال و تسهیل نماید.

کلمات کلیدی: ستون فقرات کمری، کنترل حرکت، بکارگیری واحدهای حرکتی، خستگی، انگرال الکترومویوگرافی.

Effectiveness of different techniques in physiotherapy management of Pelvic Floor Pain and Dysfunctions, case study report

Zahra Mosallanezhad[†], Gholam Reza Sotoudeh[†], Mojdeh Khorrami[†], Faranak Zeinali[‡], Mahdi Rahmati Yami[§]

[†]. PhD student, Physiotherapist, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences

[†]. PhD student, Biomedical Engineering, Tehran University of Medical Sciences

[†]. PhD student, Physiotherapist, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences

[‡]. MSc, Physiotherapist, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences

[§]. BSc, Physiotherapist, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences

Dysfunction of the pelvic floor (PF) muscles can result in urinary and fecal incontinence, sexual disorders, low efficacy of intra-abdominal pressure, low back pain and consequently psychological disorders and low quality of life. Many of these problems are more common among women. Myofascial pain syndrome in the PF is a very common condition in the urological field and is often ignored or misdiagnosed. Pelvic floor myofascial trigger points are not only a source of pain and voiding symptoms, but also a trigger for neurogenic bladder inflammation via antidromic reflexes. Different methods have been recommended to manage PF problems. Evidence based studies show that Training of the pelvic floor muscles is superior to electrical stimulation, vaginal cones and even estrogen therapy in the treatment of genuine stress incontinence. Comparing some secondary outcome measures show that both electrical stimulation and vaginal cones, although both are more effective than no treatment although no difference was found in the effects of these two techniques. However, many participants found electrical stimulation and vaginal cones difficult to use, and adverse effects were reported with both methods but not with exercises. Pelvic floor exercise should be first choice of treatment of PF dysfunctions for instance genuine stress incontinence. Rehabilitation of pelvic floor muscles utilizing trunk stabilization; The results of the experiments indicate that abdominal muscle activity is a normal response to PF exercise in subjects with no symptoms of PF muscle dysfunction and provide preliminary evidence that specific abdominal exercises activate the PF muscles. On the other hand, the pelvic floor muscles (PFM) are part of the trunk stability mechanism. Their function is interdependent with other muscles of this system. The effectiveness of manual physical therapy techniques in managing PF myofacial pain syndrome is also well documented. These techniques can provide an appropriate condition for high quality PFM activity and functioning. Authors' clinical experiences confirm the necessity of managing PF myofacial pain and problems including trigger points prior to encourage PFM exercises.

Key words: Pelvic floor, Dysfunction, Physiotherapy, Exercise, Abdominal muscle

سردرد سرویکوژنیک ، علل ، تشخیص ، درمان

ام البنین عباس پور خواجه - فاطمه احسانی، دانشجویان کارشناسی ارشد فیزیوتراپی دانشگاه علوم بهزیستی
وتوابخشی

سردرد از مشکلات شایع می باشد که سالانه بار مالی قابل توجهی را بر جامعه تحمیل میکند، ۸۰٪ افراد با هر سن و جنسی در مقطعی از زندگی خود سردرد را تجربه می کنند و شیوع آن در ۵/۲ تا ۱/۴ درصد و در زنان بیشتر از مردان است، سردرد سرویکوژنیک یکی از انواع سردردهای راجعه‌ی متناوب^۱ می باشد که در اثر دیسفنکشن‌های اسکلتی- عضلانی گردن بوجود می آیند ، اتصال آناتومیکی بین اعصابی که از هسته‌های تربیجمینال(زوج پنجم) خارج می شوند و اعصاب ۱-۲-۳ ، سرویکال سبب می شود تا هرگونه اختلال و آبیورمالیتی^۲ در این ساختارها (اعصاب ، لیگامان ، دیسک ، عضلات و دورامتر) در ناحیه‌ی گردنی فوقانی (C1-C3) و تحریک آنها باعث ارجاع درد از گردن به سر شود. یکی از مشکلات ، تشخیص افتراقی سردرد گردنی از انواع دیگر سردردها بدلیل بیشترین هم پوشانی در علائم^۳ مانند میگرن بدون آورا و سردرد نوع تنشنی می باشد در ۵۰ درصد موارد تشخیص نوع سردرد اشتباه می باشد.

معیارهای تشخیصی سردرد سرویکوژنیک: سردرد یک طرفه‌ی غیر ضربان دار ، وابسته به سمت گردن درد(در سردردهای مزمن ۷۸٪ از افراد گردن درد دارند) و مرتبط با پاسچر و حرکات گردن، کاهش دامنه‌ی حرکتی گردن، درد در لمس سرویکال فوقانی، ناتوانی در تست فلکسیون کرانیال- گردنی (CCFT) بدلیل بهم خوردن الگوی سینرژی فلکسورهای گردن مثل لانگوس کولی و لانگوس کاپیتیس که در کنترل قوس گردن دخالت دارند. درمان بصورت علتی و با توجه به نوع درگیری: ریلیزافاسیا، اصلاح پاسچر و فعالیتهای مضر مکرر، تصحیح جهت گیری ستون فقرات گردنی، درمان نقاط مашه‌ای، اصلاح ایمبالانس‌ها و بازگرداندن سینرژی‌های عضلانی، میباشد.

^۱-Frequent intermittent headache

^۲-abnormality

^۳-symptomatic overlap

Spinal stability and Low Back Pain

رقیه موسوی خطیر، دانشجوی کارشناسی ارشد فیزیوتراپی دانشگاه تهران
دکتر محمد اکبری، دانشیار دانشکده توانبخشی دانشگاه تهران

مقدمه: کمر درد یکی از شایع ترین مشکلات جامعه بشری است. شانس ابتلا به کمر درد در زندگی هر فرد ۵۰ تا ۷۰ درصد ذکر شده است. تعداد قابل توجهی از بیماران مبتلا به کمردرد از بی ثباتی ستون مهره‌ها رنج می‌برند. نبود الگوهای حرکتی طبیعی در ستون مهره‌ها موجب اختلال عملکرد و درد می‌شود. البته توجه به تفاوت بین بی ثباتی و هایپرموبیلیتی مهم است. هایپرموبیلیتی دامنه حرکتی بیش از حد انتظار و معیاری کمی است که می‌تواند بدون علامت باشد. در حالیکه بی ثباتی معیاری کیفی است و می‌تواند موجب درد و اختلال عملکرد در حین انجام حرکت فعال در محدوده فیزیولوژیک شود. سیستم ثباتی ستون مهره‌ها به سه زیر سیستم، فعال، غیر فعال و عصبی- عضلانی تقسیم می‌شود. زیر سیستم فعال شامل تعدادی عضله و تاندون‌های آن‌هاست که از آن جمله می‌توان مولتی فیدوس‌ها، فیبرهای تحتانی مایل داخلی شکم، عرضی شکم، عضلات ارکتور اسپاین و پسواس ماژور را نام برد. بی ثباتی می‌تواند در نتیجه نقص دره ریک از این سه زیر سیستم رخ دهد. اما این سه جزء به صورت عملکردی به یکدیگر وابسته اند.

معیارهای تشخیص: شاخص‌های مختلفی برای بی بردن به نقص هر کدام از سه زیر سیستم دخیل در ثبات، معرفی شده اند. آنچه مسلم است به عنوان نمونه، رادیوگرافی فلکشن-اکستنشن نمی‌تواند اطلاعات مفیدی در مورد اجزای ثباتی فعال و عصبی- عضلانی در اختیار قرار دهد. لذا جهت تشخیص بی ثباتی عملکردی آزمون‌های بالینی بهترین روش ارزیابی در نظر گرفته می‌شوند.

ورزش‌های ثباتی ستون مهره‌ها: هدف ورزش‌های ثباتی ستون مهره‌های کمری، بهبود توانایی کنترل حرکتی عضلات ثبات دهنده، کاهش زمان تاخیر پاسخ و در نهایت جبران ضعف سیستم ثباتی غیر فعال است. انقباض همزمان عضلات عرضی شکم و مولتی فیدوس در حالیکه ستون مهره‌ها در حالت نوترال استاتیک نگه داشته شده است، می‌تواند به افزایش نقش ثباتی این عضلات کمک کند. سپس این انقباض همزمان، به حالت‌های مختلف و ورزش‌های عملکردی و پیچیده تر پیشرفت داده می‌شود، تا ثبات کلی ستون به نقطه قابل قبول برسد و از تکرار کمر درد پیشگیری شود.

مزیت ورزش‌های ثباتی: امروزه ورزش‌های ثباتی به عنوان یک بخش ضروری درمان در بیماران با کمردرد در نظر گرفته می‌شود. این برنامه تمرینی می‌تواند منجر به کاهش درد، ناتوانی عملکردی و خطر تکرار کمردرد بعد از دوره حاد حمله آن شوند.

وازگان کلیدی: بی ثباتی، ستون مهره‌ها، کمردرد،

اندازه گیری میزان تعادل ستون فقرات با استفاده از Wobble Chair و تحلیل دینامیکی غیرخطی

زینب عرشیان، دانشگاه صنعتی امیرکبیر، دانشکده مهندسی پزشکی، دانشجوی کارشناسی ارشد
دکتر فرهاد طباطبائی قمشه

خلاصه:

هدف در این مقاله هدف تحلیل دینامیکی ستون فقرات در زمان ناپایداری بوده است. از تحقیقات انجام شده در مراکز تحقیقاتی معتبر علمی در مرو ر مطالب استفاده شده است. انحراف ناگهانی تنہ در بسیاری از مشاغل و فعالیت های ورزشی اتفاق می-افتد و ناپایداری ناشی از این انحراف ناگهانی به عنوان یکی از فاکتورهای ریسک برای آسیب کمر در بیومکانیک مطرح بوده است.

زمینه ابزاری جدید برای ارزیابی سیستم های غیرخطی در این مقاله معرفی شده است.
روش اجرا برای انجام این آزمون یک صندلی ناپایدار یا صندلی ووبل بر این مبنای سیستم حفظ تعادل محدود به عضلات ناحیه کمری باشد ساخته شد و ۶ شرکت کننده آزمون بر روی آن نشسته و خط سیر مهره های ستون فقرات آنها توسط دستگاه آنالیز حرکتی شامل ۶ دوربین VICON ثبت شد. سپس به کمک تحلیل دینامیکی غیرخطی و با استفاده از نمای لیپانوف به بررسی میزان تعادل ستون فقرات پرداخته شد.
نتایج به نظر می رسد با استفاده از صندلی ووبل و تحلیل دینامیکی غیرخطی بتوان معیار مناسبی برای اندازه گیری میزان تعادل ستون فقرات بدست آورد.

کلید واژه: تحلیل دینامیکی ستون فقرات، دستگاه آنالیز حرکت، صندلی ووبل

پیشگیری و توانبخشی شکستگی های استئوپروتیک مهره : مزوری بر آخرين شواهد در دسترس

دکتر سید جواد موسوی، استادیار گروه فیزیوتراپی، دانشکده علوم توانبخشی دانشگاه علوم پزشکی تهران مليحه هادیزاده، دانشجوی کارشناسی ارشد فیزیوتراپی، دانشکده علوم توانبخشی دانشگاه علوم پزشکی تهران دکتر محمد پرنیانپور، استاد بیومکانیک شغلی، دانشکده مهندسی مکانیک، دانشگاه صنعتی شریف نویسنده مسئول : دکتر سید جواد موسوی، استادیار گروه فیزیوتراپی، دانشکده علوم توانبخشی دانشگاه علوم پزشکی تهران.

پوکی استخوان یکی از شایعترین بیماری های استخوان و یکی از مهمترین مشکلات سلامت در در سراسر جهان می باشد. علیرغم اینکه پوکی استخوان یک بیماری خاموش به حساب می آید اما شکستگی های ناشی از آن با افزایش مرگ و میر، موربیدیتی) بیماری ها همراه(، کاهش کیفیت زندگی، محدودیت های عملکردی و افزایش ناتوانی، درد و در نهایت عدم استقلال بیماران همراه است و بار بزرگ و هزینه های بسیاری را به جوامع تحمل می کند. با توجه به افزایش درصد افراد سالمند در جامعه پیش بینی می شود بار تحمیلی شکستگی های استئوپروتیک در دهه های آینده چندین برابر افزایش پیدا کند. مطالعات انجام شده در ایران شیوع بالای پوکی استخوان را در هر دو جنس بویژه در میان زنان نشان می دهد. بر این اساس قابل انتظار است که در آینده نزدیک درصد مبتلایان به پوکی استخوان و شکستگی های ناشی از آن افزایش چشمگیری پیدا کند. شکستگی های استئوپروتیک مهره رایجترین شکستگی در بیماران مبتلا به پوکی استخوان می باشد. بر همین اساس توسعه راهبردها و مداخلات پیشگیرانه و درمانی موثر که خطر شکستگی های استئوپروتیک مهره را در افراد مبتلا یا در معرض خطر پوکی استخوان و شکستگی کاهش دهد ضروری می باشد.

هدف از این مقاله مزور آخرين و بهترین شواهد در دسترس در مورد نقش و جایگاه مداخلات توانبخشی در پیشگیری، درمان و مدیریت شکستگی های استئوپروتیک مهره می باشد. در این مقاله پس از ارائه آمار مربوط به شیوع و بروز شکستگی های استئوپروتیک مهره در سراسر جهان، نتایج مطالعات مربوط به مداخلات توانبخشی در مراقبت های پیش از شکستگی و پس از شکستگی مهره در افراد مبتلا به پوکی استخوان ارائه خواهد شد. در انتها با مزور داده ها و مقالات مربوط به شکستگی های ناشی از پوکی استخوان در ایران پیشنهادهایی برای توسعه تحقیقات سلامت در این زمینه در ایران ارائه می شود.

Developing models to understand the pelvic floor functioning

Gholam Reza Sotoudeh¹, Zahra Mosallanezhad¹, Mojdeh Khorrami²

¹. PhD Student, Biomedical Engineering, Mid Sweden University, Sweden

². PhD Candidate, Physiotherapist, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Iran

². PhD Student, Physiotherapist, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Iran

Normal pelvic floor function involves a set of learned and reflex responses that are essential for the normal control and evacuation of stool. A variety of functional disturbances of the pelvic floor, including incontinence and constipation, are not life threatening, but can cause significant distress to affected patients. Understanding the normal anatomy and physiology of the pelvic floor is essential to understanding and treating these disorders of defecation. The understanding of the pelvic floor and anal canal has been limited by the inability to integrate both anatomy and physiology into a unified bioengineering model. However, this integration has been achieved in the study of other organs in the body, most notably the heart. Recent studies utilize constructing three-dimensional anatomically realistic models of both the male and female pelvic floor and anal canal regions using similar techniques to those used in cardiac modeling. Anatomical data from the Visible Human Project were used to provide the anatomical positioning of each model component within the region of interest. One method is creation a C1 continuous cubic Hermite finite element mesh using an iterative linear fitting procedure (Root Mean Square (RMS) error of fit < 1 mm). Through these methods, researchers seek to examine the roles of the various muscles in maintaining continence. The ultimate aim is to provide a framework with which to examine the mechanics of normal function and stability in the pelvic floor, and the abnormalities associated with the defecation disorders fecal incontinence and obstructed defecation, thereby providing a tool to further the education of clinicians, patients, and students and enabling virtual planning of corrective surgery. Analysis of components thought to be important in pelvic floor physiology has contributed significantly to the understanding of normal as well as abnormal physiology. Although clinical evaluation continues to be the cornerstone of the diagnosis of pelvic floor disorders, studies show that no single test allows a complete assessment of the interactions of all pelvic floor components. With the refinement of existing techniques and the addition of new investigative tools, it is anticipated that knowledge of pelvic floor physiology continue to grow.

Keywords: Pelvic Floor, Modeling, Visible Human Project, Anatomical Positioning.

درمان های ارتزی در شکستگی مهره های توراسیک

اللهه توونچی، کارشناس ارشد ارتز و پروتز از دانشکده توانبخشی دانشگاه علوم پزشکی ایران

چکیده :

از آنجا که ستون مهره ها محور مرکزی بدن را تشکیل می دهد، بدیهی است که هرگونه آسیب به این ستون می تواند ناتوانی ها و محدودیت های قابل توجهی را برای فرد به همراه داشته باشد.

شکستگی ستون مهره های توراسیک یکی از شایع ترین عوامل ایجاد درد و ناتوانی به شمار می آید و از جمله روش های درمانی کانسرواتیو در درمان و توانبخشی این بیماران، استفاده از ارتزها و وسائل کمکی می باشد. ارتز های مورد استفاده در شکستگی مهره های توراسیک با هدف ثابت کردن ستون مهره ها و ایجاد بی تحرکی، کاهش درد وادم ، و حفظ وضعیت عملکردی تجویز می شوند. هدف از ارائه این مقاله آشنایی تیم توانبخشی و متخصصان گروه پزشکی با ارتزهای درمانی در توانبخشی بیماران با شکستگی مهره های توراسیک می باشد.

کلمات کلیدی : شکستگی مهره های توراسیک - ارتز - توانبخشی

Cortical Neuroplasticity with Spinal Manipulation, Exercise, Injury and Pain

Roya khanmohammadi, PhD candidate of Physiotherapy, Rehabilitation faculty, Tehran University of Medical Sciences

Abstract

A growing body of evidence indicates that injury, inflammation and pain arising from spinal joints not only affect the individual joints involved or a region of the spine, but also has a significant impact on the function and structure of both the sensory and motor brain.

Recent research suggests that the cortical neuroplastic changes associated with pain may be reduced or normalized with cervical spinal manipulation and motor-skill training.

Let's review the recent research concerning the effects of injury, pain, spinal manipulation and exercise training on brain structure and function. This entire new avenue of research holds a great deal of promise for clinicians to help them understand the impairments associated with injury and pain, as well as the likelihood that spinal manipulation and exercise prescription may have very positive and far-reaching consequences.

تغییرپوسچرلگن در وضعیت ایستاده و تاثیر آن بر شاخصهای کمی اولتراسونیک در دو گروه زنان با و بدون بی اختیاری استرسی ادراری

دکتر فریده دهقان منشادی (استادیار دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی)

دکتر، محمد پرنیان پور، دکتر زینت قبری، دکتر حجاد صرافزاده، دکتر انوشیروان کاظم نژاد

مقدمه و هدف : در سالهای اخیر شواهد محدودی مبنی بر ارتباط تغییرپوسچرناحیه لگن و کمر (تیلت قدامی و خلفی) با فعالیت عضلات کف لگن گزارش ویراین اساس استفاده از تغییرپوسچرلگن در برنامه آماده سازی عضلات کف لگن مطرح شده است. از جمله یک مطالعه تیلت خلفی لگن را عامل مهارودر مقابل تیلت قدامی را عامل تسهیل عضلات کف لگن دانسته است. در مقابل دریک بررسی دیگر افزایش همزمان فعلیت الکترومیوگرافی عضلات شکم و کف لگن در پوسچر نوتراال لگن همراه با وضعیت Upright ستون فقرات کمری گزارش شده است. با توجه به تناظر موجود، این مطالعه با هدف بررسی عملکرد عضلات کف لگن و سطح پایداری این ناحیه حین تغییر وضعیت ناحیه لگن و نیز مقایسه آن در دو گروه زنان با و بدون بی اختیاری استرسی ادراری، با استفاده از اولتراسونوگرافی به روش ترانس لبیال طراحی و اجرا گردید.

مواد و روش ها: ۲۱ زن مبتلا به بی اختیاری استرسی ادراری و ۲۰ زن بدون هیچ نوع بی اختیاری ادراری به ترتیب با میانگین سن ($47 \pm 4/7$) و ($42/7 \pm 5/4$) سال در این مطالعه مداخله ای شبه تجربی شرکت کردند. پس از تکمیل فرم اطلاعاتی، تصویربرداری اولتراسونیک به روش ترانس لبیال در وضعیتهای ایستاده نوتراال و حین تیلت قدامی و خلفی لگن انجام و شاخصهای کمی نشان دهنده سطح پایداری کف لگن از جمله زوایای آلفابت، گاما و زاویه صفحه لواتوراندازه گیری شدند. از نرم افزار آماری spss نسخه ۱۶ و آزمونهای کولمگروف- اسمیرنوف، تی مستقل، آنالیزواریانس بانکاریک طرفه، آزمون تعقیبی مقایسه زوچهای بونفرونی برای تحلیل داده ها استفاده و مقادیر $p < 0.05$ به عنوان سطح معنی دار پذیرفته شد.

یافته ها: بررسی تاثیر تعامل تغییر وضعیت لگن و گروه بر شاخصهای اولتراسونیک نشان داد که اثر اصلی وضعیت بر روی زوایای آلفا، گاما و صفحه لواتورامعنی داریود ($p < 0.05$) ولی تاثیری بر زاویه بtanداشت ($p > 0.05$). در مقایسه دو گروه، در فرا دال م زاویه آلفا بیشتر جهت گیری مثبت داشت و تیلت خلفی لگن هم سبب مثبت شدن بیشتر این زاویه در این گروه گردید ($p = 0.009$). میانگین زاویه گاما حین تیلت خلفی لگن بین دو گروه تفاوت معنی دار نشان داد ($p = 0.01$). مقایسه بین دو گروه نشان داد که در وضعیت ایستاده و حین تیلت خلفی زاویه صفحه لواتور در گروه کنترل بیش از بیماران بود ($p = 0.038$). در مقایسه تیلت قدامی و تیلت خلفی، تیلت قدامی در هر دو گروه سبب افزایش زاویه گاما شده بود ($p = 0.01$) ولی تفاوتی بین این دو وضعیت از نظر تاثیر بروزایی آلفا و گاما مشاهده نگردید ($p > 0.05$).

نتیجه گیری : با توجه به یافته های مطالعه حاضر بر حفظ پوسچر طبیعی ناحیه کمری- لگنی و انجام تمرینات آماده سازی عضلات کف لگن در این وضعیت جهت پیشگیری و درمان بی اختیاری استرسی ادراری تاکیدمی شود. در عین حال به نظر می رسد که بتوان اتخاذ دو وضعیت تیلت خلفی راهنم به جهت تاثیر بر شاخصهای سونوگرافیک و افزایش فشار داخل واژن با هدف افزایش پایداری مجموعه کف لگن توصیه نمود. هر چند که این مقوله نیاز به بررسیهای بیشتری دارد.

واژه های کلیدی : پوسچر لگن، بی اختیاری استرسی ادراری، اولتراسونوگرافی، زنان

ارزیابی پروتکلهای آب درمانی موجود برای کمددرد و معرفی مناسب ترین آنها بر اساس استانداردهای تایید شده

نعمیمه هاشمی^۱، رضا رجبی^۲، رامین کردی^۳، آذر آفایاری^۴

۱- فیزیوتراپیست و کارشناس ارشد حرکات اصلاحی مرکز تحقیقات پزشکی ورزشی

۲- دانشیار گروه تربیت بدنی دانشگاه تهران

۳- استادیار گروه پزشکی ورزشی دانشگاه علوم پزشکی تهران

۴- استادیار گروه تربیت بدنی دانشگاه پیام نور تهران

فورفتن در آب باعث کاهش فشار محوری روی ستون مهره‌ها و اندام‌ها شده و با وجود اثر شناور بودن به ستون مهره‌ها و اندام‌ها اجازه فعالیت و حرکتی می‌دهد که ممکن است در حالت نرمال و روی زمین غیرممکن باشد، با استفاده از خاصیت منحصر به فرد آب شامل، شناوری، مقاومت یک برنامه طبقه‌بندی شده ورزشی از تمرینات کمکی تا مقاومتی قابل تدوین است. مطالعات متعددی، آب درمانی را به عنوان یک درمان مؤثر در کمددرد مزمن معرفی و توصیه می‌کند. در ایران، سال ۲۰۰۶ در ۱۸۰۳۱ کارمند ایران خودرو، ۷۸٪ شرکت‌کنندگان زیر سن ۳۰ سال سابقه کمددرد داشتند و ۲۱٪ هم مبتلا به کمددرد بودند (۲۰٪ مردان و ۲۷٪ زنان) همچنین، در انگلستان، هزینه‌های پزشکی و هدر رفتن روزهای کاری به علت کمددرد سالانه: ۶۸۸/۱۰ میلیون پوند (بیشتر از ۲۰ میلیون دلار) در سال از لحاظ ضرر می‌رساند (۹۰٪) لذا ضرورت ارائه پروتکل تمرین درمانی در آب ویژه کمددرد مطرح می‌شود و هدف این مطالعه ارزیابی پروتکلهای موجود در دنیا در این زمینه و ارائه پروتکل نهایی و تأیید شده است.

مراحل انجام روش دلفی در تحقیق حاضر

تشکیل تیم اجرا و نظارت بر انجام دلفی

چک لیست برای دور اول و دوم و ارسال آن

تجزیه و تحلیل پاسخهای رسیده در دور دوم

تهیه پروتکل های نهایی تحقیق

قوانين کلی اجرای پروتکل های آب درمانی

Warm up → strengthening → mobility
activity → endurance → cardiovascular → cooldown → stretch

سطح مقدماتی تمرینات کمددرد:

- بیومکانیک صحیح راه رفتن
- افزایش دامنه حرکتی و حس عمقی، کاهش درد و تمرینات wall squat
- استفاده از تماس دیوار به عنوان فیدبک جهت حفظ پوسچر

سطح متوسط تمرینات کمددرد:

- تقویت core و تمرینات دور از دیوار
- تمرینات تک پا برای ایجاد چالش در ثبات دینامیک و core
- افزایش تمرینات در حالت‌های prone و supine هدف افزایش تقویت core

سطح پیشرفته تمرینات در کمددرد:

- انجام حرکات همزمان اندام فوقانی و تحتانی در تمرینات ثبات دهنده در عمق کمتر برای تحمل وزن بیشتر
 - استفاده از تراکشن در عمق بیشتر
 - افزایش حرکات لگن حین تمرینات استرچی
- نتیجه کلی:**
- ۱۵ تمرین ویژه گرم کردن بدن و سطح مقدماتی
 - ۱۲ تمرین اختصاصی کمردرد در پیشرفت برنامه و سپس cool down
 - تمرینات به مدت ۱۲ هفته
 - هر هفته ۳ بار
 - مدت هر جلسه ۴۵ تا ۶۰ دقیقه
 - تکرار هر تمرین ۵ تا ۸ بار
 - حرکات کششی، ۱۵ تا ۳۰ ثانیه
 - دمای آب ۳۳ تا ۳۷ درجه سانتی گراد،
 - دماهای بالاتر حتی تا ۴۰ درجه در ۴ هفته اول بهتر است .

The effectiveness of exercise therapy for low back pain

Mojdeh Khorrami[†], Zahra Mosallanezhad[†], Gholam Reza Sotoudeh[†], Faranak Zeinali[†]

†. PhD student, Physiotherapist, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences

†. PhD candidate, Physiotherapist, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences

†. PhD student, Biomedical Engineering, Tehran University of Medical Sciences

†. MSc, Physiotherapist, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences

Exercise therapy is a widely used treatment for low back pain. Reviewing randomized controlled trials (RCTs) on the effectiveness of physiotherapy exercises for back pain, indicate that most of these studies have poor methodological quality. Considering the results of these studies, no conclusion could be drawn on whether exercise therapy is more effective than other conservative types of treatment, and little evidence was found in favor of a specific type of exercise (*e.g.*, back or abdominal strengthening, McKenzie, Williams, flexion, extension, or stretching exercises). Other randomized controlled trials (RCTs) concluded that strong evidence exists showing both that exercise therapy is not effective for acute low back pain and that exercise therapy is effective for chronic low back pain. . A review on[†] trial (Randomized trials testing all types of exercise therapy for subjects with nonspecific low back pain with or without radiation into the legs) showed that there is strong evidence that exercise therapy is not more effective for acute low back pain than inactive or other active treatments with which it has been compared. There is conflicting evidence on the effectiveness of exercise therapy compared with inactive treatments for chronic low back pain. Exercise therapy was more effective than usual care by the general practitioner and just as effective as conventional physiotherapy for chronic low back pain. In overall, the existing evidence does not indicate that specific exercises are effective for the treatment of acute low back pain. Exercises may be helpful for patients with chronic low back pain to increase return to normal daily activities and work.

Key words: Cochrane Collaboration, effectiveness, exercise, low back pain

آیا عضله عرضی شکم (Tr.A) دارای نقش ثبات دهنده‌ی واقعی در ثبات لومبو پلویک می‌باشد؟

مریم مقدم سلیمانی، دانشجوی کارشناسی ارشد فیزیوتراپی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی
ناهید ظهیری، دانشجوی کارشناسی ارشد فیزیوتراپی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

اصول training core stability در Tr.A و ممانعت از آسیب و کمردرد تاکنون مورد توافق بوده و بر نقش عضله Tr.A در ثبات لومبو پلویک تاکید شده است. بر طبق نظریات پیشین، این عضله در بیمارانی که دچار کمردرد می‌باشند، طبیعی عمل نمی‌کند و میزان آسیب مناسب با شدت کمردرد است. ولی اخیراً لدرمن انتقاداتی بر نقش تعریف شده این عضله از دیدگاه کنترل حرکتی و core stability وارد نمود. وی نمونه‌هایی گزارش کرد که در آنها دیسفنانکشن بین

T r.A و کمردرد رابطه مورد انتظار وجود نداشت. مثلاً در زنان باردار بین تعداد دراز و نشست که بازتابی از قدرت عضلات شکمیست و کمردرد که دارای ارتباط مستقیم با قدرت عضلات شکمیست، رابطه ای مشاهده نشد. در بررسی که بلافضله پس از زایمان بر روی چند زن دچار کمر درد انجام شد، مواردی مشاهده شدند که کمر دردشان در مدت کوتاهی و پیش از برگشت کنترل و طول نرمال عضله بهبود خودبخودی داشت. در چاقی نیز علیرغم برهم خوردن مکانیزم کنترل Tr.A، بین مقدار دیسفنانکشن و کمردرد رابطه ای دیده نشد. همچنین در جراحی فتق اینگوئینال، آسیب عضله و کنترل حرکتی آن با کمر درد رابطه ای نداشت.

اعتقاد بر این بود که Tr.A در هنگام حرکت اندام به سمت هدف معین یا مواجهه با اغتشاش، قبل از سایر عضلات فعالیت می‌کند، ولی لدرمن معتقد است که این به مفهوم مهمتر بودن آن نسبت به سایر عضلات ثبات دهنده نیست. حتی بر طبق نظر cresswell، این فعالیت زود هنگام ممکن است برای جبران فاسیای طوبیل قدامی آن باشد در مجموع مطالعات قبلی اهمیت بیشتری بر عضله عرضی نسبت به سایر عضلات در ثبات لومبوپلویک قائل بودند. ولی به علت پیچیدگی ارتباطات آناتومیکی و بیومکانیکی بین ساختارها، نمیتوان آن را اصلی ترین عضله قدامی بدن در ایجاد ثبات core دانست.

کلیدی واژگان:
عضله عرضی شکم، ثبات لومبو پلویک، کمردرد

مقایسه انواع تمرینات زنجیره بسته و زنجیره باز، در ایجاد core stability

مربیم مقدم سلیمی دانشجوی کارشناسی ارشد فیزیوتراپی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی،
ناهید ظهیری دانشجوی کارشناسی ارشد فیزیوتراپی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

چکیده:

در تمرینات زنجیره باز برای ایجاد ثبات مرکزی، سینرژی های یک مفصلی و چند مفصلی با یکدیگر و بر خلاف نیروی خارجی وارد عمل می شوند. با اکستنشن زانو در زنجیره باز، کل بخش‌های کوادریسپس منقبض می‌شود ولی همسترینگ و ادداکتورها منجمله ادداکتور مگنوس که عملکرد آن اکستنشن هیپ در تحمل وزن می‌باشد، مورد استفاده قرار نگرفته و دچار دیسفانکشن می‌شود که نتیجه اش کاهش ثبات در پلویک است.

در زنجیره بسته، نحوه recruitment عضلات هم در عضلات یک مفصلی و هم در تک مفصليها برخلاف نیروی خارجی، از زنجیره باز متفاوت است و شامل Com و حرکت سگمان های دیستال و پروگزیمال به سمت یکدیگر می باشد.

در recruitment عضلات حین leg press، سینرژی vastus با لود بالا منقبض می‌شوند و عضلات چند مفصلی مثل همسترینگ دچار کاهش استفاده می‌شوند. عضلات بزرگ تک مفصلي مثل ادداکتور مگنوس نیز دچار افزایش فعالیت هستند.

ممانتع از آسیب و افزایش کارایی تمرینات در تمرینات فانکشنال صورت می‌گیرد.. اسکات و لانگ از فانکشنال ترین تمرینات زنجیره بسته هستند چون در وضعیت erect انجام گرفته و بسیاری از فعالیت ها را شامل می‌شود. در این تمرینات ادداکتور مگنوس و ادداکتور بريویس، با لود بالا منقبض می‌شوند. این تمرینات باسن و ران را درگیر می‌کنند و باعث بهبود پوسچر ایستاده از طریق تمرینات core ، درگیر شدن عضلات شکمی و پشتی و افزایش ثبات در این ناحیه می‌شوند.

کلید واژگان:

تمرینات زنجیره بسته، core stability، تمرینات زنجیره باز

Spinal Stenosis

مریم ضیایی فر ، سوده زندی : دانشجوی ارشد فیزیوتراپی، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

Background

یک اتیولوژی مهم در low back pain و درد سیاتیکی در افراد مسن degenerative lumbar spinal می باشد. از علل مهم S.S degenerative stenosis Occupational factors می باشد که شامل کارهای دستی سنگین از قبیل: twisting, lifting, ... می باشد.

Methodology

طبق مطالعات انجام شده از کتابهای Lumbar spinal stenosis ، Physical therapy of low back طبق مطالعات انجام شده از کتابهای Data base و Therapeutic Exercis ، Cervical disorder conservative Treatment ، Education ، Medication گرفته شده است که شامل موارد زیر میباشد: Surgical therapy در همه منابع به conservative Treatment و Education توجه خاصی شده است میباشد.

Result

قبل از درمان کنزوواتیو باید انجام شود. Education درمانی است که در موارد حاد و شدید فقط برای ماکزیمم دو تا سه روز تجویز می شود. Bed Rest برای محدود کردن حرکت سگمانهای مختلف استفاده میشود Corset & Brace اشکال مختلف آن یک بخش استاندارد در درمان LBP میباشد Exercise therapy

Conclusion

تحقیقات انجام شده حاکی از آن است که education ، Exs therapy از درمانهای موثر S.S خصوصا در نوع moderate to light symptom low back pain ، Spinal Stenosis میباشد. کلمات کلیدی:

معرفی بریس داینامیک spinecore در درمان اسکولیوز ناشناخته نوجوانی

صدیقه سادات میرباقری، دانشجوی کارشناسی ارشد ارتز و پروتز دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی آیلین طلیم خانی، دانشجوی کارشناسی ارشد فیزیوتراپی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی.

اسکولیوز یک انحنای خارجی بزرگتر از ۱۰ درجه ستون فقرات می باشد . رایج ترین شکل اسکولیوز ناشناخته، نوع نوجوانی می باشد که انحنا بعد از سن ۱۰ سالگی و قبل از بلوغ استخوانی تشخیص داده می شود.

هدف درمان ارتزی اسکولیوز ناشناخته با توجه به سن اغاز انحنا و بزرگی انحنا متفاوت است.

Spinecore اولین و تنها بریس دینامیک است که تصحیح کننده ای اسکولیوز ناشناخته‌ی نوجوانی با زاویه‌ی ۱۵ درجه وبالاتر می باشد. این شیوه جدید بر اساس یک پاتولوژی از سیستم نوروماسکولواسکلتال در رشد و بلوغ پایه گذاری شده است.

بریس داینامیک Spinecore از دو بخش تشکیل شده است : بخش اول به عنوان یک پایه نگهدارنده و ساپورتی برای عمل باندهای الاستیکی تصحیح کننده روی تنہ بیمار عمل می کند و بخش دوم شامل یک جلیقه و باندهای الاستیکی تصحیح کننده می باشد. فیت کردن باندهای الاستیکی تصحیح کننده برای هر بیمار با توجه به نوع انحنا متفاوت است.

مطالعاتی جهت ارزیابی نتایج مثبت و اثر طولانی مدت این بریس انجام شده که درصد موفقیت درمان با Spinecore را بلافاصله پس از پایان درمان ، پس از دو سال و پس از پنج سال follow up نشان داده اند.

The Janda Approach to Chronic Musculoskeletal Pain

Roya khanmohammadi, PhD candidate of Physiotherapy, Rehabilitation faculty,
Tehran University of Medical Sciences

Abstract

In chronic pain, special diagnostic tests of localized areas (for example, low back radiographs) are often normal, although the patient complains of pain. The site of pain is often not the cause of the pain. Recent evidence supports the fact that chronic pain is centrally-mediated. Similarly, research on the efficacy of different modes of exercise management of chronic pain has shown a central effect of exercise in decreasing chronic low back pain. Therefore, the Janda's emphasizes the importance of the CNS in the sensorimotor system, and its role in the pathogenesis in musculoskeletal pain and assessment and treatment focus on the sensorimotor system, rather than the musculoskeletal system itself. Using a functional, rather than a structural approach, the cause of musculoskeletal pain can be quickly identified and addressed, because the functional approach recognizes the function of all processes and systems within the body, rather than focusing on a single site of pathology. The structural approach is necessary and valuable for acute injury or exacerbation, but the functional approach is preferable when addressing chronic musculoskeletal pain. The Janda's approach can be a valuable tool for the clinician in the evaluation and treatment of chronic musculoskeletal pain, Therefore, the purpose of this paper is to review Janda's approach to the evaluation and management of chronic musculoskeletal pain.

بررسی روش‌های مختلف درمانی بر روی (CSA) Cross Sectional Area مولتی فیدوس: مروری بر شواهد موجود

ناهید ظهیری (دانشجوی کارشناسی ارشد فیزیوتراپی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی تهران)، مریم سلیمی
مقدم (دانشجوی کارشناسی ارشد فیزیوتراپی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی تهران)

مولتی فیدوس به عنوان یک عضله لوکال، از طریق اتصالات مستقیم خود به مهره‌های کمری، مسئول ایجاد segmental stability است. لومبار مولتی فیدوس با عصب گیری و مورفولوژی ویژه خود به عنوان یک عامل مهم برای حفظ لوردوز نرمال ناحیه لومبار و کنترل سگمانهای مهره‌ای در neutral zone محسوب می‌شود.

شواهد زیادی آتروفی این عضله و کاهش chronic LBP آن را در CSA و کاهش سایز این عضله را به صورت غیر متقابن در LBP با درد یک طرفه در طرف دارای علائم ثابت کرده است. همچنین بیوپسی مولتی فیدوس در بسیاری تحقیقات، تبدیل فیبرهای تایپ I این عضله را به تایپ II، در افراد مبتلا به کمردرد و کاهش سایز فیبرهای تایپ II را در این افراد نشان داده است. تحقیقات مختلف مؤید این مطلب است که الگوی آتروفی مولتی فیدوس در افراد مبتلا به کمر درد مزمن، Localize بوده و بیشتر در سطح مهره‌ای L5 که بیشترین شیوع درگیری را در افراد مبتلا به کمردرد دارد، مشاهده می‌شود.

بر طبق این مطالب، می‌توان انتظار داشت که آتروفی و کاهش CSA مولتی فیدوس، عامل مهمی در ایجاد کمر درد مزمن محسوب می‌شود و از آنجا که کمر درد با شیوع ۶۰-۸۰٪، بعنوان یک عامل بسیار مهم در ناتوانی مردم محسوب می‌شود، پس شناخت راههایی که بتواند افق جدیدی را در این باره در اختیار ما قرار دهد بسیار ضروری است و در این بین شناخت روش‌هایی که توانسته CSA مولتی فیدوس را بعنوان stabilizer مهم ستون فقرات به طور واضحی تحت تأثیر قرار دهد، می‌تواند بسیار کمک کننده باشد. این مطالعه به بحث در مورد روش‌های مختلف درمانی بر روی CSA مولتی فیدوس و نقاط قوت و ضعف آنها می‌پردازد.

تأثیر تمرینات دوران بارداری و پس از زایمان

فاطمه احسانی ، ام البنین عباسپور،دانشجویان کارشناسی ارشد فیزیوتراپی ،دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

دوران بارداری با تغییرات زیاد فیزیولوژیکال و آناتومیکال در بدن مادر همراه می شود، از جمله در سیستم تنفسی، سیستم کاردیو اسکولار و سیستم عضلانی. عضلات ابdominal بخصوص رکتوس ابdomینیس تا محدوده دامنه الاستیک کشیده می شوند و کارایی انقباضی آنها کاهش می یابد . عضلات کف لگن نیز در نتیجه تحمل وزن زیاد حدود **cm ۲/۵** دچار افتادگی می شوند. قدرت لیگامانها کاهش یافته و این تغییر اساساً در نتیجه افزایش درهormon **reloxin** و سطوح پروژسترون می باشد . فاسیای توراکولامبار در پوزیشن بسیار کشیده قرار می گیرد و توانایی ایجاد ثبات تنہ را از دست می دهد .

تمرینات دوران بارداری با رعایت ملاحظات لازم ،بخصوص در دوره اول بارداری و برای افراد باردار پرخطر ،در حفظ پوسچر و ثبات ستون فقرات ،برگشت سریع قدرت عضلات شکمی و کف لگن بسیار مفید بوده واثرات موثری نیز بر جنین دارد. هیچ تحقیقی تمرینات **mild-moderate** را برای جنین مضر نمی داند ، مطالعات جدید پیشنهاد می کند که حتی تمرینات در حد شدید نیز اثرات منفی برای جنین در پی ندارد و حتی مشاهده شده که این کودکان وضعیت **neurodevelopment** بهتری دارند. در سالهای اخیر تعداد زنان بارداری که تمرینات منظمی را در این دوران انجام می دهند، افزایش یافته واین تمایل در شواهد علمی زیادی دیده شده است واثرات منفی محدودی در دهه های اخیر در این زمینه گزارش شده است.

در بررسی های بعمل آمده مشخص شده که زنان پس از بارداری ، بخصوص بعد از اولین بارداری ، احساس بدی در باره خود و نیز اشان دارند. تمرینات دوران بارداری و پس از آن وزن مادر را کاهش داده و **physical Fitness** را بالا برد و می تواند یک استراتژی مفید جهت ارتقاء شرایط زندگیشان شود. تمرینات دوران بارداری در بالابردن اعتماد به نفس مادر و کاهش افسردگی پس از زایمان اثرات مفیدی خواهد داشت. مطالعه در این رابطه سبب افزایش آگاهسازی مادران باردار گردیده و اهمیت ویژه ای می یابد.

Diagnosis and conservative management of degenerative lumbar spondylolisthesis

زهرا محمدی ، دانشجوی ارشد فیزیوتراپی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

Background

تنه مهره بالایی روی مهره پایینی میباشد Forward displacement تعریف اسپوندلولیستزیس: انواع آن شامل موارد زیر است

- ۱.Spondylolytic or isthmic
- ۲.Dysplastic
- ۳.Degenerative
- ۴.Traumatic
- ۵.Pathological

اسپوندلولیستزیس دژنراتیو یک اختلالی است که سبب سر خوردن یک تنہ مهره ای روی مهره زیری در رابطه با تغییرات دژنراتیو درستون فقرات میشود . درلومبار دلیل اصلی تنگی کانال نخاعی است و اغلب با درد کمر و ساق پا مرتبط است

Methodology

وازگان کلیدی

“pseudospondylolisthesis”, “degenerative spondylolisthesis”, “spondylolisthesis”, “posteriorolisthesis”, “low back pain”, and “spinal stenosis”, “anteriorolisthesis”, “lumbar instability”.

را جستجو کردیم در MEDLINE databases و PubMed ما سمپتوم ها و پیش آگهی و درمان های محافظه کارانه برای سمپتوم های مربوطه را مرور کردیم تمام مقالات مرتبط مرور شدند هم چنین رفرنس های معتبر مانند

Kessler RM: Management of Common Musculoskeletal Disorders ;Brotzman SB: Clinical Orthopaedic Rehabilitation. Mosby Inc; Prentice W, Voight M: Techniques in musculoskeletal Rehabilitation ,Mc Graw –Hill; Kapandji IA: The Kinesiology of The Trunk and The Vertebral Column; Maitland G.D , Corrigan B:vertebral Musculoskeletal Disorders. ۱۹۹۸ هم بررسی شدند.

Result

پیش آگهی این بیماران مطلوب است، اگرچه کسانی که از سمپتوم های نورولوژیک مثل لذگش متناوب رنج میبرند اگر تحت درمان جراحی قرار نگیرند زوال نورولوژیکی را تجربه خواهند کرد. درمان غیر جراحی باید اولین روش در موارد "با و بدون" سمپتوم های نورولوژیک باشد.

درمان ها شامل use of analgesics and NSAIDs to control pain; epidural steroid injections, and exercises physical methods such as bracing and flexion strengthening

Conclusion

دانش بروز در تشخیص و جلوگیری از اسپوندیلوالیستزیس لومبار، در تعیین اهداف تحقیقی آینده کمک کننده است. مطالعات افزونی برای ایجاد پروتکل های درمانی جهت درمان محافظه کارانه اسپوندیلوالیستزیس نیاز است.

واژگان کلیدی

Degenerative spondylolisthesis _ Diagnosis _Treatment _ Lumbar spine

کمردرد در پرستاران

مهدى سرانجام ، دانشجو کارشناسی ارشد پرستاری ، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی
مهدى رحمتی یامی ، دانشجو کارشناسی فیزیوتراپی ، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

پرستاری به عنوان یک گروه پرخطر برای ابتلا به کمردرد شغلی شناخته اند. در این رابطه عوامل خطر جسمی و روان شناختی متعددی در محیط کار وجود دارند که می توانند باعث ایجاد و عود کمر درد شوند. عدم شناخت و عدم کنترل این عوامل باعث ناتوانی افراد حرفه ای و متخصص، هزینه های درمانی و مراقبتی قابل توجه، غیبت از کار و هزینه های ناشی از آن می گردد.

کمردرد پس از بیماریهای تنفسی فوکانی شایع ترین علت مراجعه به پزشک می باشد. در ایالت متحده آمریکا سالانه ۱۸ میلیون مراجعه به پزشک برای درمان کمردرد صورت می گیرد. پرستاران در میان شاغلین در رتبه سوم قرار دارند. شیوع کمردرد در پرستاران آلمانی ۷۳ تا ۷۶ درصد در ایتالیا ۸۶ درصد و در هنگ کنگ ۸۰/۹ درصد گزارش شده است. شیوع کمردرد در ایران ۶۲٪ و ۴۹/۴٪ گزارش شده است. با توجه به شیوع بالای کمردرد، هزینه های درمانی و مراقبتی ار آن نیز رقم قابل توجهی را به خود اختصاص داده است. به طوری که هزینه های درمانی و مراقبتی ناشی از کمردرد در آمریکا سالیانه ۲۴ میلیارد دلار تخمین زده می شود. به علاوه کمردرد ۲۳ درصد کل هزینه های پرداختی دوری کارمندان بوده که معادل ۸/۸ میلیارد دلار می باشد.

هدف از این مطالعه بررسی عوامل خطر در بروز کمردرد در پرستاران و ارائه راهکارهایی برای پیشگیری یا کاهش عوارض ناشی از آن است.

کمردرد قبل و بعد از زایمان

مهدى رحمتى يامى، دانشجوی کارشناسی فیزیوتراپی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، زهرا مصلی نژاد، دانشجوی دکترای فیزیوتراپی، دانشگاه کارولینسکا سوئد (Karolinska Institutet).

خلاصه:

کمردرد یکی از مشکلاتی است که بسیاری از انسان ها را در طول مدت زندگی و بخصوص در سنین بالا در گیر می کند. به رغم مداخله های درمانی زیاد برای درمان کمردرد، هنوز توافق کلی در مورد موثرترین روش درمانی وجود ندارد. نا توانی ناشی از کمردرد در انجام امور روزمره و اختلال در فعالیت های اجتماعی بیمار، تاثیر بسیار منفی از لحاظ اجتماعی و اقتصادی بر روی خود بیمار و جامعه خواهد داشت.

کمردرد یکی از شایع ترین مشکلات حاملگی و بعد از زایمان می باشد. میزان شیوع کمردرد در زنان باردار ۵۰ تا ۹۰ درصد گزارش شده و در این میان ۱۰ تا ۳۳ درصد از این درد ها به قدری شدید است که فعالیت های معمول فرد را مختل کرده و او را مجبور به استراحت کامل در بستر می نماید. دوران بارداری، علاوه بر تغییرات روانی، بدن نیز تحت تاثیر یک سری تغییرات فیزیولوژیکی، وضعیتی و هورمونی قرار می گیرد. افزایش سطح هورمون های پروژسترون و ریلاکسین در خون موجب شلی لیگامان ها و کاهش نقش آنان در ایجاد پایداری انفعالی مفاصل و در نتیجه باعث بروز کمردرد بیشتر می شود. از طرف دیگر، در طی بارداری عواملی مثل کم تحرکی و ادم بدن نیز موجب ضعیف شدن برخی از عضلات می شود. LBP هنگام زایمان با LBP قبل از بارداری رابطه ندارد ولی با LBP دوره قاعده‌گی و دوره بارداری در ارتباط است.

محققان زیادی به ورزش منظم دوران بارداری برای رهایی از خطر ها و تامین سلامت زنان باردار تاکید کرده اند. کاهش غلظت گلوکز خون مادران دیابتی، کاهش میزان کمردرد، افزایش سلامت روانی و بهبود کیفیت زندگی، افزایش عملکردهای جسمی مادر و بهبود وضعیت بدنی زن باردار از جمله اثرات موثر انجام ورزش منظم در زمان حاملگی هستند که در مطالعات مختلف تایید شده اند.

کلمات کلیدی:

کمردرد، زایمان، حاملگی،

کمردرد مزمن

مهدى رحمتى يامى، دانشجوی کارشناسی فیزیوتراپی دانشگاه علوم بهزیستى و توانبخشى،
علی اکبر صنعتى، دانشجوی کارشناسی فیزیوتراپی دانشگاه علوم بهزیستى و توانبخشى،

خلاصه:

کمردرد شایع ترین علت محدودیت فعالیت در سنین زیر ۴۵ سال، دومین علت شایع مراجعه به پزشک و پنجمین علت شایع بستری شدن در بیمارستان است و تاثیر منفی زیادی بر روی وضعیت مالی و اقتصادی جوامع دارد. هر ساله یک سوم عوارض شغلی را اختلال عضلانی اسکلتی به خود اختصاص می دهند که کمردرد یکی از شایعه ترین آن هاست. به رغم مداخله های درمانی زیاد برای درمان کمرد، هنوز توافق کلی در مورد موثرترین روش درمانی وجود ندارد.

کمردرد یکی از مشکلاتی است که بسیاری از انسان ها را در طول مدت زندگی و بخصوص در سنین بالا در گیر می کند. کمردرد با سابقه بیش از سه ماه بدون وجود هر گونه شواهد پاتولوژیک، کمردرد مزمن نامیده می شود. نا توانی ناشی از کمردرد در انجام امور روزمره و اختلال در فعالیت های اجتماعی بیمار، تاثیر بسیار منفی از لحاظ اجتماعی و اقتصادی بر روی خود بیمار و جامعه خواهد داشت. و در این بین کمردرد مزمن از اهمیت بالایی برخوردار است.

دردهای مزمن یکی از مشکلات شایع امروز می باشد که یکی از شایعترین نمونه های آن درد ناحیه تحتانی کمر LBP بعد از سردرد می باشد. درد مزمن می تواند باعث مشکلات متعدد روانشناختی مانند اضطراب و افسردگی گردد.

صرف هزینه های سنگین (مستقیم و غیر مستقیم) در مورد بیماران مبتلا به کمردرد خصوصا کمردرد مزمن (که حدود ۵٪ بیماران کمردرد را تشکیل می دهند) اهمیت روش های درمانی جدید را پیش از پیش مطرح می کند. لیزر درمانی روش نسبتاً جدیدی است که نشان داده که می تواند در درمان کمردرد های مزمن نقش ایفا کند. در سال های اخیر برای درمان کمردرد مزمن بر عضلات عرضی شکم و مولتی فیدوس توجه شده است و شواهدی دال بر اختلال عملکرد این عضلات در این بیماران وجود دارد. در این مقاله به بررسی کمردرد مزمن و روش های درمانی آن پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

کمردرد مزمن، LBP

کمردرد ناشی از وضعیت های بدنی

مهدى رحمتى يامى، دانشجوی کارشناسی فیزیوتراپی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی،
علی اکبر صنعتی، دانشجوی کارشناسی فیزیوتراپی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی،

خلاصه:

انسان در طول زندگی خود همواره در معرض خطرات و آسیب های جسمانی می باشد. در این بین ستون فقرات به عنوان پایه ای برای حرکات اندام های فوقانی و تحتانی یکی از آسیب پذیر ترین ارگان ها است. مهمترین اصل پیشگیری از دردها و بد شکلی های ستون فقرات اصلاح الگوهای حرکتی روزمره است. در هر کشوری سالانه مبالغ هنگفتی خرج درمان دردهای ستون فقرات می شود که علت اصلی آن عدم توجه و نا آگاهی از وضعیت بدن است. کمردرد یک ناراحتی شایع است که هنوز علت مشخص و درمان دقیق آن برای مشاغل پزشکی گیج کننده می باشد. و بسیاری از ما در طول زندگی خود ممکن است بارها گرفتار آن شده باشیم. ۸۰ درصد انسان ها در طول زندگی شان کمر درد را تجربه می کنند. هر بخش از بدن انسان باید به طور صحیح عمل کند در غیر این صورت آسیب دیده یا "Impaired" یا آسیب دیدگی به معنای عملکرد نا صحیح یا Malfunctioning می باشد و بیمار ناراحتی یا درد را گزارش می کند. وجود بیماری های دیگر در بدن، می تواند سبب کمردرد شود. این بیماری ها شامل بیماری های کلیه، پانکراس، روده بزرگ، بدخیمی ها و بیماری های متعدد و استخوانی، متابولیکی و سیمپاتیک دیگر می باشد. اگر میزان گودی ستون فقرات کمری بیش از اندازه باشد یا به عبارت دیگر قویش زیاد باشد می تواند موجب کمر درد بشود. در این مقاله به بررسی وضعیت های بدنی که یک فرد در زندگی روزمره ممکن است به خود بگیرد و موجب کمردرد شود و راههای پیشگیری و درمان آن پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

کمردرد، وضعیت های بدنی، پوسچر،

تأثیر تمرینات ثباتی بر کمربند: مروری بر شواهد موجود

سوده زندی (دانشجوی کارشناسی ارشد فیزیوتراپی)-مریم ضیایی فر(دانشجوی کارشناسی ارشد فیزیوتراپی) ، دکتر سخنگوی (استادیار گروه فیزیوتراپی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی)

کمربند (Low back pain=LBP) یکی از شایع ترین مشکلات جوامع بشری است بطوریکه ۷۰-۹۰٪ افراد را مبتلا می سازد. تمرینات ثباتی (Stabilization Exe.) (عنوان یکی از راههای پیشگیری و درمان کمربند توجه محققین را به خود جلب کرده است. در طی دو دهه گذشته تحقیقات متعددی انجام شده است که اغلب بر این باور بودند که الگوهای متفاوتی از انقباض همزمان (Co-activation) عضلات آنتاگونیست در افراد LBP نسبت به افراد سالم دیده شده ، بطوریکه منجر به کاهش حرکت تنه شده اما لود واردہ بر ستون فقرات را نیز افزایش داده است.

از آن جایی که عضلات اصلی همانند مولتی فیدوس و عضله عرضی شکمی ارتباط ویژه ای در تمایز افراد LBP از افراد غیرسمپтомاتیک دارند، این عضلات مسئول عمدۀ ثبات ستون فقراتند و تمرینات ثباتی تمرکز بیشتری بر روی بازگشت فعالیت این عضلات دارند. مطالعات نشان می دهد که تاخیر فعالیت عضله عرضی شکمی در طول حرکات بازو یا پا به عنوان شاخص تمایز افراد LBP از افراد غیرسمپтомاتیک می باشد.
به هر حال مطالعه حاضر بر آن است تا به بررسی و مرور مطالعات گذشته در زمینه تأثیر تمرینات ثباتی در بیماران مبتلا به کمربند پرداخته و به نقد تحقیقات در این زمینه و ضعفهای موجود در مطالعات بپردازد.

مقایسه پدیده فلکشن ریلکسیشن گردن در افراد سالم و بیماران گردن درد مزمن

رقیه موسوی خطیر، دانشجوی کارشناسی ارشد فیزیوتراپی دانشگاه تهران

دکتر امیر احمدی، استادیار دانشکده توانبخشی دانشگاه تهران

دکتر نادر معروفی، استادیار دانشکده توانبخشی دانشگاه تهران

مقدمه: پدیده فلکشن ریلکسیشن به کاهش یا عدم فعالیت میوالکتریک عضلات ارکتور اسپاین ستون فقرات در طی حرکت فلکشن کامل گفته می‌شود. این پدیده یک پاسخ عصبی عضلانی است که در گردن و کمر رخ می‌دهد. هدف این مطالعه بررسی پدیده فلکشن ریلکسیشن گردن در بیماران گردن درد مزمن غیراختصاصی و مقایسه با گروه کنترل سالم می‌باشد.

مواد و روش‌ها: بیست و دو بیمار دارای سابقه گردن درد مزمن (23 ± 1.8 سال) و بیست و یک فرد سالم (23 ± 2.6 سال) که با بیماران یکسان سازی شده بودند، در این مطالعه شرکت داشتند. این افراد فلکشن گردن را از یک پوزیشن نشسته‌ی نوترال طی چهار مرحله انجام دادند. به این ترتیب که ابتدا پوسچر اولیه را ۵ ثانیه حفظ کردند سپس در طی ۵ ثانیه به فلکشن کامل گردن رفتند، ۵ ثانیه این پوزیشن را حفظ کردند و در طی ۵ ثانیه به وضعیت اول برگشتند. در تمام این مراحل سرعت حرکت توسط مترونوم کنترل گردید. فعالیت میوالکتریک عضلات ارکتور اسپاین گردن و تراپزیوس فوکانی توسط دستگاه الکترومیوگرافی و همچنین زاویه توسط الکتروگونیامتر ثبت گردید.

یافته‌ها: نتایج مطالعه حاکی از وجود تفاوت معناداری در وجود پدیده فلکشن ریلکسیشن عضلات ارکتور اسپاین در بین دو گروه بوده است ($p=0.02$). به این صورت که این پدیده در 40 درصد از افراد گردن درد مزمن و 86 درصد افراد سالم مشاهده شده است. همچنین نتایج نشان داد که در آن دسته از افراد گردن درد که پدیده مذکور رخ داده بود، خاموشی فعالیت عضلات ارکتور اسپاین در حین حرکت فلکشن به تاخیر افتاد، همچنین در حین حرکت برگشت از فلکشن عضلات ارکتور اسپاین زودتر شروع به فعالیت نمودند و دوره ریلکسیشن در این افراد کوتاه‌تر بوده است که تفاوت از لحاظ آماری بین دو گروه معنادار بوده است ($p=0.000$). در عضله تراپز فوکانی این پدیده مشاهده نشد. ماکزیموم قدرت ایزومتریک عضلات ارکتور اسپاین نیز در گروه گردن درد به طور معنی داری از گروه سالم کمتر بوده است ($p=0.006$).

بحث: نتایج این مطالعه نشان داد که پدیده فلکشن ریلکسیشن در بیماران کمتر از افراد سالم وجود دارد و در عین حال در آن دسته از بیماران گردن دردی که این پدیده دیده می‌شود، دوره کوتاه تری دارد. یکی از دلایل احتمالی برای این تفاوت شاید این نکته باشد که سیستم نورو ماسکولار در بیماران گردن درد مجبور است جهت حفظ ثبات بیشتر، از انقباض عضلانی در دامنه بیشتری استفاده نمایند.

واژگان کلیدی: فلکشن ریلکسیشن، گردن، الکترومیوگرافی، گردن درد، الکتروگونیامتر

Spinal stability and Low Back Pain

رقیه موسوی خطیر، دانشجوی کارشناسی ارشد فیزیوتراپی دانشگاه تهران

دکتر محمد اکبری، دانشیار دانشکده توانبخشی دانشگاه تهران

مقدمه: کمر درد یکی از شایع ترین مشکلات جامعه بشری است. شناس ابتلا به کمر درد در زندگی هر فرد تا ۷۰ درصد ذکر شده است. تعداد قابل توجهی از بیماران مبتلا به کمردرد از بی ثباتی ستون مهره‌ها رنج می‌برند. نبود الگوهای حرکتی طبیعی در ستون مهره‌ها موجب اختلال عملکرد و درد می‌شود. البته توجه به تفاوت بین بی ثباتی و هایپرموبیلیتی مهم است. هایپرموبیلیتی دامنه حرکتی بیش از حد انتظار و معیاری کمی است که می‌تواند بدون علامت باشد. در حالیکه بی ثباتی معیاری کیفی است و می‌تواند موجب درد و اختلال عملکرد در حین انجام حرکت فعال در محدوده فیزیولوژیک شود. سیستم ثباتی ستون مهره‌ها به سه زیر سیستم، فعال، غیر فعال و عصبی- عضلانی تقسیم می‌شود. زیر سیستم فعال شامل تعدادی عضله و تاندون‌های آن‌هاست که از آن جمله می‌توان مولتی فیدوس‌ها، فیبرهای تحانی مایل داخلی شکم، عرضی شکم، عضلات ارکتور اسپاین و پسواس ماژور را نام برد. بی ثباتی می‌تواند در نتیجه نقص دره ریک از این سه زیر سیستم رخ دهد. اما این سه جزء به صورت عملکردی به یکدیگر وابسته اند.

معیارهای تشخیص: شاخص‌های مختلفی برای پی بردن به نقص هر کدام از سه زیر سیستم دخیل در ثبات، معرفی شده اند. آنچه مسلم است به عنوان نمونه، رادیوگرافی فلکشن-اکستنشن نمی‌تواند اطلاعات مفیدی در مورد اجزای ثباتی فعال و عصبی- عضلانی در اختیار قرار دهد. لذا جهت تشخیص بی ثباتی عملکردی آزمون‌های بالینی بهترین روش ارزیابی در نظر گرفته می‌شوند.

ورزش‌های ثباتی ستون مهره‌ها: هدف ورزش‌های ثباتی ستون مهره‌های کمری، بهبود توانایی کنترل حرکتی عضلات ثبات دهنده، کاهش زمان تاخیر پاسخ و در نهایت جبران ضعف سیستم ثباتی غیر فعال است. انقباض همزمان عضلات عرضی شکم و مولتی فیدوس در حالیکه ستون مهره‌ها در حالت نوتراول استاتیک نگه داشته شده است، می‌تواند به افزایش نقش ثباتی این عضلات کمک کند. سپس این انقباض همزمان، به حالت‌های مختلف و ورزشهای عملکردی و پیچیده تر پیشرفت داده می‌شود، تا ثبات کلی ستون به نقطه قابل قبول برسد و از تکرار کمر درد پیشگیری شود.

مزیت ورزش‌های ثباتی: امروزه ورزش‌های ثباتی به عنوان یک بخش ضروری درمان در بیماران با کمردرد در نظر گرفته می‌شود. این برنامه تمرینی می‌تواند منجر به کاهش درد، ناتوانی عملکردی و خطر تکرار کمردرد بعد از دوره حاد حمله آن شوند.

وازگان کلیدی: بی ثباتی، ستون مهره‌ها، کمردرد،

باز وضعیتی عضلانی : رویکردی نوین مبتنی بر روش آزادسازی عضلانی-غشایی - عصبی

دکتر بهنام اخباری - دانشیار گروه فیزیوتراپی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی
دکتر مهیار صلواتی - دانشیار گروه فیزیوتراپی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

درمانهای دستی بعنوان بخشی از پیشینه فرهنگی بشر تلقی می شوند. در طی قرون متمادی، این رشته از دانش پزشکی متحول گشته و روشهای بیشمار و متعددی به حیطه مذبور اضافه گشته‌اند. بازوضعیتی عضلانی (Muscle Repositioning) روشی نوین در آزادسازی عضلانی-غشایی-عصبی بوده که منجر به بروز واکنشهای حرکتی غیرارادی گشته که توسط دستگاه الکترومیوگرافی قابل تشخیص می باشد. این روش بطور تصادفی در زمان جلسات آموزشی روش Structural Integration کشف شد.

محققین بر این باورند که بازوضعیتی عضلانی منجر به ایجاد احساسات منحصر بفردی نظیر احساس سفتی در زمان لمس عضله یا عضلات هدف بیمار توسط درمانگر گشته که کاملاً مرتبط با احساس و تجربه بیمار می باشد. این احتمال وجود دارد که ورودیهای حسی ناشی از روش مذکور موجب فعل نمودن سامانه عصبی مرکزی شده که در نهایت پاسخهای حرکتی را بدنبال خواهد داشت.

ثبت فعالیت الکتریکی عضلات در ضمن بازوضعیتی عضلانی می تواند بعنوان مقیاسی عینی در جهت پیشبرد راهکارهای درمانی عمل نموده ضمن اینکه ابزار بازخورده در جهت آموزش بیمار تلقی می شود. عمدۀ تحقیقات صورت گرفته تا به امروز بروی عضلات ارکتور ناحیه گردندی بوده که در ضمن یا بلا فاصله پس از خاتمه بازوضعیتی عضلانی در ناحیه اکسی پوت انجام گرفته است. از آنجاییکه این روش در ارتباط با سازوکارهای طبیعی حفظ هموستاز محسوب می شود، لذا از آن می توان در درمان گروه وسیعی از اختلالات عصبی عضلانی اسکلتی استفاده نمود.

افتراق بین فیبرهای عمقی و سطحی Lumbar multifidus muscles بوسیله MRI

علی اکبر صنعتی، دانشجوی کارشناسی فیزیوتراپی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی،
مهدی رحمتی یامی، دانشجوی کارشناسی فیزیوتراپی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی،

خلاصه:

Multifidus عضلات بسیار پیچیده ای دارای دو جزء سطحی و عمقی هستند .
این عضلات را میتوان از نقطه نظرات :

Anatomical , biomechanical , histological and neuromotorial در این برده از زمان شواهد histological به بیماران کمددرد که تحت عمل جراحی قرار گرفته اند و اجسامدی که تشریح شده اند محدود است.

هدف از این مطالعه بدست آوردن اطلاعات در مورد افتراق در مشخصات و ویژگی های بافت عضلانی فیبرهای سطحی و عمقی عضلات Multifidus است. MRI به وسیله

در تحقیق انجام شده عضلات Multifidus در ۱۵ فرد سالم بوسیله MRI درسه وضعیت بررسی شده است.

۱ : استراحت ، ۲ : فعالیت بدون درد ، ۳ : فعالیت بعد از القای آزمایشی درد در عضلات کمر.

زمان ریلکس شدن عضله پس از انقباض در حالت استراحت و پس از فعالیت در فیبرهای سطحی و عمقی مقایسه شد . نتیجه بدست آمده این بود که در حالت استراحت زمان ریلکسیشن عضله در جز عمقی بسیار بیشتر از جزء سطحی نشان داده شد.

در بررسی زمان ریلکسیشن عضله پس از انقباض در حالت تمرين و در حالت بدون درد و با درد اختلاف معنا داری را نشان نمیداد.

در صد بیشتری از فیبرهای Slow twitch در پایان نتیجه بدست آمده از این تحقیق این باور رایج که فیبر های عمقی را نسبت به فیبر های سطحی تشکیل می دهند را تحکیم بخشید.

برای تحقیقات بیشتر بررسی کلینیکال افراد کمر درد با استفاده از رویکرد غیر MRI میتواند مد نظر قرار گیرد. تهاجمی

کلمات کلیدی:

Lumbar multifidus muscles, multifidus, MRI, LBP, کمددرد

اثرات درمانی SEAS Exercise

آیلین طلیم خانی ، دانشجوی کارشناسی ارشد فیزیوتراپی دانشگاه علوم بهزیستی و توان بخشی صدیقه میر باقری ، دانشجوی کارشناسی ارشد اعصاب مصنوعی دانشگاه علوم بهزیستی و توان بخشی راضیه فلسفیان ، دانشجوی کارشناسی کاردemanی دانشگاه علوم بهزیستی و توان بخشی

تمرینات SEAS شدت پیشرفت اسکلیوز را کاهش می دهد و یا حتی در افراد اسکلیوزی خفیف ، از پیشرفت اسکلیوز جلوگیری می کند و در افرادی که بریس استفاده می کنند ، عمل اصلاح گری ارتز را افزایش می دهد و از اثرات زیان بار آن که از طریق بی حرکتی ایجاد شده ، جلوگیری می کند .

مطالعات نشان داده که درمان با SEAS در اسکلیوز نتایجی را به دنبال دارد که شامل موارد زیر می باشد :

- ۱ - تمرینات SEAS باعث می شود که بریس های تجویز یافته برای افراد اسکلیوزی کم شود و یا حداقل تجویز آن به تأخیر بیفتند .
- ۲ - تمرینات SEAS پارامترهای مربوط به اسکلیوز (Cobb Angle, Bunnel Angle) را بهتر می کند .
- ۳ - Active Self Correction(ASC) باعث بهبود نتایج رادیوگرافی در افراد اسکلیوزی می شود و به هم سطح شدن شانه ها ، افزایش کایفوز سینه ای و بهتر شدن لوردوز کمر کمک می کند .
- ۴ - تمرینات SEAS در مقایسه با درمانهای دیگر ، نقش مهمی را در آمادگی فرد برای درمان با بریس داشته است و در افرادی که بریس استفاده می کنند ، نتایج بهتری را به دنبال داشته است .

جهت مقایسه ی تمرینات SEAS، به منظور بررسی اثر نیرو های اصلاحی بریس ، مطالعات نشان داده که در تمرینات Rotation و Kyphotisation افزایش نیروهای فشاری اصلاحی بریس به حدود ۶۰٪ می رسد .

استفاده از مجموعه‌ی کمری-لگنی-رانی در ایمبالانس‌های ستون فقرات

علی اکبر صنعتی، دانشجوی کارشناسی فیزیوتراپی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی،
مهدی رحمتی یامی، دانشجوی کارشناسی فیزیوتراپی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی،

خلاصه:

مجموعه‌ی لگنی میتواند به عنوان یک مهره مستقل در نظر گرفته شود که بین ستون فقرات و ران قرار دارد. آنatomی این مهره لگنی همراه با تکامل بشر تغییر کرده است مخصوصاً در مرحله انتقال از حالت چهارپا به دوپا که پی آیند آن شکل گرفتن لوردوуз کمری است. زاویه لومبوساکرال تقریباً در بقیه پستانداران وجود ندارد و اینکه این زاویه در انسان بیشترین مقدار را دارد.

پارامترهای رادیولوژیکال مجموعه‌ی لگن و ستون فقرات نشان میدهد که این مجموعه در پستانداران بخصوص پستانداران دوپا دارای یک بالانس در صفحه سجیتال است. علل بر هم زننده و روش‌های درمانی ایمبالانس هاس ستون فقرات بسیار متنوع هستند. کایفوزیس دجتراتیو یک مثال کلیشه از بیماری‌های بر هم زننده بالانس ستون فقرات در پیری است. یا صافی پشت به دنبال جراحی ستون فقرات که پیشگیری از آن بسیار مشکل است. یکی از مهمترین علل جراحی اسکلیوژیس در بزرگسالان از دست رفتن بالانس ستون فقرات در صفحه سجیتال است. از طرفی برداشتن قسمتی از استخوان‌های ستون فقرات در نوجوانان برای کنترل اسکلیوژیس ایدیوپاتیک ممکن است در بزرگسالی مشکلاتی را برای بالانس ستون فقرات بوجود آورد.

برای جلوگیری یا درمان این ایمبالانس‌ها باید اساس کار و هماهنگی مجموعه‌ی کمری-لگنی-رانی را مورد توجه قرار داد.

کلمات کلیدی: ستون فقرات، لگن، اسکلیوژیس

SEAS Exercise

دکتر یحیی سخنگویی، استادیار دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

آیلین طلیم خانی، دانشجوی کارشناسی ارشد فیزیوتراپی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

راضیه عابدی ، دانشجوی کارشناسی فیزیوتراپی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

اسکلیوز یکی از شایع ترین اختلالات ستون فقرات می باشد که اختلالات عملکردی در سطوح نوروموتور ، بیومکانیکال ، ارگانیک و سایکولوژیکال ایجاد می کند که جهت جلوگیری و یا کاهش اختلالات ایجاد شده در سطوح مختلف ، تمرینات SEAS استفاده می شود .

اختصار واژه‌ی SEAS (Scientific Exercise Approach to Scoliosis) می باشد و به مدت ۳۰ سال است که در درمان اسکلیوز استفاده می شود که در طول این مدت به طور مداوم Update شده است. امروزه تمرینات Active Self Correction (ASC) حول سه صفحه‌ی حرکتی به عنوان پایه و اساس تمرینات SEAS مطرح می شود. ASC به طور انتخابی (فقط بر مهره های درگیر) با خم شدن جانبی مهره ها در صفحه‌ی فرنتمال ، اصلاح مهره ها در صفحه‌ی ساجیتال جهت ایجاد لوردوуз کمر و افزایش کایفوز سینه ای و derotation مهره ها در صفحه‌ی افقی همراه است . تمرینات ASC جهت یادگیری رفتارهای نورو موتور همچون پوسچر جدید ، بهتر از تمرینات Passive Auto Correction می باشد و می تواند از طریق ایجاد تغییرات ثابت در پوسچر فرد ، با سیکل معیوبی که توسط Lan Stokes بیان شده مقابله کند و از دیدگاه بیومکانیکال ، ریسک پیشرفت اسکلیوز را کاهش دهد .

بنابراین در سطوح بیومکانیکال و نوروموتور ، هدف درمانی SEAS ، کنترل پاسچرال و ثبات Spinal می باشد اما در سطوح سایکولوژیکال ، هدف درمانی SEAS ، عملکرد هوازی و گسترش و بهبود Body Image می باشد .

بررسی تاثیر تمرينات عملکردي فشرده و تحت نظر ثبات دهنده ستون فقرات روی علائم باليني، دامنه حرکتی و تحمل عضلات ستون فقرات در زنان مبتلا به کمر درد مزمن غير اختصاصي

آيلين طليم خاني، دانشجوی کارشناسی ارشد فيزيوتراپي دانشگاه علوم بهزيستي و توانبخشي

دكتور نورالدين كريمي، استاديار دانشگاه علوم بهزيستي و توانبخشي

کامران عزتي، کارشناس ارشد فيزيوتراپي

دكتار ايرج عبداللهي، استاديار دانشگاه علوم بهزيستي و توانبخشي

کيميا اسماعيلي، کارشناس فيزيوتراپي

ليلا رهnama ، دانشچو دكتري فيزيوتراپي دانشگاه علوم پزشكى شهيد بهشتى

امروزه کمربند بيماري شایعی می باشد که درصد قابل توجهی از افراد جامعه به آن مبتلا می شوند و سالیانه هزینه های درمانی هنگفتی را برای جوامع به بار می آورد بر طبق شواهد موجود کمربند در زنان جوان شایع تر می باشد . با اينکه تشخيص علت کمربند ، هنوز به وضوح مشخص نمی باشد ، ولی اخیراً توجه زيادي به بي ثباتي های کمر شده است . تمرينات ثبات دهنده از رايچ ترين مطالیته های درمانی برای بيمaran کمربند مزمن محسوب می شود و با باز آموزی و فراخوانی عضلات ثبات دهنده در بهبود ثبات کمر نقش بسزايی را دارد . مطالعات گذشته نشان می دهد که تمرينات ثبات دهنده در افراد کمربندی باعث بهبود علائم باليني ، افزایش قدرت و تحمل عضلات کمر و همچنين افزایش دامنه های حرکتی کمر می شود . اما پروتکل های درمانی استفاده شده از لحظه نوع ، شدت و زمان تمرينات ثباتی مختلف بوده است . برنامه های ورزشی فشرده ، کوتاه مدت ، تحت نظر و عملکردي ، در عين حال که منجر به تاثير گذاري و ماندگاري بيشتر اثر درمان می شود ، هزینه های درمانی کمربند را هم کمتر می کند و بنابراین در درمان بيمaran کمربندی مزمن بسیار با ارزش می باشد . با توجه به این که تحقیقات کمتری بر این گونه تمرينات تاکید داشته اند ، از این رو جهت پر کردن خلا ء موجود ، در مطالعه های حاضر به بررسی اثر تمرينات ثباتی فشرده و تحت نظر و عملکردي بر توان بخشی زنان کمربندی مزمن پرداختیم . در این تحقیق ۳۸ زن کمربند مزمن به طور تصادفي در دو گروه کنترل و مداخله قرار گرفتند . پارامترهای مورد مطالعه در این تحقیق ، علائم باليني افراد ، تحمل عضلات کمر وتنه ، شدت درد و دامنه های حرکتی کمر بود . گروه مداخله به مدت ۱۰ روز متولی ، تمرينات ثباتی را تحت نظارت تراپيست انجام دادند که مراحل و نوع تمرينات به ترتیب از آغاز برنامه های درمانی از ساده به پیچیده و نیز از آموزش کليشه اي به سمت انجام عملکردي بود و بر گروه کنترل هیچ مداخله اي صورت نگرفت و اندازه گيري های افراد ، قبل و بعد از اين دوره ۱۰ روزه در هر دو گروه صورت گرفت . هدف از انجام اين تحقیق اين بود که مشخص شود آيا می توان تغييرات معناداری را در پارامترهای مورد مطالعه ، به نفع درمان و توان بخشی زودبازده و موثر در زنان جوان کمربند مزمن ايجاد کنیم ؟

بررسی تغییرات فعالیت الکتریکی عضلات گردن در افراد گردن درد مزمن

رقیه موسوی خطیر، دانشجوی کارشناسی ارشد فیزیوتراپی دانشگاه تهران

دکتر امیر احمدی، استادیار دانشکده توانبخشی دانشگاه تهران

دکتر نادر معروفی، استادیار دانشکده توانبخشی دانشگاه تهران

مقدمه: گردن درد مزمن یکی از شایع ترین مشکلات عضلانی اسکلتی است. در جمعیت عمومی، بیش از ۳۰ تا ۵۰ درصد افراد بزرگسال، گردن درد را در دوره‌ای از زندگیشان تجربه خواهند کرد. هدف این مطالعه بررسی تغییرات فعالیت الکتریکی عضلات گردن در افراد گردن درد مزمن در حین حرکات فلکشن-اکستشن می‌باشد.

مواد و روش‌ها: بیست و دو بیمار دارای سابقه گردن درد مزمن ($23 \pm 1,8$ سال) و بیست و یک فرد سالم ($23 \pm 2,6$ سال) که با بیماران یکسان سازی شده بودند، در این مطالعه شرکت داشتند. از افراد شرکت کننده در مطالعه خواسته شد از وضعیت نشسته ۶ بار حرکت فلکشن و اکستشن کامل گردن را انجام دهند. فعالیت میوالکتریک عضلات ارکتور اسپاین گردن و تراپزیوس فوقانی به صورت دوطرفه توسط دستگاه الکترومیوگرافی ثبت گردید. همچنین جهت بررسی تفاوت قدرت عضلانی و دامنه حرکتی در دو گروه، ماکزیمم قدرت ایزومتریک و دامنه حرکتی فلکشن کامل گردن ثبت گردید.

یافته‌ها: نتایج مطالعه حاکی از وجود تفاوت معناداری در ماکزیمم قدرت ایزومتریک عضلات ارکتور اسپاین راست ($p=0,006$) و چپ ($p=0,001$) بین دو گروه بود. به طوری که ماکزیمم قدرت این عضلات در افراد سالم به طور معنی داری از افراد گردن درد مزمن بیشتر بوده است. همچنین ماکزیمم قدرت ایزومتریک عضله تراپزیوس فوقانی نیز در افراد سالم از افراد گردن درد مزمن بیشتر بوده اما تفاوت از لحاظ آماری معنی دار نبوده است ($p=0,113$). در مورد الگوی فعالیت الکتریکی عضلات ارکتور اسپاین، تفاوت معنی داری در انقباض زمینه‌ای این عضلات در دو گروه مشاهده شد به طوری که فعالیت زمینه‌ای این عضلات در افراد گردن درد مزمن بالاتر از گروه سالم بود ($p=0,036$). اما تفاوت معناداری در فعالت عضلانی در مرحله فلکشن و اکستشن نداشتند ($p=0,14$). هیچ تفاوت معنی داری در فعالیت عضله تراپزیوس فوقانی در حین این حرکات دیده نشد. همچنین دامنه حرکتی فلکشن کامل در دو گروه تفاوت معنی داری نداشت ($p=0,232$)

بحث: بر طبق نتایج حاصل شده در این مطالعه، احتمالاً درد باعث شده که قدرت عضلات ناحیه گردن کمتر از مقدار واقعی ثبت شود یا اینکه در بیماران گردن درد ضعف عضلانی به مرور اتفاق افتاده است. بعلاوه اینکه ظاهراً عضلات اکستانسور گردن برای حفظ کنترل بهتر مجبور هستند که با شدت بیشتری فعالیت نمایند.

وازگان کلیدی: گردن مزمن، الکترومیوگرافی، قدرت ایزومتریک

تأثیر مداخلات ارگونومی بر کاهش اختلالات اسکلتی - عضلانی (MSDs) (بررسی کلی، نتایج مرتبط و نیازهای تحقیقات آینده)

نصرت عبدالله پور، دانشجوی کارشناس ارشد ارگونومی، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی
امیرحسین داودیان طلب، دانشجوی کارشناس ارشد ارگونومی، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی
علی اکبر کیخامقدم، دانشجوی کارشناس ارشد ارگونومی، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

چکیده :

در اکثر کشورهای صنعتی، هزینه های جبران اختلالات اسکلتی- عضلانی حداقل نیمی از کل هزینه های غرامت کارگران بوده و بررسی های اخیر تایید کننده این است که عوامل مرتبط با کار، قویاً درد و ناراحتی در اندام فوقانی و ناحیه پایینی کمر ارتباط دارند. ریسک فاکتورهای مرتبط با کار کمردرد شامل خمس، چرخش به طرفین، نیروی زیاد بر روی دستها، نیروی ناگهانی یا تجمع یافته بر روی ستون فقرات و ارتعاش در حین کار می باشد. ریسک فاکتورهای فیزیکی محیط کار ارتباط زیادی در ایجاد اختلالات اسکلتی - عضلانی در گردن، شانه، بازوها، و کمر دارند که این عوامل شامل بکار بردن نیروی زیاد، حرکات تکراری زیاد، کار در وضعیت دستها بالاتر از شانه ها، وضعیت های استاتیک طولانی مدت، نیروی تماس موضعی و ارتعاش می باشند. علاوه بر ریسک فاکتورهای فیزیکی کار، ریسک فاکتورهای روانشناسی نیز در بروز اختلالات اسکلتی- عضلانی در اندام فوقانی و کمردرد تاثیر دارند که این عوامل شامل: احساس کنترل پایین برخود، جو اجتماعی نامناسب در محیط کار و احساس و درک نامناسب بودن شرایط فیزیکی نامناسب و پایین بودن میزان رضایت شغلی در بین کارگران می باشد. کاهش و یا حذف عوامل خطر ایجاد کننده ای اختلالات اسکلتی- عضلانی هدف بسیاری از روش های پیشگیری می باشد. عوامل مرتبط با خدمات و از کار افتادگی ها بطور بالقوه ای قبل پیشگیری است. وبکارگیری مداخلات مناسب جهت کاهش اختلالات اسکلتی- عضلانی مرتبط با کار بسیار مهم می باشد. روش های مداخله ای زیادی جهت کاهش بروز اولیه (پیشگیری ثانویه) وجود دارد. به عنوان مثال تغییر طراحی ایستگاه کار، آموزش کارکنان، تقویت پشت، مج بند و کمربند، چرخش شغلی و مدیریت استرس معمولاً بکار برده شده اند. مداخلات ارگونومیکی معمولاً به عنوان مهندسی اجرایی یا فردی/ رفتاری طبقه بندی می شوند. با وجود این تحقیقات حاصله نشان می دهد: برای پیشگیری اولیه، بنظر می رسد مداخلات مهندسی برای کاهش مواجهه با عوامل خطر می باشند اما مطالعات کافی که این تغییرات را برای تعداد زیادی از کارگران بکار برده باشند تا اثر آنها را بدون ابهام تعیین کنند وجود ندارد. بیشتر مداخلات عملی اجرا شده در زمینه ای مداخلات فردی و رفتاری می باشد. که می توان به نقش ورزش در محیط کار و تاثیر آن بر روی کاهش کمر درد اشاره کرد. اگر چه متغیری مانند قدرت عضلانی پایین و یا انعطاف پذیری پایین مفاصل بدن در ایجاد اختلالات اسکلتی - عضلانی موثر هستند ولی تاثیر آنها کم می باشد. برخی شواهد نشان می دهد که برای پیشگیری ثانویه، تغییرات فنی و مهندسی همگام با مراقبت های مدیریتی بهترین نتیجه را می دهد.

از جمله موضوعاتی که لازم است که در مطالعات و پژوهش های آینده مورد توجه قرار گیرند عبارتند از:

۱ - اکثر تلاش های انجام شده در دو دهه اخیر برای تعیین احتلالات اسکلتی مرتبط با کار توسط محققین نشان دهنده این است که در بروز این اختلالات، عوامل مرتبط با کار تاثیر زیادی دارند. که در جهت آن نیاز است مطالعاتی نیز پیامون تاثیر روش های مداخله ای ارگونومی در کاهش اختلالات اسکلتی- عضلانی، هزینه های جبرانی و غرامت کارگران انجام گیرد.

۲- تعیین ریسک فاکتورهای مربوط به اختلالات اسکلتی- عضلانی و پیشگیری از آن یکی از عمدۀ ترین تلاش های محققین این امر بوده است ولی اینکه روش های مداخله ای مشابه تا چه اندازه می تواند در محیط های مشابه موثر باشد مهم است زیرا عوامل بیرونی سازمانی و حمایت مدیریت و مشارکت کارکنان نیز بر اجرای مداخلات ارگونومیکی تاثیر گذار بوده که نیاز به تحقیقات بیشتری در این زمینه می باشد.

واژه های کلیدی: اختلالات اسکلتی- عضلانی(MSDs)، مداخلات ارگونومی، ریسک فاکتورهای فیزیکی، ریسک فاکتورهای شناختی

معرفی **Charleston Bending Brace** برای بیمارانی که دارای پیشرفت curve های اسکولیوتیک هستندبا کمترین عوارض فیزیولوژیکال،بیومکانیکال و کلینیکال

ناهید ظهیری (دانشجوی کارشناسی ارشد فیزیوتراپی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی تهران)، مریم سلیمی مقدم (دانشجوی کارشناسی ارشد فیزیوتراپی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی تهران)، دکتر یحیی سخنگویی(عضو هیئت علمی فیزیوتراپی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی تهران)

درمانهای non-operative برای اسکولیوز،پیشینه ای قدیمی دارد.روش side bending به عنوان یک درمان ارتزی،تکنیکی است که از گذشته تاکنون به عنوان یک درمان مفید مطرح بوده است. که spiral bandage هم نامیده می شود،جزء اولین ارتزهای بود که برای درمان اسکولیوز استفاده میشد.در قرن نوزدهم ارتزهای دیگری هم به وسیله Orthotics های آلمانی طراحی شد تا اینکه در سال ۱۹۳۱ یک device قابل قبول side bending و معروفترین نوع ارتز به نام "Risser turbukle" در U.S به وسیله Hibbs,Risser,Ferguson طراحی شد. Frederich Rood و Ralph Hooper روی یک ارتز side bend جدید برای پوشیدن هنگام شب کار کردند.این برسی جدید اولین بار در charleston برای درمان AIS ساخته شد و Charleston Bending Brace (CBB) نام گرفت.

بطور کلی کاندیداهای استفاده از این برسی این افراد هستند:بیمارانی که دیگر درمانهای ارتزی برای آنها جواب نداده،بیمارانی که دارای پیشرفت curve هستند و بیمارانی که دیگر درمانها را رد کرده اند. چارلستون به عنوان یک nocturnal brace ،ضمن داشتن outcome مناسب،کمترین عارضه فیزیولوژیکی،بیومکانیکی و کلینیکی را دارد.

از مهمترین مزایایی که برای این ارتز مطرح شده میتوان: کنترل قوسهای اسکولیوتیک در دوران رشد،انعطاف پذیری ارتز و راحتی بیمار برای پوشیدن ارتز هنگام شب،آزادی بیمار برای شرکت در فعالیت های ورزشی در صورت تمایل،و ایجاد کمترین عوارض جانی را نام برد. با وجودی که single curve ها،بهترین کاندیداهای برای درمان با این ارتز با outcome هستند ولی درمان double curve نیز با CBB به عنوان یک تکنیک پیشرفته مورد بررسی قرار گرفته است. درمان مناسب اسکولیوز به وسیله ارتز CBB نیاز به تکنیکی دقیق برای کاهش قوس دارد.این مطالعه به بررسی چگونگی تأثیر این ارتز بر روی curve های اسکولیوتیک می پردازد.

مقایسه قدرت و استقامت عضلات کف لگن در بیماران مبتلا به کمردرد مزمن و "افراد سالم"

ناهید رحمانی (کارشناس ارشد فیزیوتراپی)، دکتر محمدعلی محسنی (دانشیار گروه فیزیوتراپی)، دکتر محسن امیری (استادیار گروه فیزیوتراپی) - دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

هدف: کمردرد یکی از شایعترین و پر هزینه ترین اختلال عضلانی اسکلتی است. یکی از عوامل بوجود آورنده کمردرد اختلال درثبات ستون فقرات می باشد. گروهی از عضلات در حفظ ثبات ستون فقرات نقش دارند که یکی از آنها عضلات کف لگن می باشد. هدف از مطالعه فوق مقایسه میزان قدرت و استقامت عضلات کف لگن بین زنان مبتلا به کمردرد و افراد سالم می باشد.

روش بررسی: این مطالعه که یک مطالعه مورد-شاهدی (Case-Control) بوده است بر روی ۲۰ بیمار زن مبتلا به کمردرد مزمن غیراختصاصی و ۲۰ زن سالم، در دامنه سنی ۲۰ تا ۵۰ سال انجام شد. شرکت کنندگان در مطالعه بطور تصادفی انتخاب و دردو گروه بیمار و سالم قرار گرفتند. قدرت و استقامت عضلات کف لگن در هر دو گروه توسط دستگاه پرینئومتر اندازه گیری می شد. همچنین شدت درد توسط معیار دیداری سنجش درد (Visual Analogue Scale) و ناتوانی عملکردی توسط Oswestry Disability Questionnaire در گروه بیماران مورد ارزیابی قرار می کرفت.

یافته ها: نتایج نشان می دهد که اختلاف معنی دار آماری در میزان قدرت و استقامت عضلات کف لگن بین گروه بیماران مبتلا به کمردرد و گروه سالم وجود دارد ($P < 0.05$) در هر دو مورد. ضریب همبستگی پیرسون نشان می دهد که رابطه معنی داری بین سن و میزان استقامت و قدرت عضلات در گروه بیماران و گروه سالم وجود نداشته است ($P > 0.05$ در همه موردها). اما رابطه معنی داری بین میزان درد و ناتوانی با میزان استقامت و قدرت عضلات در گروه بیماران مشاهده شده است ($P < 0.05$ در هر دو مورد). همچنین رابطه شاخص توده بدن و تعداد زایمان با استقامت عضلات آنهم در گروه بیماران از نظر آماری معنی دار بوده است ($P < 0.05$ در هر دو مورد).

بحث و نتیجه گیری: نتایج مطالعه حاضر نشان می دهد که میزان قدرت و استقامت عضلات کف لگن در افراد مبتلا به کمردرد مزمن در مقایسه با افراد سالم بطور معنی داری کمتر می باشد. بهر حال مطالعات آتی با استفاده از نمونه های بیشتر جهت حمایت از یافته های این مطالعه و همچنین پیشگیری از این معضل در زنان توصیه می گردد.

الگوی بکارگیری واحدهای حرکتی بدنیال اعمال مقاومت در حرکات ترکیبی ستون فقرات

دکتر سعید طالبیان، دکتر آزاده شادمهر، دکتر رویا خانمحمدی، مهدی صادقی، وحید صمدی، ناهید پیرایه،

مرضیه نجفی

دانشکده توانبخشی دانشگاه علوم پزشکی تهران

مقدمه: ترتیب و نرخ بکارگیری واحدهای حرکتی عضلات در حرکات ترکیبی در سه محور بر اساس بار اعمال شده می‌تواند متفاوت باشد. این امر ناشی از پردازش اطلاعات در سطوح بالای کنترل حرکت دارد. شناخت این الگوی رفتاری از جایگاه ویژه‌ایی بر خوردار است. هدف از این پژوهش تعیین شبیه انتگرال الکتروموگرافی در تعیین ترخ بکارگیری واحدهای حرکتی در ازای بار و نقش کنترل حرکت در فراخوانی واحدهای حرکتی است.

روش بررسی: تعداد ۱۷ فرد سالم در این پژوهش شرکت کردند. در این تحقیق از دستگاه داینامومتر ایزواینترشیال استفاده شد. سه حرکت ترکیبی در سه صفحات سازیتال، فرونوتال و ترنسورس از وضعیت فلکشن، روتيشن و لترال فلکشن کامل به راست به وضعیت اکستنشن، روتيشن و لترال فلکشن به سمت مقابل بدون مقاومت و با مقاومت (۲۵ و ۵۰ درصد حداقل فعالیت ارادی) بدنیال دستور حرکت انجام شد. همزمان از عضلات اکستانسور و فلکسور تنہ از دوطرف ثبت الکتروموگرافی بعمل آمد. شبیه انتگرال و میزان فعالیت عضلات محاسبه و مورد مطالعه قرار گرفتند.

نتایج: با افزایش بار فراخوانی واحدهای حرکتی در عضلات اکستانسور و فلکسور افزایش داشتند. این افزایش در عضلات شکمی کمتر بود ($p < 0.001$). میزان فعالیت عضلات اکستانسور نیز با اعمال بار افزایش داشتند ($p < 0.001$ ، ولی عضلات فلکسور تفاوت معنی داری نداشتند).

نتیجه گیری: در حرکات ترکیبی بارگیری واحدهای حرکتی در عضلات اکستانسور دو طرف بارزتر بوده و در برنامه حرکتی تعداد بیشتری واحد حرکتی مورد نیاز است این افزایش همراه با همزمانی فرکانس بکارگیری و افزایش میزان فعالیت عضلانی است حال آنکه در عضلات شکمی افزایش نرخ بکارگیری واحدهای حرکتی همراه با افزایش قدرت فعالیت عضلانی شبیه به اکستانسورها نیست و این امر نشان دهنده تغییر در الگوی رفتاری و تغییرات در سینه‌زیهای آن است بطوریکه افزایش بار سبب اغتشاش در الگو و افزایش تغییرپذیری حرکت می‌شود.

کلیدواژه‌ها: کنترل حرکت، حرکت ترکیبی، بکارگیری واحدهای حرکتی، انتگرال الکتروموگرافی، ستون فقرات.

بررسی علتی از هل دادن و کشیدن مرتبط با کار و بروز LBP

(نتایج بررسی از یک مطالعه مروری سیستمی)

امیرحسین داودیان طلب، دانشجوی کارشناس ارشد ارگونومی،دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

علی اکبر کیخامقدم، دانشجوی کارشناس ارشد ارگونومی،دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

نصرت عبدالله پور، دانشجوی کارشناس ارشد ارگونومی،دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

زمینه تحقیق: درد پایین کمر (LBP) یک وضعیت اسکلتی شیوع یافته و هزینه بر می باشد که به صورت عمدۀ در افراد کارگر سالخورده در کشورهای صنعتی اتفاق می افتد. فعالیت های فیزیکی حرفه ای یا کاری بیشماری در علت شناسی آن دخالت دارد. تعیین علت LBP مرتبط با کار هنوز به عنوان یک چالش مانده است.

هدف: ایجاد یک بازنگری سیستمیک برای ارزیابی رابطه علتی بین هل دادن و کشیدن با LBP می باشد.

نوع مطالعه: یک بازنگری سیستماتیک از تحقیقات قبلی

نمونه: مطالعاتی که رابطه بین هل دادن و کشیدن را با LBP گزارش می کنند.

نتیجه اندازه گیری ها: رابطه عددی بین هل دادن و کشیدن و بروز LBP

روش: یک بازنگری سیستمیک که برای شناسایی، ارزیابی و خلاصه کردن مقالات بکار رفته و رابطه علتی بین هل دادن و کشیدن در کار را با LBP طبق معیار Bradford-Hill

نتایج: این تحقیق از ۲۷۶۶ نقل قول حاصل شده است که سیزده مطالعه ضوابط و معیارهای لازم را داشته اند. هشت مطالعه دارای کیفیت بالا بودند و چهار مطالعه دارای کیفیت پایین بودند و یک مطالعه با شواهدی متصاد و کیفیت بالا، که یک رابطه مثبت بین هل دادن و کشیدن و بروز LBP را نشان می دهند. یک مطالعه گزارش کرده بود یک روند دوز-پاسخ معنی داری را و چهار مطالعه دیگر آن را بصورت جزئی بیان کرده بودند. در چهار مطالعه بصورت جزئی بحث شده که کدام یک از یافته ها نتایج مثبتی را نشان داده است.

خلاصه: خلاصه کیفی از وجود مطالعات نتوانست یک مطالعه با کیفیت بالا را که معیارهای علتی Bradford-Hill

برای هل دادن و کشیدن و LBP را دارا باشد، رضایت بخش باشد. بر پایه شواهد بازنگری شده غیر محتمل است که

هل دادن و کشیدن مرتبط با کار به ایجاد LBP وابسته نباشد(یا مرتبط هستند یا وابسته اند)

واژه های کلیدی: LBP (درد پایین کمر)، علت شناسی، هل دادن، کشیدن، بازنگری سیستمیک

کمردرد کودکان

دکتر ناصر جان محمدی، دانشیار ارتوبودی، دانشگاه علوم پزشکی بابل

کمردرد کودکان با کمردرد بزرگسالان متفاوت است. بروز کمردرد در بچه ها طبیعی نیست و باید جدی گرفته شود. در بچه ای که کمردرد دارد احتمال اینکه علت درد مشکل جدی باشد بیش از بالغین است. به خصوص در صورتی که کمردرد کودک با علائم زیر (Red Flag Signs) همراه باشد، باید جدی گرفته شود:

Red Flag Signs

- سن بچه کمتر از ۴ سال باشد.
- همراه با تب باشد.
- کاهش وزن و ضعف عمومی وجود داشته باشد.
- در راه رفتن، کنترل ادرار یا مدفوع بامشكل مواجه باشد.
- با گرگز و درد اندام تحتانی همراه باشد.
- درد آنقدر شدید باشد که مانع خوابیدن بچه شود.
- کمردرد بچه بیش از چند روز طول بکشد.

عوامل زمینه ساز بروز کمردرد بچه ها عبارتند از:

- سن
- جنس
- سابقه فامیلی ووراثت
- عوامل محیطی، روحی و اجتماعی
- وزن، قد، قامت و BMI
- فعالیت های بدنی و ورزشی
- قدرت عضلانی
- عملکرد در مدرسه
- تماشای تلویزیون
- استفاده از رایانه
- دزناسیون زودرس دیسک
- چگونگی انجام فعالیت های روزمره
- مصرف دخانیات
- وضعیت آمدورفت
- چگونگی استفاده از کوله پشتی و حمل وسایل
- وضعیت فرهنگی خانواد
- اختلاف طول اندام
- تولد نارس

علل مهم کمردرد بچه ها

علل کمردرد بچه ها بحسب سن متغیر می باشد و به صورت زیرمیشود آن را دسته بندی کرد:

۱ - علل مکانیکی شامل: Overuse injury, direct traumatic injury, ruptured disc

۲ - آنومالی های تکاملی Spondylolysis , spondylolisthesis , Scheuermann's kyphosis

چون:

۳ - بیماری های التهابی و Diskitis, vertebral osteomyelitis, juvenile rheumatoid arthritis

عفونی مثل:

۴ - ضایعات نئوپلاستیک Primary or metastatic

۵ - بیماری های احشائی با منشاء سیستم گوارش، ادراری، قلب و ریه.

درمان

درمان کمردرد بچه ها بحسب علت آن متغیر می باشد. برخلاف بالغین در ۵۰ درصد بیماران علت را میتوان پیدا کرد.

درموارد overuse injury و بسیاری از development abnormalities کاهش فعالیت بدنی و تجوییمسکن ساده کفایت می نماید. در موارد پیشرفتہ استفاده از بریس یا دخالت جراحی ممکنست ضروت پیدا کند.

آنتی بیویک تراپی بعضی همراه با جراحی و بی حرکتی در موارد با علت عفونی اندیکاسیون دارد. درمورد تومورهای برداشتن جراحی تومور همراه با اشعه درمانی و شیمی درمانی ضرورت پیدامیکند.

نقش کامپیووتر در ایجاد دردهای اسکلتی – عضلانی ستون فقرات

آسیه منصوری، کارشناسی ارشد اپیدمیولوژی، گروه اپیدمیولوژی و آمار مرکز تحقیقات ترمیم ضایعات مغزی و نخاعی دانشگاه علوم پزشکی تهران
سمیرا چای بخش، کارشناسی ارشد امارزیستنی، گروه اپیدمیولوژی و آمار مرکز تحقیقات ترمیم ضایعات مغزی و نخاعی دانشگاه علوم پزشکی تهران

مقدمه:

ورود کامپیوتراهای شخصی به فرآیند تولید، در دهه های اخیر افزایش فراوانی یافته است. بالین حال به مشکلاتی که این مسئله می تواند داشته باشد، توجه کمی شده است. درواقع ورود کامپیوتربه محل کاربه معنی ورود تغییراتی در تشکیلات کار، ظهور ریسک فاکتورهای جدید و استفاده ای متفاوت از پتانسیل ذهنی و جسمی کاربرمی باشد. این تغییرات ممکن است اثرزیان آوری برسلامت داشته باشند. به طورکلی اختلالات اسکلتی – عضلانی مرتبط با کارشامل شرایطی هم بالینی و هم غیربالینی است، که برروی اعصاب، تاندون ها، عضلات و ساختارهای حمایتی تاثیرمی گذاردند. شرایط مزبور حاصل جمع اثرات تروماهای تکراری مرتبط با عوامل خطرکارمی باشند. شایعترین علل این اختلالات پوزیشن ثابت بدنه، حرکات تکراری، انقباض طولانی عضلات و نیروی شدید وارد به آنها می باشد به طورکلی درد، کرامپ، خشکی و احسان سوزش یا کرختی شایعترین علایم گزارش شده توسط کارمندانی است که غالباً مشاغل بی حرکتی همچون کارکردن با کامپیوترا دارند. این افراد در اکثر موارد، از اختلالات اسکلتی - عضلانی درناحیه کمر، شانه، گردن و گاهای پاهای بازوها رنج می برند. در مطالعه ای شیوع درد، درناحیه گردن، پشت و اندامهای فوقانی در کارمندان یک ایستگاه کامپیوتربه تفکیک بخش های مختلف بدنه به این صورت برآورد شده است: گردن ۵۵,۶ درصد، بازو ۲۶,۹ درصد، آرنج ۱۳,۳ درصد، میջ دست ۲۹,۹ درصد

در کارمندانی مانند کاربران کامپیوترا، که در حین فعالیتهای شغلی خود حرکات تکراری یکنواختی مثل تایپ کردن و یا حرکت دادن ماوس را انجام می دهند، در گردن شایعترین شکایت اسکلتی عضلانی است شیوع این اختلال در کاربران کامپیوترا تا ۳۱ درصد گزارش شده است

اعمالی مثل خم شدن، کشش، بلند کردن و حمل وسایل و بالارفتن از پله هاکه در کارمندان، روزانه و به طور مکرر انجام می شود نیز با حرکات تکراری عضلات همراه بوده و می توانند منجر به دردهای اسکلتی - عضلانی شوند

علل ایجاد دردهای اسکلتی-عضلانی در کاربران کامپیوترا:

به یقین این نوع شکایات نیزمانند بسیاری از مشکلات دیگرچند علتی بوده و عوامل خطر متنوعی رامی توان برای آنها یافت نمود. برخی از عوامل که به طورکلی تحت عنوان عوامل خطر فردی مرتبط با این اختلال مطرح شده اند عبارتند از: سن، جنس، قد، وزن، ابتلا به بیماری های مزمن، فعالیتهای تفریحی، تعداد دفعات انجام تمرین های بدنی هفتگی، کیفیت خواب، عادت به مصرف الکل و سیگار می باشند حتی برخی عوامل فردی دیگر نیز همچون تعداد اعضا خانواده، متوسط درآمد ماهانه، سطح تحصیلات و وضعیت تا هل نیز در بعضی از مطالعات عوامل مهمی بوده اند

انجام امور تکراری، مشکلات مرتبط با کار، کمبود نیروی انسانی در محل کار، درجه ای تعامل با دیگران و روابط با دیگر همکاران، درجه ای حمایت از سوی کارفرما و... نیز به عنوان عوامل روانشناختی احتمالی اختلال درد گردن مرتبط با کارمی باشند

پیشگیری:

ممولاً این اختلالات به وسیله ای به کار گرفتن روشهای زیر قابل پیشگیری هستند:

- ارتقاء ارگونومی محیط کار: موقعیت ارگونومیک بخصوص وقتی مهم است که فرد ساعات زیادی از روز، را در موقعیت نشسته می گذراند. زاویه ی ران با تنہ دراین حالت باید بیشتر از ۱۰۰ درجه باشد تا فشاردر، دیسکها به اندازه ی وضعیت ایستاده باشد. نمایشگر کامپیوتربایستی ۱۵ درجه زیر سطح افقی چشمها قرار گیرد تا از پایین و بالا بردن مداوم گردن جلوگیری شود. حمایت کننده های ارگونومیک بازو، صفحه کلید، ماوس، صندلی و ... روشهای مفیدی برای پیشگیری از این اختلالات می باشند.
- استراحت های کوتاه مدت همراه با کشش عضلات حداقل هر ۱ ساعت یکباره همراه با انجام حرکات کششی باروارده به بازو و گردن را کاهش داده و از دردهای اسکلتی-عضلانی جلوگیری می کند.
- تکنیکهای relaxation و تمرینات منظم نیز، از فشارو کشش ناخواسته جلوگیری می نماید

نتیجه گیری:

انجام کار با کامپیوتر که امروزه سهم بسیار عمدی ای از فعالیتهای کارمندان مختلف را تشکیل داده و روزبروز نقش آن در انجام کارهای اداری بیشتر و بیشتر می گردد، توجه خاصی را به منظور حفظ سلامت کاربران آن می - طلبد. تطابق افراد با کار، استفاده از میزها، صندلی ها و مبلمان اداری کاملاً متناسب و قابل تنظیم با ابعاد بدن کارمند، قراردادن فرصت های استراحت در فواصل انجام کار برای کارمندان، آموزش نحوه ی صحیح نشستن حین انجام کار با کامپیوتر و سایر امور همگی می توانند نقش موثری در پیشگیری از اختلالات اسکلتی - عضلانی در جمعیت کارمندان داشته باشند.

بررسی تغییرات قوس کمری در بیماران مبتلا به دیسک کمر

شیرین امدادی، کارشناس فیزیوتراپی، دانشگاه علوم بهزیستی و توان بخشی
کامران عزتی، کارشناس ارشد فیزیوتراپی، دانشگاه علوم بهزیستی و توان بخشی
دکتر نورالدین کریمی، دکترای فیزیوتراپی، عضو هیات علمی دانشگاه علوم بهزیستی و توان بخشی
فهیمه هاشمی راد، کارشناس ارشد فیزیوتراپی، دانشگاه علوم بهزیستی و توان بخشی
نگار اخوان، کارشناس ارشد مدیریت توانبخشی، دانشگاه علوم بهزیستی و توان بخشی

ستون فقرات طی فعالیت های روزمره مانند فتری باز و بسته می شود در حالی که یک مجموعه صاف و بدون انحنا هرگز قادر به انجام چنین کاری نیست. بنابراین وجود قوس های ستون فقرات برای عملکرد تحمل وزن ضروری به نظر می رسد. از بین قوس های ستون فقرات، قوس کمر قوی ترین بخش آن بوده و بیشترین استرین های پاسچرال و فشار را تحمل می کند.

یکی از مزایای انحنادار بودن ستون فقرات کمری به خاصیت ارجاعی آن مربوط می شود. چنین ستونی در مقابل نیروهای فشاردهنده و شوک ها بهتر می تواند مقاومت نماید. درستون فقرات صاف نیروهای فشاردهنده محوری از طریق تنہ مهره ها و دیسک های بین مهره ای منتقل می شود. در این حالت تنها مکانیسم محافظت کننده مهره های کمری، ظرفیت جذب شوک دیسک های بین مهره ای است. درستون فقرات انحنادار مقداری از انرژی نیروهای فشاردهنده به جای این که مستقیماً به مهره بعدی منتقل شود صرف کشش لیگامان های قدامی می شود. علاوه بر این شکل انحناهای ستون فقرات بر روی ۳ عملکرد اساسی آن یعنی حرکت بین مهره ای، انتقال وزن و حفاظت از طناب نخاعی تاثیر می گذارد. با توجه به مطالب گفته شده قوس های ستون فقرات باید نرمال باشند. لازم به ذکر است که شکل انحناهای ستون فقرات با نیروهای ثباتی مداوم و انعطاف پذیری آن با حرکت حفظ می گردد. تغییرات پایدار بافت نرم به دنبال کمردرد، ممکن است باعث کاهش ثبات و تحرک ستون فقرات گردد و در نتیجه خصوصیت ارجاعی آن از بین برود. ستون فقرات از طریق ثبات و تحرک مناسب قدرت کافی را برای انجام فعالیت ها به دست می آورد. تاکنون مطالعات زیادی درمورد تاثیر بیرون زدگی دیسک بین مهره ای بر کاهش و یا افزایش قوس کمری انجام نشده است، بنابراین هدف از تحقیق حاضر بررسی اندازه قوس کمر در بیماران مبتلا به دیسک کمر می باشد.

بررسی ارتباط انحرافات ستون فقرات با تعادل ایستا و پویا در دانش آموzan پسر ۱۴-۱۱ سال

رضا حسینی

مقدمه: کنترل پاسچر انسان به طور وسیعی به وسیله سیستم های وستیبولا، بینایی، پروپریوسپتیو و پردازش مرکزی کنترل می شود.

هدف: بررسی ارتباط انحرافات ستون مهره ای با تعادل ایستا و پویا در دانش آموzan پسر ۱۴-۱۱ سال

روش: از ۳۵۰ نفری که به وسیله اسپینال ماوس مورد بررسی قرار گرفتند، از این گروه ۸۰ نفر با ناهنجاری های ستون فقرات (۲۰ هایپرلوردوزیس با میانگین سنی ۱۲/۴۲، وزن ۵۰/۷۵، قد ۱/۵۱)، (۲۰ هیپولوردوزیس با میانگین سنی ۱۲/۴۲، وزن ۴۸، قد ۱/۵۳)، (۲۰ هایپرکایفوزیس با میانگین سنی ۱۲/۴۲، وزن ۵۰، قد ۱/۵۶)، (۲۰/۷۷BMI

(۲۰ هیپوکایفوزیس با میانگین سنی ۱۲/۴۲، وزن ۴۵، قد ۱/۴۹)، (۲۰ هیچگونه اختلال اسکلتی - عضلانی و عصبی یا اختلال در تعادل مورد بررسی قرار گرفتند. آزمودنی های که در این مطالعه شرکت کرده بودند پرسشنامه ساده ای مربوط به سلامتی را پر کردند. تعادل پویای این افراد به وسیله آزمون تعادل ستاره ای که مقدار رسش در هشت جهت بر حسب سانتی متر بود اندازه گیری شد. تعادل ایستادن روی یک پا برای اندازه گیری تعادل ایستا مورد استفاده قرار گرفت.

نتایج: برای تجزیه و تحلیل داده ها از T مستقل و همبستگی پرسون استفاده شد. نتایج نشان داد که همبستگی معنی دار منفی بین ناهنجاری کایفوزیس با تعادل پویا وایستا وجود دارد. اما همبستگی معنی داری میان لوردوزیس و تعادل پویا وایستا مشاهده نشد. به عبارت دیگر با افزایش درجه ناهنجاری کایفوزیس مقدار تعادل ایستا و پویا کاهش پیدا می کند. تفاوت معنی داری میان ناهنجاری های هایپر و هیپوکایفوزیس، هایپرلوردوزیس و هایپرلوردوزیس با تعادل ایستا و پویا وجود دارد. اما تفاوت معنی داری میان ناهنجاری های هایپر و هیپو لوردوزیس و تعادل ایستا و پویا مشاهده نشد. تفاوت معنی دار نبود. نتایج نشان داد که میانگین جهت های هایپر کایفوزیس اما این تفاوت در تعادل ایستا معنی دار نبود. نتایج نشان داد که دسترسی افراد هایپر کایفوزیس درسه جهت قدامی، خلفی و قدامی- خارجی کمتر از دیگر جهات بود.

نتیجه گیری: در این تحقیق نشان داده شد که افراد کایفوزیس از تعادل کمتری نسبت به دیگر افراد مورد آزمون برخوردارند که می توان گفت که افراد کایفوتیک به دلیل دفورمیتی ستون فقرات در سطح ساجیتال، مرکز جرم (COM) تنہ نسبت به حالت طبیعی به طرف پایین و جلو تغییر مکان پیدا می کند و به طبع آن مرکز جرم کلی بدن نیز به طرف جلو و پایین نسبت به سطح اتفاقاً تغییر مکان داده و در نتیجه بی ثباتی در تعادل به خصوص در سطح ساجیتال بوجود می آید.

واژه های کلیدی: ناهنجاری های ستون فقرات، تعادل پویا وایستا، تست عملکردی ستاره ای

Role of Sport in Rehabilitation of individual with Spinal Cord Injury (With emphasis on Swimming)

Behzad Amini[\], Ebrahim Pishyareh[\], Amir Hassan Kohan^{*}

[\] Student of Occupational Therapy MSc; Department of Occupational Therapy:
University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences

^{*} Student of Cognitive Neuroscience, PhD; Department of Occupational Therapy:
University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences and Institute for Cognitive
Science Studies (ICSS)

^{*} Occupational Therapist, MSc; Brain And Spinal Cord Injury Repair Research
Center (BASIR), Tehran University of Medical Sciences,:.

Neill & Maguire (۱۹۸۴) found that most patients emphasized the importance of sport in rehabilitation. It is suggested by Ditor et al (۲۰۰۳) that participation in sporting activities increases quality of life and decreases stress and pain. *Clinical sport* has an important contribution to make in the rehabilitation of patients with spinal cord injury. It assists in restoring the patient's strength, balance, coordination and endurance. It stimulates activity of mind and encourages self-confidence and interaction with others. Some patients were enthusiastic sportsmen before becoming disabled and, once introduced to sport in a wheelchair, will continue when they leave hospital. Swimming is particularly valuable during rehabilitation (Guttmann ۱۹۷۶).

Therapeutic uses

- Increase of muscle strength
- Improved coordination
- Reduction of spasticity
- Reduction of contractures
- Psychological and social aspects

Instruction for patients with thoracic or lumbar lesions

When supine in the water, the paralysed portion of the body lies at an angle of ۴۵° from the site of the fracture. To compensate for the paralysed limbs, the head needs to be well extended.

- Backstroke
- Breaststroke
- Unilateral strokes (crawl)
- Butterfly stroke

Instruction for patients with cervical lesions

Patients with functional use of latissimus dorsi and triceps swim in the same way as patients with lower lesions. Patients with lesions at C۵ can occasionally become independent swimmers, but the majority; although capable of swimming alone, need an attendant in case difficulties arise.

- Backstroke
- Swimming prone

- Leaving and returning to the side of the pool

Hygiene

The pool should have some form of continuous flow system through a filter plant. The chlorine content is maintained and checked twice a day. Samples of the water are cultured regularly. The patient expresses his bladder prior to entering the pool and should have had a satisfactory bowel evacuation.

بررسی ساختار مفصل ساکروایلیاک و آسیب شناسی ضایعات مربوط به آن

مریم ابوطالبی - دانشجوی کارشناسی فیزیوتراپی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

مفصل ساکروایلیاک یک مفصل سینوویال است که بین سطح داخلی ایلیوم و بخش فوقانی و خارجی ساکروم قرار گرفته است. سطح مفصلی ایلیوم از جنس فیبروکارتیلوج و غضروف پوشاننده سطح داخلی مفصل (ساکروم) از جنس هیالین است و ضخامتی حدود ۱/۷ تا ۵ برابر ضخامت فیبروکارتیلوج دارد. سطوح مفصلی ساکروایلیک دارای فورفتگی ها و برآمدگی هایی است که باعث محدود کردن میزان حرکت مفصل می شود. سطوح مفصلی با افزایش سن تغییر می کنند به طوری که در دوران کودکی کاملاً صاف و نرم اند و حرکت سطوح مفصلی در تمام جهات را ممکن پذیر خواهند کرد اما پس از دوران بلوغ، تغییراتی که در ساختار و حرکات مفصل رخ میدهد منجر به محدودیت حرکتی قابل ملاحظه ای در این مفصل می شود. علاوه بر اهمیت ساختار سطوح در حفظ ثبات مفصل، گروهی از عضلات (پریفورمیس، گلوتئوس ماکزیموس و گلوتئوس مینیموس، ایلیاکوس، لتیسیموس دورسی و کوادریتوس لومباروم) و لیگامان ها (از جمله لیگامان های ساکروایلیاک قدامی و خلفی، اینترراسؤس ساکروایلیاک، ساکروتوبروس و ساکرواسپینوس و ایلیولومبار) هم نقش ثباتی مهمی را در مفصل ایفا میکنند. برای بررسی آسیب شناسی مفصل ساکروایلیک باید به بررسی lumbar-pelvic-hip complex (که شامل مهره های ۴ و ۵ لومبار و مفاصل facet بین آنها، مفاصل ساکروایلیاک، مفاصل هیپ و pubic symphysis است). بپردازیم، هیچ یک از این اجزا را نمی توان بصورت ایزوله در نظر گرفت. مهم ترین عوامل بروز ضایعات در مفصل ساکروایلیاک عبارت اند از :

- connective tissue asymmetry ، muscle asymmetry - گلوتئوس مینیموس که باعث کاهش ثبات ایلیوم و درگیری مفصل ساکروایلیاک می شود، اسپاسم پریفورمیس که منجر به چرخش ساکروم می شود و ضعف عضلات دیواره شکم که منجر به forward pelvic tilt و افزایش زاویه لومبوساکرال می شود و به دلیل نقش ثباتی که این عضلات در مفصل pubic symphysis دارند به طور ثانویه حرکات مفصل ساکروایلیاک را تحت تأثیر قرار می دهد).

- postural asymmetry و اختلاف طول اندام تحتانی که منجر به lateral pelvic tilt و حتی اسکولیوز هم می شود.

- افزایش و کاهش قوس کمر
- کمردرد های مزمن و حاد
- ترومبا به ناحیه کمربند لگنی
- افزایش سن

که می توانند منجر به تغییرات دیفراتیو، افزایش غیرطبیعی حرکت، محدودیت حرکت و dysfunction مفصل ساکروایلیاک شوند.

بررسی مروری مقالات جدید در مورد درمان محافظه کارانه‌ی اسکولیوز بالغین

نسرین رحیمی: دانشجوی کارشناسی فیزیوتراپی - دانشکده توانبخشی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی
دکتر محمد محسن روستائی: استادیار دانشکده توانبخشی - دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

بروز تغییر شکل‌های ستون فقرات در بالغین از جمله موضوعات مهم در بحث سلامتی قشر بزرگی از جمعیت جهان است. یکی از انواع این تغییر شکل‌ها اسکولیوز است. اسکولیوز بالغین عبارت است از بروز تغییر شکل ستون فقرات در فردی که از نظر اسکلتی بالغ شده باشد. اسکولیوز بالغین که به آن اسکولیوز دیزرتاتیو نیز می‌گویند در سنین بالا ظاهر می‌شود. این نوع تغییر شکل گاهی در نتیجه‌ی یک اسکولیوز تشخیص داده نشده‌ی دوران کودکی است و گاه به علت پوکی استخوان، تخریب و اضمحلال دیسک و یا شکستگی های فشاری ستون فقرات یا ترکیبی از آنها است و لذا اسکولیوز بالغین به ۳ گروه عمدۀ تقسیم بندی می‌شود که عبارتند از: ۱- اسکولیوز تخریبی اولیه ۲- اسکولیوز ایدیوپاتیک پیشرونده در بالغین ۳- اسکولیوز تخریبی ثانویه.

در مورد علائم بالینی و شکایت بیمار می‌توان به وجود درد، لنگش، پیشرفت انحنا و بروز اختلالات نورولوژیک اشاره نمود. در بحث درمان اسکولیوز بالغین، جراحان اغلب به دلیل میزان عوارض وابسته به جراحی‌ها و خصوصیت بحرانی استخوان‌های این گروه، بسیار محافظه کار هستند. شواهد برای انتخاب نوع درمان و اینکه دقیقاً چه درمان محافظه کارانه‌ای اعمال شود، بحث برانگیز است. البته فاکتورهایی مثل سن، علائم نورولوژیک همراه و یا تغییرات وابسته به خط انحنا در انتخاب نوع درمان موثر است.

در حال حاضر هیچ اتفاق نظری روی موثرترین درمان کلینیکی محافظه کارانه برای اسکولیوز تخریبی بالغین وجود ندارد و هدف از این مقاله نیز ارزیابی تاثیر درمان‌های محافظه کارانه متنوع در اسکولیوز بالغین است. درمان‌های انتخابی جهت بازبینی عبارت است از استفاده از برسی، گج گیری، درمان‌های فیزیکی، تمرين درمانی، ماساژ و موبیلیزیشن ستون فقرات و کایروپرکتیس.

بر اساس تحقیقات انجام شده، اگر چه درمان محافظه کارانه ممکن است انتخاب مفیدی برای درمان دفورمیتی بزرگسالان باشد

اگر چه اغلب مطالعات انجام شده در مورد تغییر شکل‌های ستون فقرات درمان محافظه کارانه را به نوعی موثر می‌دانند و آن را یک انتخاب درمانی بالقوه برای بهبود عملکرد می‌دانند ولی بعلت محدودیت‌ها و اشکالات متداول‌ژیک این تحقیقات (گزارشات موردنی خیلی کوچک و محدود به نظریه کارشناس، تعداد نمونه‌های کوچک، نداشتن مطالعات پیگیر، نداشتن گروه کنترول و ...) و نبود شواهد قوی در این زمینه، نتایج برای انتخاب یک روش درمانی با ابهام روپرتو است.

نتیجه‌گیری: به طور کلی درمان محافظه کارانه ممکن است انتخاب مفیدی برای درمان اسکولیوز بالغین باشد، اما متأسفانه در محدوده مقالات هیچ پشتیبانی برای انتخاب یک درمان محافظه کارانه به عنوان راه حلی برتر وجود ندارد.

تاثیر تمرینات Pilates بر بیماران مبتلا به کمر درد

آتوسا زیرک - کارشناس ارشد آناتومی - دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی
امیر انصاری - کارشناس کاردمانی - دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

امروزه کمر درد یکی از شایعترین نواحی درد در بدن به شمار می‌رود که عوامل متعددی از جمله اعمال نیروی بیش از حد به مهره‌ها و میکروتروما در بروز آن ایفای نقش می‌کنند. مداخلات درمانی متنوعی در کنترل کمر درد مطرح می‌گردد که در این بین تمرین درمانی دارای اثرات سودمندی درمهمار کمر درد مزمن می‌باشد. تمرینات Pilates روش اختصاصی آموزشی وسیستمی از تمرینات است که برای نخستین بار در جنگ جهانی اول توسط ژوف پیلاتز عنوان گردید و طی دودهه اخیر در مراکز توانبخشی محبوبیت یافته است.

Pilates ترکیبی از تمرینات قدرتی و کششی به طریق اختصاصی باهدف بهبود فعالیت سیستم اسکلتی - عضلانی و عصبی است. انجام صحیح تمرینات شامل فعالیت همزمان بروی عضلات عمقی تن، عضلات کف لگن و عضله مولتی فیدوس می‌باشد که ثبات بهتری بر مهره‌های کمری اعمال نموده و در پیشگیری و یا کاهش کمر درد موثر است. اهداف اولیه این تمرینات بروی تصحیح حرکت در راستای نامناسب، بازآموزی حرکت و پیشگیری از بازگشت ضایعه متمرکزمی باشد بطوریکه درستون و فقرات و اندامها ثبات دینامیک بوجود آورده و می‌تواند در بهبود پوسچر، تعادل، هماهنگی و افزایش ارتباط بین ذهن و بدن نقش مهمی داشته باشد.

مکانیسم های اثر بخشی مانوآل تراپی در درمان دردهای عضلانی اسکلتی

دکتر محمد تقی پور ، استادیار دانشگاه علوم پزشکی بابل

مطالعات نشان می دهد که مانوآل تراپی روشی موثر در درمان دردهای عضلانی اسکلتی از جمله کمر درد، سندروم تونل کارپ، استئوآرتروز زانو، استئوآرتروز هیپ و ... است. دانستن مکانیسم های اثر بخشی مانوآل تراپی به دلایل متعددی لازم و ضروری است. از جمله اینکه شواهد اخیر نشان می دهد حصول موفقیت در مانوآل تراپی بستگی به پاسخ بیمار به درمان دارد تا تشخیص یک عارضه و آسیب خاص. در نتیجه درمان بر اساس تغییر علائم و نشانه ها قبل پیش بینی خواهد بود. اما چرا چنین الگویی از علائم و نشانه ها می توانند موفقیت درمان را پیش بینی نمایند؟ دانستن مکانیسم های اثر بخشی مانوآل تراپی می تواند در فهم و درک تغییر علائم و نشانه ها کمک کننده باشد. به علاوه به درمانگران کمک خواهد نمود تا دریابند که در درمان روی کدام یک از آنها باید تاکید شود تا بتوان درمان را بهتر پیش بینی نمود. دلیل دوم دانستن مکانیسم های دخیل در مانوآل تراپی، افزایش سطح پذیرش این تکنیک ها توسط سیستم سلامت به عنوان درمان موثر در دردهای عضلانی اسکلتی است. اگر مکانیسم های اثر بخشی مانوآل تراپی بخوبی تبیین شوند و برای دیگر کلینیسین های دخیل در سیستم سلامت توضیح داده شود، قطعاً آنها نیز این روش های درمانی را بهتر خواهند پذیرفت. از اینرو هدف بیان مکانیسم های اثر بخشی تکنیک های مانوآل تراپی در توانبخشی و فیزیوتراپی است.

فیزیوتراپی در Spina Bifida

دکتر ایرج عبداللهی، استادیار دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

اسپاینا بیفیدا بمعنی اختلال مادرزادی در تشکیل قوس خلفی ستون مهره هاست که به دو نوع Oculta و Cystica تقسیم میشود که در نوع اول طناب نخاعی و منژ در داخل کanal مهره ای قرار دارد و تا حدودی محفوظ میباشد اما در نوع دوم محتويات آن خارج از کanal نخاعی قرار گرفته و بیشتر در معرض آسیب میباشد. شیوع آن در دختران بیشتر است.

عوارض و مشکلات مختلفی بجای میگذارد که مهمترین آنها عبارتند از : اختلالات حسی ، فلنج یا ضعف عضلات اندام تحتانی ، دفورمیتی های مفصلی و ... که میزان این عوارض بستگی به سطح آسیب و شدت آن دارد.

پس از مراقبتهاهای اولیه بهداشتی و درمانی که بعد از تولد آغاز میشود توانبخشی بخش مهمی از درمان این کودکان را تشکیل میدهد. قبل از برنامه ریزی برای فیزیوتراپی بیمار لازم است ارزیابی رفلکسها ، بررسی مراحل رشد حرکتی ، عملکرد عضلات اندام تحتانی ، وضعیت تعادل و سایر عملکردهای روزمره ، دامنه حرکتی مفاصل و .. انجام شود و بر حسی نیاز به جراحی یا عدم نیاز به جراحی ارتپدی و اعصاب ، برنامه فیزیوتراپی بیمار طراحی میشود. بهبود عملکرد تنفسی ، دامنه حرکتی مفاصل ، تقویت عضلانی ، بهبود تعادل و عملکردهای روزمره متناسب با سن کودک از جمله رئوس موارد فیزوتراپی در این بیماران محسوب میشود. در این مقاله ، روش ارزیابی و فیزیوتراپی اسپاینا بیفیدا بصورت اجمالی مورد بررسی قرار گرفته است.

مقایسه توانبخشی با دو بعد روانی - اجتماعی و درمان معمول در بیماران مبتلا به کمر درد مزمن : مرور سیستماتیک

روشنک کشاورز، دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

امیر مسعود عرب، استادیار دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

مهدی رحمتی یامی ، دانشجوی کارشناسی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

مقدمه: کمر درد یکی از مشکلات بزرگ جامعه کنونی می باشد و از طرف دیگر درد مزمن پیچیده ترین اختلال و پژوهیزینه ترین مشکل برای بیماران می باشد. توانبخشی چند جانبی در چندین مطالعه بررسی شده و نشان داده شده که در کاهش درد و بهبود عملکرد بیماران مبتلا به کمر درد مزمن موثر می باشد. به هر حال، مراکزی که در این زمینه به طور اختصاصی فعالیت دارند محدود می باشند و بیماران کمتری نیز به این درمان می پردازند. از این رو این مطالعه به مقایسه نتایج تاثیر توانبخشی چند جانبی با درمان معمول بر روی کیفیت زندگی این بیماران می پردازد.

روش انجام کار: این مطالعه به مرور مطالعات قبلی از سال ۱۹۹۰-۲۰۱۰ می پردازد و از MEDLINE و با کلید واژه های کمر درد مزمن، کیفیت زندگی، توانبخشی، روانی- اجتماعی انجام شد. مطالعات یافته شده به مقایسه تغییرات کیفیت زندگی و پی آمدها طی ۶ ماه تا ۱ سال درمان کمر درد مزمن پرداخته اند. نتایج از پاسخ بیماران با پرسشنامه های بیمار محور پر شده است. برای بررسی پی آمدها از پرسشنامه های کیفیت زندگی همچون SF-36 و پرسشنامه های دیگر مثل VAS، Allgemeine Brief pain inventory ، افسردگی (Depressionsskale) استفاده کرده اند. در این مطالعه فقط از مطالعات Randomized controlled trial استفاده شده است.

بحث و نتیجه گیری: تاثیرات مثبت مداخلات روانی- اجتماعی در مقایسه با گروه شاهد بر روی شدت درد کیفیت زندگی و افسردگی در مطالعات بسیاری گزارش شده است. درمان های شناختی- رفتاری و خود تنظیمی در درمان های کوتاه و بلند مدت در جهت برگشت فرد به سطح فعالیت قبلی خود موثر گزارش شده است. اما در مقایسه با درمان معمول شدت درد، درد در ارتباط با فعالیت و نمره افسردگی تغییر چندانی با توانبخشی به همراه دو بعد روانی- اجتماعی نداشته است، از طرف دیگر قابل ذکر است که نتایج و پی آمدهای بهتری نسبت به درمان معمول به همراه داشته است.

کلید واژه: کمر درد مزمن، توانبخشی، روانی- اجتماعی، درمان معمول

سندروم ضربدری تحتانی

علیرضا تقی زاده، کارشناس ارشد فیزیوتراپی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی
بهرنگ لامعی کارشناس فیزیوتراپی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

سندروم ضربدری تحتانی(lower crossed syndrome) بر مبنای مفاهیم تعریف شده توسط دکتر Veladimer Janda معرفی شده است و حاصل تحقیقات ایشان در مورد ایمبالانس‌های عضلانی و جبرانهای وضعیتی به دنبال ایمبالانس‌ها می‌باشد. این ایمبالانس‌ها چون ناشی از واکنشهای تطبیقی و جبرانی سیستم اعصاب مرکزی (CNS) نسبت به تغییر الگوی عملکرد یک گروه خاص عضلانی است لذا الگویی مشخص و قابل پیش‌بینی دارند و همین امر دست توانبخشی را در مورد این سندروم باز گذاشته است. این ایمبالانس‌ها باعث استفاده عادتی بیش از حد برخی مفاصل گشته و الگوی طبیعی حرکات را به هم می‌زنند و در نهایت باعث میکروتروماهای تکراری و اختلال مزمن گشته منجر به آسیب مزمن می‌شوند. علاوه بر آن این سندروم به عنوان علت درد در نواحی دیگر بدن مثل زانو مطرح شده است. در این پوستر که بر مبنای مرور مقالات مرتبط است روش‌های تشخیص و توانبخشی این سندروم مد نظر بوده است.

Comparing effects of exercise therapy-medication, manual therapy-medication and medication in treatment of acute sciatica: with 6 month follow up

رحمان شیخ حسینی: کارشناس ارشد تربیت بدنی

فرزین حاج ابراهیمی: کارشناس فیزیوتراپی

نیما جعفرلی: کارشناس فیزیوتراپی

چکیده:

مقدمه: سیاتیکا اختلالی است با درد رادیکولار در درماتوم یک یا چند ریشه عصبی کمری-خاجی.

هدف: مقایسه اثرات حرکت درمانی، درمان های دستی و دارو درمانی در مداوای بیماران مبتلا به عارضه ی سیاتیکای حاد: پس از ۶ ماه پیگیری

روش: تعداد ۵۰ نفر مبتلا به سیاتیکای حاد به روش نمونه گیری هدفمند انتخاب شده و در سه گروه حرکت درمانی (مرد، لزن)، درمان های دستی (مرد، لزن) و دارو درمانی (مرد، لزن) به مدت ۶ هفته درمان شدند. تست SLR، شوبر فلکسیونی، شوبر اکستانسیونی، شدت درد، فاصله نوک انگشتان با زمین و پرسشنامه کیوبک در آغاز مداخلات، ۶ هفته و ۶ ماه پس از آن از آزمودنی ها گرفته شد. جهت تحلیل داده ها از SPSS و از آزمون های آماری ANOVA، تست Kruskal-Wallis وابسته و استفاده شد.

یافته ها: در تحلیل داده های پس آزمون اولیه ANOVA نشان داد بین داده های SLR (Sig:...000,F:12,135) و پرسشنامه کیوبک (Sig:...002,F:7,467) (Sig:...002,F:7,467)، شوبر-فلکسیونی (Sig:...000,F:17,927) شدت درد (Sig:...002,F:7,389) بین گروه ها اختلاف معناداری وجود دارد ولی در شوبر-اکستانسیونی (Sig:...002,F:7,389) و فاصله نوک انگشتان با زمین (Sig:...078,F:2,700) اختلاف معناداری مشاهده نشد. تحلیل نتایج پس آزمون ثانویه بین گروه های سه گانه اختلاف معناداری را نشان نداد.

نتیجه گیری: هر سه روش درمانی در ۶ هفته منجر به بهبود بیماری می شود ولی میزان بهبودی گروه های تمرین درمانی و درمان های دستی به طور معنی داری بهتر است. پس از ۶ ماه بین برونداد گروه های پژوهشی اختلاف معناداری وجود ندارد.

کلمات کلیدی: سیاتیکای حاد، حرکت درمانی، درمان های دستی و دارو درمانی.

بررسی تکنیک Kinesio tape در درمان تریگر پوینت.

فهیمه هاشمی راد، کارشناسی ارشد فیزیوتراپی، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی
نگار اخوان، فیزیوتراپیست، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی
دکتر نورالدین کریمی، استادیار دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی
شیرین امدادی، کارشناسی فیزیوتراپی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی
کامران عزتی، کارشناسی ارشد فیزیوتراپی، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

یکی از شایعترین مشکلات فیزیوتراپیستها در درمان دردهای عضلانی اسکلتی مربوط به تریگر یا تندر پوینت ها است . این نقاط را میتوان بصورت باندلهای سفت در حین لمس احساس کرد. دلایل زیادی از جمله استرس، اعمال لودها بصورت استاتیک یا تکراری می تواند باعث ایجاد این نقاط در عضلات شود که در نتیجه آن عضله طول فانکشنال خود را از دست می دهد و کاهش هماهنگی در بکارگیری عضلات ثبات دهنده دیده می شود. درمانهای زیادی برای تریگر پوینت استفاده می شود Kinesio tape به عنوان یک روش درمان غیر تهاجمی اخیراً به منظور برگرداندن فانکشن نرمال عضلات و مفاصل مطرح شده است.

تکنیک تصیح فاشیا به عنوان یکی از روشهای کاربردی Kinesio tape بدین صورت عمل می کند که با جمع کردن فاشیا و قرار دادن آن در پوزیشن مطلوب باعث ریلکس شدن آن می شود. این تکنیک را به دو روش می توان انجام داد. در روش اول بعد از انجام تکنیکهای مانوال و ریلیز فاشیا به منظور نگه داشتن آن در پوزیشن مطلوب از Kinesiotape استفاده می شود. در روش دوم با استفاده از حرکت oscillation و خاصیت الاستیکی Kinesio tape در هنگام چسباندن باعث کاهش چسبندگی بین لایه های فاشیا شده و در نتیجه تنشن کاهش می یابد. در این تحقیق، روش دوم تکنیک تصحیح فاشیا برای درمان تریگر پوینت عضلات مختلف به صورت موردنی استفاده شد. روش کار بدین ترتیب بود که چهار Tape به شکل I عضله مورد نظر را خلاف جهت عقربه های ساعت محصور می کرد. قبل و بعد از تکنیک Kinesio tape درد بیمار بر اساس VAS ثبت می شد. نتایج نشان داد درد بطور معناداری بعد از تصیح فاشیا با استفاده از تکنیک Kinesio tape کاهش یافت.

تأثیر تمرينات ثبات دهنده مرکزی فشرده و تحت نظر بر درد و ناتوانی زنان مبتلا به کمردرد مزمن غیر اختصاصی

شبنم همتی^{*}، کارشناس ارشد تربیت بدنی و علوم ورزش-آموزش و پژوهش

دکتر رضا رجبی، دانشیار دانشکده تربیت بدنی دانشگاه تهران

دکتر نورالدین کریمی، استادیار دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

علی اکبر جهاندیده، کارشناس ارشد تربیت بدنی و علوم ورزش-آموزش و پژوهش

سابقه و هدف: کمردرد یکی از معمولی ترین مشکلات سلامتی است که ۸۵٪ افراد را تحت تاثیر قرار می‌دهد. برنامه‌های توانبخشی ستون فقرات، برای افراد مبتلا به کمردرد مزمن متنوع می‌باشد. علاوه بر این، به طور سنتی تواتر درمان سه بار در هفته و بیشتر اوقات در منزل می‌باشد و دانسته‌های اندکی در مورد تمرينات تحت نظر و فشرده در درمان بیماران کمردردی وجود دارد. از اینرو، هدف این تحقیق، بررسی اثرات تمرينات ثبات دهنده مرکزی تحت نظر فشرده بر شدت درد و ناتوانی بیماران مبتلا به کمردرد مزمن غیراختصاصی می‌باشد.

مواد و روش‌ها: ۲۴ خانم غیرورزشکار با کمردرد مزمن در مطالعه شرکت نمودند. این افراد به طور تصادفی به دو گروه تقسیم شدند: گروه تجربی، برنامه درمانی را در طی ۱۲ روز متواالی، تحت نظر فیزیوتراپ انجام دادند و در گروه کنترل، هیچ مداخله‌ای صورت نگرفت. نمونه‌ها در هر گروه، از انجام هرگونه فعالیت ورزشی در دوره انجام مطالعه خودداری نمودند. قبل و بعد از دوره درمانی، مقیاس دیداری درد برای ارزیابی شدت درد و شاخص ناتوانی اسوسنتری برای ارزیابی ناتوانی استفاده شدند.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که در میزان شدت درد و ناتوانی در گروه مداخله، قبل و بعد از درمان تفاوت معنی داری داشته است ($P=0,003$). در حالی که در گروه کنترل، تفاوت معنی داری مشاهده نگردید ($P=0,32$, $P=0,63$).

نتیجه گیری: تمرينات ثبات دهنده مرکزی تحت نظر و فشرده، باعث کاهش میزان درد و ناتوانی در بیماران با کمردرد مزمن می‌شود.

واژه‌های کلیدی: کمردرد مزمن غیر اختصاصی، تمرينات ثبات دهنده مرکزی، ناتوانی و درد

کنترل سینرجی عضلات کمر برای حفظ پایداری و تعادل

امیر حسین اسکندری^{۱*}، احسان صداقت نژاد^۲، سید جواد موسوی^۳، محسن اصغری^۴ و محمد پرنیان پور^۵

^۱دانشگاه صنعتی شریف، دانشکده مهندسی مکانیک، آزمایشگاه بیومکانیک،

^۲دانشگاه صنعتی شریف، دانشکده مهندسی مکانیک، آزمایشگاه بیومکانیک، ^۳دانشگاه علوم پزشکی تهران، دانشکده

توان بخشی، عضو هیئت علمی،

^۴دانشگاه صنعتی شریف، دانشکده مهندسی مکانیک، عضو هیئت علمی،

^۵دانشگاه صنعتی شریف، دانشکده مهندسی مکانیک، عضو هیئت علمی،

چکیده - شناخت سیستم اعصاب مرکزی و اینکه این سیستم چگونه به پیچیدگی های سیستم های اسکلتی عضلانی غلبه می کند، هموار به عنوان سوالی بزرگ پیش روی محققان در این زمینه بوده است. این پیچیدگی ها شامل تعداد زیاد درجات آزادی و همچنین تعداد بالای عضلات به عنوان محرك های سیستم های اسکلتی عضلانی، می باشد. یکی از پاسخ هایی که مورد توجه محققان قرار گرفته است وجود سینرجی های عضلانی به عنوان راه حلی برای ساده سازی های سیستم های اسکلتی-عضلانی می باشد.

در این تحقیق وجود و همچنین نحوه آرایش این سینرجی ها در ناحیه کمر مورد بررسی قرار گرفته است. برای این منظور از یک مدل ۱۸ عضله ای در سطح L4-L5 به صورت استاتیکی استفاده شده است. گشتاورهایی در جهات مختلف در فضای دو بعدی و سه بعدی به این مدل اعمال گردیده و از ضرایب فعال سازی عضلات به عنوان اطلاعات لازم برای به دست آوردن سینرجی های عضلانی استفاده شده است. نتایج این تحقیق نشان می دهد که تعداد شش سینرجی عضلانی می تواند داده های فعالیت های عضلانی را به مقدار قابل قبولی بازسازی کند. هر یک از این سینرجی ها به یک جهت اصلی در فضای گشتاورهای اعمالی اشاره دارند. همچنین این سینرجی ها در مقابل تغییر دامنه گشتاور اعمالی مقاوم بوده و تغییر نمی کنند و نیز رابطه خطی بین ضرایب فعال سازی سینرجی ها و دامنه گشتاور اعمالی وجود دارد. به این ترتیب

می توان از این خواص برای پیش بینی یک گشتاور نامعلوم با جمع آوری ضرایب فعالیت عضلانی از یک فعالیت خاص، استفاده کرد.

Non-Negative Matrix Factorization
کلید واژه- کمر، مدل سازی، سینرجی عضلانی، الگوی فعالیت عضلانی،

ستون مهره ها در نارسایی مزمن کلیوی

دکتر سوزان ثانوی، نفرولوژیست مرکز اخوان

نارسایی مزمن کلیوی بیماری است که در آن به علت احتباس فسفر ، اسیدوز متابولیک ناشی از اختلال در دفع فسفات ، هیپوکلسミ و نهایتاً بروز هیپرپاراتیروئیدی ثانویه ، ضایعات استخوانی متعددی بوجود می آید. این ضایعات از نظر ماهیت به دو صورت: لیتیک و بلاستیک تظاهر می کنند.

به علت بروز هیپرپاراتیروئیدی ثانویه تمامی استخوانهای بدن دچار ضایعه می شوند ولی شایعترین مکانهای درگیری عبارتند از: استخوانهای انگشتان خصوصاً دستها ، ترقوه ، مهره ها ، جمجمه و شانه . ستون مهره ها از مکانهای مهم درگیری بشمار می رود.

ضایعات ستون مهره ها در بررسی رادیولوژیک به اشکال زیر مشاهده می شوند:

- ضایعات بلاستیک به صورت استئواسکلroz در لبه های فوقانی و تحتانی جسم مهره ها (Roger jersy)
- ضایعات لیتیک در جسم مهره ها (osteitis fibrosa cystica)
- استئومالاسی

این ضایعات استخوانی را می توان به صورت ضایعات استخوانی با (turn over) بالا و (turn over) پایین و (mixed) هم تقسیم بندی کرد. تشخیص قطعی این ضایعات با اندازه گیری هورمون پاراتورمون می باشد.

رادیکولوپاتی تاخیری به دنبال هرپس زوستر در سگمان های نخاعی

زهرا یعقوبی ، کارشناسی ارشد فیزیوتراپی: (عضو هیئت علمی دانشکده توانبخشی تبریز)

چکیده: عفونت ناشی از هرپس زوستر (زونا)، در اثر فعالیت مجدد یک ویروس نهفته اینمی صورت می گیرد که عمدتاً در گانگلیون های حسی شروع شده و در مسیر درماتوم ها گسترش می یابد و در نهایت با راش های وزیکولار پوستی خود را نشان می دهد. با اینکه درگیری اولیه در فیبر های حسی می باشد ولی ممکن است مسیر اعصاب حرکتی نیز درگیر شود که هنوز علت حرکت ویروس به سمت نورون های حرکتی شناخته نشده است، Broadbent در سال ۱۸۶۶ اولین مورد درگیری ریشه های حرکتی را گزارش کرد. یک پنجم از بیماران زونا با درگیری پوستی، درگیری حرکتی را نیز در همان سگمان گزارش می کنند. در ۹۰ درصد بیماران، درگیری درماتومی و موتور همزمان در یک سمت بدن و اغلب در سگمان های ویروسی دیده می شود. باید در نظر داشت که درگیری میوتوم های پروگزیمال و دیستال در اندام های تحتانی و فوقانی یکسان است. در گیری اندام فوقانی اغلب در سگمان های C5-6 و تحتانی L1-۲ می باشد. راش های پوستی اغلب در سگمان های توراسیک دیده می شود در حالی که درگیری حرکتی در این نواحی نادر است. درگیری های لومبوساکرال در ۱۵٪ موارد دیده می شود. پارزی مربوط به هر پس زوستر ۳-۲ هفته بعد از ظاهر شدن راش های پوستی اتفاق می افتد و پیش آگهی آن خوب است. بیش از نیمی از بیماران، بهبودی را بین ۶-۱۲ ماه گزارش می کنند. پارزی ماندگار اغلب در عضلات تن، نیمه دیافراگم و عضلات کوچک دست و کمپارتمنت تیبیال قدمای اتفاق می افتد. در کل هرپس زوستر را به عنوان یکی از عوامل ایجاد رادیکولوپاتی نباید فراموش کرد. زیرا در بعضی موارد حتی در غیاب راش های پوستی، پارزی دیده می شود. NCV.EMG از موارد مهم در تشخیص افتراقی رادیکولوپاتی ناشی از هرپس زوستر می باشد.

کلمات کلیدی: عفونت هرپس زوستر، درگیری حسی، درگیری حرکتی

بررسی اثرات کوتاه مدت تمرین Abdominal Bracing بر تغییر "شاخص های ثباتی بیودکس" و محدوده ثباتی پویا در مردانی با کمربند مزمن غیراختصاصی همراه با فاکتور های بیو سایکو سوشیال

زهرا یعقوبی، دکتر صدیقه کهریزی، دکتر محمد پرنیان پور و دکتر اسماعیل ابراهیمی تکاملجانی

مقدمه: با توجه به اهمیت "ثبتات" از دیدگاه بالینی و مکانیکال و عدم توافق نظر در تعریف واحد بر آن، چالش های بحث برانگیزی در طراحی تمرینات ثبات دهنده اختصاصی وجود دارد. با توجه به رویکرد بعضی محققین بر تمرین Abdominal Bracing یا "هم انقباضی عضلات دیواره شکم با هم" تحقیق حاضر بر روی بررسی اثرات کوتاه مدت این تمرین بر روی شاخص های ثباتی سنجیده شده با دستگاه بیودکس" در بیماران کمربندی صورت گرفت.

مواد و روش ها: با طراحی یک مطالعه کارآزمایی بالینی، ۲۰ مرد مبتلا به کمربند مزمن غیراختصاصی و گروه کنترل کمربندی مشابه با آنان، بعد از ارزیابی بالینی و تایید متخصص ستون فقرات وارد مطالعه شدند (میانگین سنی ۲۷/۵ و شدت درد ۹/۲ بر اساس معیار دیداری درد). همه افراد یک یا دو روز قبل از جلسه اصلی و در یک جلسه مجزا برای هر کس، با عنوان Familiarization بیماران با اهداف مطالعه و دستگاه بیودکس آشنا شدند و پرسشنامه های TSK و FABQ و Roland Morris را پر کردند. در جلسه اصلی، ابتدا افراد به صورت راندمی بر روی دستگاه بیودکس قرار گرفته و به مدت ۲۰ ثانیه از آنان خواسته می شد تا تعادل خود را بر روی صفحه بیودکس در سطوح ۳ و ۸ حفظ کنند. و تست "محدوده ثباتی پویا نیز انجام شده و مدت زمان آن ثبت گردید. سپس تمرین Abdominal Bracing در یک پوزیشن lying Crock لبه مریض آموخته شد. از EMG دیداری و دستگاه بیوفیبدیک فشاری و مشاهده دقیق یرای اطمینان از صحت انقباض استفاده شد. بعد از اطمینان از صحت انقباض انجام شده، ۳ ست که هر کدام ۱۰ انقباض ۱۰ ثانیه ای داشت، و بین هر ست ۲ دقیقه زمان استراحت گذاشته شده بود، انجام گرفت. بلاfaciale بعد از اتمام تمرینات، دوباره تست ها با دستگاه بیودکس تکرار شد. (Test- Retest design). گروه کنترل بدون دریافت هیچ مداخله ای فقط ارزیابی های قبل و بعد (با در نظر گرفتن مدت تمرین) مثل گروه مورد بر روی آنان انجام شد.

نتایج: بین گروه کنترل و مورد اختلاف معناداری در شاخص ها مشاهده شد. امتیاز بالا در پرسشنامه های FABQ، TSK و پایین در Roland Morris به دست آمد. به جز شاخص ثباتی داخلی - خارجی که در هیچ گروهی و در هیچ سطحی از ثبات معنی دار نبود ($P < 0.05$), شاخص های ثباتی قدامی خلفی، شاخص کلی و محدوده ثباتی پویا در گروه مورد تفاوت معنی داری با گروه کنترل داشتند که تغییرات در جهت بهبود ثبات بود ($P < 0.05$).

بحث: به نظر می آید تمرین Abdominal Bracing توانست تغییرات قابل قبولی را در شاخص های ثباتی سنجیده شده با بیودکس ایجاد کند و شاید نقش هم انقباضی عضلات در تامین ثبات برای فانکشن های دینامیک بهتر از آموزش انقباض ایزوله عضلات باشد. بالا بودن فاکتور های سایکوسوشیال در بیماران کمربندی مزمن غیراختصاصی، نیازمند استفاده از نظریه های کاربردی و بالینی موتور کنترل در این بیماران می باشد.

مکانیسم ارتباط بین طول همسترینگ و تحمل عضلات خلف کمر در ایجاد ثبات مفصل ساکروایلیاک

عطیه پاک نژاد، دانشجوی کارشناسی فیزیوتراپی، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

امیر مسعود عرب ، استادیار، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

چکیده:

همانطور که می دانیم مفصل ساکروایلیاک توسط لیگامانها و عضلاتی احاطه شده که از طریق مکانیسم force closure ثبات را در این مفصل ایجاد می کنند و یکی از مهمترین عناصری که روی ثبات و تحرک مفصل ساکروایلیاک اثرگذار است، لیگامان ساکروتوبروس است. پس می توان این نکته را در نظر داشت که ممکن است مشکلات بوجود آمده در بافت های اطراف عملکرد این لیگامان و در نتیجه ثبات و تحرک مفصل را دچار اختلال کند. عضله ایرکتور اسپاین از عضلاتی است که نه تنها اتصال ساکرال آن روی حرکت مفصل اثر مستقیم دارد، بلکه برخی از تاندونهایش به لیگامان ساکروتوبروس نیز ملحق می شوند. این مقاله قصد دارد ارتباط بین کاهش تحمل عضله ایرکتور اسپاین و اثر آن از طریق لیگامان ساکروتوبروس روی عضله همسترینگ ارتباط برقرار کند. بنظر می رسد با کاهش تحمل ایرکتور اسپاین، تنشن در لیگامان ساکروتوبروس کاهش می یابد . گروهی از محققین معتقدند که ضعف عضلات ایرکتور اسپاین باعث nutation ناکافی و در نتیجه افت تنشن ساکروتوبروس می شود. پس کنترل nutation مفصل که بر عهده این لیگامان بود نیز دچار مشکل می شود. این موارد ، مفصل را کاهش می دهند. با وجود این اختلال مفصل ساکروایلیاک ، از طریق نقص force closure انتظار می رود که بدن استراتژی های دیگری را جهت جبران کمبود ثبات انجام دهد. بهترین حالت افزایش تنشن در ساکروتوبروس از طریق بکارگیری بایسپس است.^۳ در نتیجه، لیگامان ساکروتوبروس این کاهش تنشن را از طریق بکارگیری بخش بایسپس عضله همسترینگ که در ارتباط مستقیم با آن است جبران می کند. انقباض همسترینگ در طولانی مدت کوتاهی آنرا بدبانی خواهد داشت.

نقش عضلات کف لگن بعنوان بخشی از کپسول تنه در کمردرد

حامد اسدی، دانشجوی کارشناسی ارشد فیزیوتراپی، دانشگاه علوم پزشکی تهران
امیر مسعود عرب، استادیار، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی
جواد صراف زاده، استادیار، دانشگاه علوم پزشکی تهران

کمردرد یکی از مهمترین و شایعترین ضایعات اسکلتی- عضلانی در عرصه علوم پزشکی است که در جوامع مختلف نیز از شیوع نسبتاً بالائی برخوردار است. علیرغم شیوع بالا و تأثیرات سوء این ضایعه بر فعالیتهای اقتصادی، اجتماعی و کاری افراد، علت اصلی بروز آن به درستی مشخص نشده است. کثرت تئوریها و روش‌های مختلف در ارزیابی و درمان این بیماران همگی گواه این مسئله می‌باشد. با این وجود در دهه‌های اخیر اختلال عملکرد عضلات ستون فقرات بخصوص عضلات عمقی ستون فقرات و لگن بسیارمورد توجه محققین در این زمینه قرار گرفته است کنترل ستون فقرات کمری و لگن بستگی به سیستم عضلات موضعی شامل دیافراگم، عضله ی عرضی شکمی، عضلات کف لگن و عضله ی مولتی فیدوس کمری دارد. عملکرد هماهنگ این عضلات با تنظیم فشار داخل شکمی، و با افزایش تانسیون در فاشیای توراکولومبار روی کنترل پاسچرال تاثیر می‌گذارد. در همین زمینه در دهه‌های پیش از این مبنای فرضیات ارائه شده محققین اختلالات عضلات کف لگن را نیز در بروز کمردرد موثر دانسته‌اند. شواهد متعددی وجود دارد که نشان می‌دهد عضلات کف لگن بطور همزمان با عضلات عمقی تنه و شکم وارد عمل می‌شود تا به انتقال نیرو در تنه و افزایش فشار داخل شکمی و افزایش تانسیون در فاشیای توراکولومبار کمک کند.

مقایسه تأثیر عوامل خستگی و بی ثباتی سطح اتکا بر کینتیک سامانه کنترل وضعیتی در افراد سالم و مبتلا به کمردرد مزمن غیراختصاصی

امیرحسین کهلاجی، دانشجوی دکترای تخصصی فیزیوتراپی، دانشکده پزشکی، دانشگاه تربیت مدرس
فرید بحرپیما، استادیار گروه فیزیوتراپی، دانشکده پزشکی، دانشگاه تربیت مدرس
علی استکی، دانشیار گروه فیزیک پزشکی، دانشکده پزشکی، دانشگاه شهید بهشتی

کمردرد علت اصلی دوری از کار و ناتوانی است. شیوع کمردرد در جوامع مختلف و در طول زندگی ۸۰٪ گزارش شده است که این مسئله هزینه های فراوانی را به لحاظ عوامل درمانی و دوری از کار به فرد بیمار، خانواده و نهایتاً "جامعه تحمیل می نماید. متاسفانه علیرغم وجود پروتکل های درمانی متعدد و مطالعات گسترده صورت گرفته بر روی این بیماری هزینه زاء درمان آن تاکنون در سطح جهانی رضایتبخش نبوده است. این مسئله حاکی از آن است که هنوز جنبه های بسیاری از این بیماری ناشناخته باقی مانده اند.

در بسیاری از فعالیت های شغلی کارکنان نیازی به تولید نیروی شدید و قدرت عضلانی بالا ندارند بلکه نیاز اساسی آنها ایجاد و حفظ سطوح پایین تری از نیرو طی مدت زمان طولانی یا به دفعات مکرر است. در نتیجه پاسخ سیستم کنترل حرکتی به فعالیت های مکرری از قبیل باربرداری و بارگذاری که می توانند منجر به خستگی شوند از عوامل قابل بررسی و مقایسه در افراد سالم و مبتلا به کمردرد است. از سوی دیگر بی ثباتی ستون فقرات و کاهش توانایی های تعادلی از مهمترین عوامل بروز کمردرد شناخته شده و به همین دلیل اساس بسیاری از دیدگاههای درمانی را تمرینات ثبات دهنده ستون فقرات تشکیل می دهند. با توجه به اینکه مؤثر بودن خستگی در توانایی های کنترل وضعیتی به اثبات رسیده است، این احتمال نیز وجود دارد که نحوه پاسخ سیستم کنترل حرکتی به بی ثباتی در شرایط عادی و خستگی متفاوت باشد.

در این مطالعه به منظور بررسی اثر متقابل دو عامل خستگی و بی ثباتی سطح اتکا بر استراتژی کنترل وضعیتی، دینامیک جابجایی های COP و پارامترهای مشتق از آن در قالب متغیرهای حوزه زمان و فرکانس در ۱۶ فرد سالم و ۱۵ بیمار مبتلا به کمردرد مزمن غیراختصاصی تحت شرایط مختلف خستگی و بی ثباتی مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت.

نتایج این مطالعه حاکی از وجود تفاوت های انتخابی در استراتژی کنترل وضعیتی بین افراد سالم و مبتلا به کمردرد مزمن می باشد. از دیگر یافته های این مطالعه می توان به تأثیر متفاوت دو عامل خستگی و بی ثباتی سطح اتکا بر جنبه های مختلف رفتار سامانه کنترل وضعیتی در دو گروه سالم و مبتلا به کمردرد اشاره نمود.

کلمات کلیدی: خستگی، بی ثباتی، کنترل وضعیتی، کینتیک، کمردرد

آموزش استراتژی های ارگونومیک برای پیشگیری از کمر درد

مجید نعیمی، دانشجوی کارشناسی ارشد کاردهمانی، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی.
محمود اکبری، دانشجوی دکترای فیزیوتراپی، دانشگاه علوم پزشکی ایران.

مقدمه:

کمر درد یکی از شایع ترین شکایات بیماران در مراجعه به پزشکان می باشد به طوریکه ۲۵٪ از مراجعین به در مانگاههای ارتوپدی را بیماران مبتلا به کمر درد تشکیل می دهند. به طور کلی کمر درد به دو صورت کمر درد حاد مکانیکی و کمردرد با درگیری ریشه عصب بروز پیدا می کند. شایع ترین نوع کمردردها کمر دردهای مکانیکی می باشند که طبق گزارش گاردن ودل در سال ۱۹۹۸ بدلا لیلی همچون کارهای دستی سنگین، فشارهای پوسچرال، کارهای یکنواخت، ضعف یا اختلال در قدرت تنفس، چرخاندن و بلند کردن تکراری و پشت سر هم، تناسب فیزیکی ضعیف و استرس رخ می دهند. کاهش درد و ارتقای عملکرد افراد مبتلا به کمردرد از دو طریق امکان پذیر می باشد. ۱. از بین بردن عوامل استرس زایی که خطرات ابتلا را بیشتر می کنند. ۲. تقویت فعالیت هایی که میتواند باعث حمایت سلامتی بافت های در معرض خطر بدن شوند.

پیشینه و زمینه تحقیق:

آچه باعث اهمیت یافتن توجه به بحث ارگونومی و پیشگیری کمردرد می شود، رابطه مستقیم این امر با اقتصاد صنایع مختلف و نیز توجه موسسات بیمه ای با آن میباشد. در واقع رقابت آنها بر سر سودآور بودن و کیفیت خدمات رسانی می باشد. در اینجا اگر نیروی کار آنها دائما در معرض خطر کمردرد باشد، صاحبان صنایع متحمل ضررهای فراوانی میشوند که عبارتند از: ۱) از دست دادن زمان و نیروی کار ماهر. ۲. آموزش نیروی جدید یاری جایگزینی آن. البته در هر دو مورد کارفرما زمان را برای تولید از دست داده است.

روش بررسی :

با توجه به عوامل فوق الذکر در مورد ایجاد صدمات بسیار جسمانی و روانی پس از درد کمر و نیز ضرر و زیان کارفرمایان از ناتوانی کارگران در معرض خطر، در این بررسی سعی بر آن است که اصول نوین ارگونومی را که بر اساس شرایط فرد و محیط اطرافش تنظیم شده در قالب مقایسه و تفسیر، بیان شود. نتایج مطالعات در مورد ارگونومی، پیشگیری از کمر درد، توانبخشی حرfe ای، رابطه تناسب اندام با آسیب های ستون فقرات، راههای جلوگیری از کمردرد در کارمندان و کارگران حین انجام کار و در نهایت هدایت نیروهای آسیب رسان به بدن از طریق مناسب سازی شغل با فرد، در متن کامل مقاله به خوبی تفسیر شده است.

بحث و نتیجه گیری:

تحقیقات در مورد تاثیرگذاری استراتژی های ارگونومی آنقدر پرهزینه و بلند مدت است که محققین تمایل زیادی برای انجام آن ندارند. اما تعداد کمی از آنها به مقوله بازنگری شغل ها پرداخته اند. در تحقیقی که در نروژ روی زنان آن کشور انجام شد، Aras ۱۹۹۴ بیان کرد که ترک کار کارمندان بدليل بیماری های عصبی- عضلانی، توسط آموزش استراتژیهای ارگونومیک از ۳٪ به ۵٪ کاهش پیدا کرده است. ضمناً تعویض شغل همین کارمندان بدلا لیل فوکالذکر، از ۳۰٪ به ۷٪ کاهش یافت. در تحقیق دیگری که توسط Loisel و همکارانش در سال ۱۹۹۷ انجام دادند، مشخص شد، افرادی که کمردرد دارند اگر ترکیبی از درمان های توانبخشی، مدرسه کمر و آموزش های ارگونومی را با یکدیگر داشته باشند، ۲۰٪ برابر سریع تر از افرادی که یکی از روشهای فوق را استفاده کرده است، به شغل قبلی خود یاز می گردند. در تحقیق دیگری از Suni در سال ۱۹۹۸، بر رابطه مستقیم تناسب اندام با کمردرد تأکید بسیاری شد. با توجه به نقش موثر آموزش های ارگونومی در کاهش آسیب های متوالی به ستون فقرات، انتظار میروند برای تبیین اصول آن و الزام نظام های برنامه ریزی ملی به در نظر گرفتن این امر مهم، به تحقیقات بیشتر و معتبر تری نیاز باشد.

“The best lightning
rod for your
protection is your
own spine.”

فهرست شرکتهای تجهیزات پزشکی و توانبخشی و انتشارات که در نمایشگاه سمینار حضور داشته اند:

- ❖ انتشارات دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی
- ❖ شرکت ایران سپتا
- ❖ MDF-group
- ❖ شرکت Pdp
- ❖ شرکت اندام کار
- ❖ شرکت پرشیا سینای صدرا
- ❖ شرکت توانبخشی امید
- ❖ شرکت آویژه درمان
- ❖ شرکت آریا مد
- ❖ شرکت سالکان
- ❖ انتشارات دانشکده علوم توانبخشی تهران (پگاه)

مسئول هماهنگی شرکتها : شرکت کاوش رایان آسیا

